ဋ္ဌမှမရာဇဝင်ပထမစောင်

နိဒါန်း

ဣသရေလနိုင်ငံတွင်တရားသူကြီးများ ခေတ်မှ ဘုရင်အုပ်စိုးသည့်စနစ်သို့ကူးပြောင်း သောသမိုင်းကာလကို ဋ္ဌ ဌ မှ မရာဇဝင်ပထမ စောင်တွင်မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ယင်းသမိုင်း ကာလဇာတ်စင်ပေါ်တွင်ဇာတ်ကောင်များအဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ကြသောအဋ္ဌ ဌ်ကပ္ ဂို လ် သုံးဦးမှာ တရားသူကြီးများထဲမှ နောက်ဆုံး တရားသူကြီးဖြစ်သူရှမွေလ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ပထမဦးဆုံးဘုရင် ဖြစ်သူရှောလုနှင့်ဒါဝိ ဒ်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ထီးနန်းမရမီဒါဝိ ဒ်၏စွန့်စားခန်းများ သည် ရှမွေလ၏လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် ရှောလု ၏လုပ်ဆောင်ချက်များတွင်ပါဝင်ရောယှက် လျက်ရှိသည်။

ဤကျမ်းစောင်၏အဋ္ဌ ဌ်ကတင်ပြချက်မှာ ဋ္ဌ ဌ မှ မဟောင်းကျမ်းရှိ အခြားသမိုင်းကျမ်းစောင် များ၏အဋ္ဌ ဌ်ကတင်ပြချက်နှင့်တူညီသည်။ ၎င်းမှာဘုရားသခင်အားသစ္စာစောင့်လျှင် အောင်မြင်မှုအကျိုးကိုရရှိ၍ စကားတော်

ကိုနားမထောင်လျှင်မှုကားပျက်စီးဆုံးရှုံး ရမည်ဖြစ်ကြောင်းဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုတင်ပြ ချက်သည်``ငါ့အားဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်သူတို့ ကိုငါဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်မည်။ ငါ့အားမထီမဲ့ မြင်ပြုသူတို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာမည်'' (၂:၃၀)၊ ဟူသောကျမ်းချက်တွင်ပေါ်လွင်ထင်ရှား သည်။

ဤကျမ်းစောင်တွင်ဘုရင်အုပ်စိုးသည့်စနစ် ထူထောင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သဘောထား ချင်းမတူသောခံယူချက်များကိုဖော်ပြ ထားသည်။ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဘုရင်အစစ် အမှန်ဖြစ်သည်ဟုခံယူထားကြ၏။ သို့ရာ တွင်ထာဝရဘုရားသည်လူတို့တောင်းဆို သောကြောင့်ဘုရင်ကိုရွေးချယ်ပေးတော် မူ၏။ အရေးကြီးသောအချက်သည်ကား ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ အုပ် စိုးသည့်ဘုရင်သည်ဘုရားသခင်၏အုပ်စိုး မှုနှင့်တရားစီရင်မှုကိုခံယူရကြမည် ဆိုသည့်အချက်ပင်ဖြစ်သည် (၂:၇-၁၀)။ ဆင်းရဲ ချမ်းသားမရွေးလူအပေါင်းတို့၏အခွင့် အရေးကိုဘုရားသခင်၏ပညတ်တော် များကထိန်းထားစေရမည်။

အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

ရှမွေလသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏

တရားသူကြီးအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခြင်း ၁:၁–၇:၁၇
ရှောလုရှင်ဘုရင်ဖြစ်လာခြင်း ၈:၁–၁၀:၂၇
ရှောလု၏အဦးပိုင်းနန်းစံနှစ်များ ၁၁:၁–၁၅:၃၅
ဒါဝိဒ်နှင့်ရှောလု ၁၆:၁–၃၀:၃၁
ရှောလုနှင့်သားများကွယ်လွန်ခြင်း ၃၁:၁–၁၃

ရှိလောမြို့သို့ရောက်ရှိသောဧလကာနနှင့် အိမ်ထောင်စု

1 ဧဖရိ မ်တောင်ကုန်းဒေသရှိရာမမြို့တွင်
ဧလကာနဟုနာမည်တွင်သောလူတစ် ယောက်ရှိ၏။
သူသည်ဧဖရိ မ်အနွယ်ဝင်ဖြစ် ၍အဖမှာယေရောဟံ၊
အဖိုးကားဧလိ ဖြစ်၏။ သူသည်ဇုဖသားချင်းစု၊
တောဟု အိမ်ထောင်စုဝင်ဖြစ်သတည်း။–
2 ဧလကာနတွင်ဟ န္န နနှင့်ပေနိ န္န နဟူသောမယား
နှစ်ယောက်ရှိ၏။ ပေနိ န္န နတွင်သားသမီးများရှိ
၍ဟ န္န နမှာမရှိချေ။– 3 ဧလကာနသည်အန န္
တတန်ခိုးရှင်ထာဝရ ဘုရားအားဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရန်
ရာမမြို့မှ ရှိလောမြို့သို့နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းသွားရောက်၏။
ထိုမြို့တွင်ဧလိ၏သားများဖြစ်ကြသော
ဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်များအဖြစ်ဖြင့်
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြ၏။– 4 ဧလကာနသည်ယဇ်ပူဇော်သည့်အခါ
ပေနိ န္န န နှင့်သားသမီးတို့အားဝေစုတစ်စုစီခွဲဝေ

ပေး၏။- 5 ဟန္နကိုမူအထူးဝေစုပေး၏။ ထာဝရဘုရား
သည်ဟန္နအားသားသမီးမွေးဖွားခွင့်ကိုပေး
တော်မမူသော်လည်း ဧလကာနသည်ဟန္န
အားလွန်စွာချစ်မြတ်နိုးလေသည်။- 6 ဟန္
နတွင်သားသမီးမရသဖြင့်သူ၏ပြိုင် ဘက်ဖြစ်သူ ပေနိ
န္နသည်ဟန္နအားရှုတ်ချကာ စိတ်ဒုက္ခပေးလေ့ရှိ၏။-
7 ဤအတိုင်းတစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်လွန်ခဲ့၏။ သူတို့
သည်ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့သွားရောက်
သည့်အခါတိုင်း ပေနိန္နသည်ဟန္နအားစိတ်ဒုက္ခ
ရောက်စေသဖြင့် ဟန္နသည်အဘယ်အစားအစာ
ကိုမျှမစားဘဲငို၍သာနေတတ်၏။- 8 သူ၏ခင်ပွန်းဧလကာနက``ဟ
န္န၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးနေပါသနည်း။
အဘယ် ကြောင့်အစားအစာမစားသောက်ဘဲနေပါ
သနည်း။ အဘယ်ကြောင့်အစဉ်ပင်စိတ်မချမ်းမ
သာဖြစ်၍နေပါသနည်း။ ငါသည်သင်၏အဖို့
သားတစ်ကျိပ်ထက်အဖိုးထိုက်သည်မဟုတ်ပါ လော''
ဟုမေးလေ့ရှိ၏။

ဟန္နနှင့်ဧလိ

9-10 အခါတစ်ပါး၌သူတို့သည်ရှိလောမြို့၌ထာဝရ
ဘုရား၏အိမ်တော်တွင် အစားအစာစားသောက်
ကြပြီးသောအခါ ဟန္နသည်စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်လျက်ထ၍ပြင်းပြစွာငိုယိုကာ ထာဝရ
ဘုရား၏ထံတော်သို့ဆုတောင်းပတ္တ ထနာပြု

လေ၏။ (ထိုအခါဧလိသည်တံခါးအနီး
မိမိထိုင်နေကျနေရာတွင်ထိုင်လျက်နေ သတည်း။–
) 11 ဟ န္ နက``အန န္ တတန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်ရှင်၏ကျွန်မကိုရှုမြင်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ရှင်ကျွန်မ၏ဒုက္ခကိုရှုမှတ်တော်
မူလျက်အောက်မေ့သတိရတော်မူပါ။ မေ့
လျော့တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ရှင်သည်
ကိုယ်တော်၏ကျွန်မအားသားဆုကိုပေး
တော်မူလျှင် သူ့ကိုအသက်ရှင်သမျှကာလ
ပတ်လုံးကိုယ်တော်ရှင်အားဆက်ကပ်ပူဇော်
ပါမည်။ သူ၏ဆံပင်ကိုလည်းအဘယ်
အခါ၌မျှမဖြတ်မရိတ်စေပါ''1 ဟုကျိန်ဆိုကတိပြုလေ၏။✡
12 ဟ န္ နသည်အချိန်ကြာမြင့်စွာဆိတ်ဆိတ်ဆု
တောင်းပ တ္ ထနာပြု၏။ ဧလိသည်သူ၏နှုတ်
ကိုကြည့်ရှုလျက်နေ၏။– 13 ဟ န္
နသည်ဆိတ်ဆိတ်ဆုတောင်းပ တ္ ထနာပြု၍နေ
သဖြင့် သူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည်လှုပ်ရှားလျက်ရှိ
သော်လည်းအသံကားမထွက်။ သို့ဖြစ်၍သူ့
အားအရက်မူးသည်ဟုထင်မှတ်သဖြင့်၊–
14 ဧလိက``သင်သည်အဘယ်မျှကြာအရက်မူး
လျက်နေပါသနည်း။ အရက်ကိုကြဉ်ရှောင် လော့''

1 **1:11** * ဆံပင်ကိုမဖြတ်မရိတ်စေပါ။
ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ထားသည့် လက္ခဏာဖြစ်သည် (တော၊ ၆:၅)
✡ **1:11** တော၊ ၆:၅။

ဟုဆို၏။
15 ဟ န္န နက``အရှင်၊ ကျွန်မသည်အရက်မမူးပါ။
အရက်မသောက်ပါ။ ကျွန်မသည်အလွန်ပင်
စိတ်ပျက်၍ မိမိ၏ဆင်းရဲဒုက္ခကိုရင်ဖွင့်ကာ
ထာဝရဘုရားထံတွင်ဆုတောင်းပ တ္ ထနာ
ပြုလျက်နေခဲ့ပါ၏။- 16 ကျွန်မအားတန်ဖိုးမရှိသည့်မိန်းမဟုမထင်
မှတ်ပါနှင့်။ ကျွန်မသည်အလွန်စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်သဖြင့် ဤသို့ဆုတောင်းပ တ္ ထနာပြုလျက်နေ
ခြင်းဖြစ်ပါ၏'' ဟုပြန်၍လျှောက်၏။
17 ဧလိက``စိတ်ချမ်းသာစွာသွားပါလော့။ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုးကွယ်သောထာဝရဘုရားသည်
သင်တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်းပေးသနားတော်
မူပါစေသော'' ဟုဆို၏။
18 ဟန္နနကလည်း``ကျွန်မသည်အရှင်ပေးသည့်ကောင်း
ချီးမ ် ဂလာကိုခံရပါစေသော'' ဟုလျှောက်လေ၏။
ထိုနောက်သူသည်စိတ်သက်သာမှုရလျက်ထွက်
ခွာသွားပြီးလျှင် အစားအစာအနည်းငယ်ကို စားလေ၏။

ရှမွေလကိုဖွားမြင်ခြင်းနှင့်ဆက်ကပ်ပူဇော်ခြင်း

19 နောက်တစ်နေ့၌ဧလကာနနှင့်အိမ်ထောင်စုသား
တို့သည် နံနက်စောစောထ၍ဘုရားသခင်အား
ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုနောက်ရာမမြို့နေအိမ်
သို့ပြန်ကြ၏။ ဧလကာနသည်သူ၏ဇနီးဟ န္န န

နှင့်ဆက်ဆံလေ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဟ နန နာ၏
ဆုတောင်းပ တ္ ထနာကိုနားညောင်းတော်မူသဖြင့်၊-
20 ဟ နန နသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍သားယောကျာ်းကိုဖွား
မြင်လေသည်။ သူက``ငါသည်ထာဝရဘုရား
အားတောင်းခံသဖြင့်ဤသားကိုရ၏'' ဟုဆို
ပြီးလျှင်ရှမွေလဟုနာမည်မှည့်လေသည်။
21 ဧလကာနသည်မိမိ၏အိမ်ထောင်စုနှင့်အတူ
နှစ်စဉ်ပူဇော်နေကျယဇ်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိ
သစ္စာဝတ်ကိုဖြေရာအထူးယဇ်ကိုလည်းကောင်း
ဘုရားသခင်အားပူဇော်ရန်ရှိလောမြို့သို့
သွားရောက်ဖို့အချိန်ကျရောက်လာပြန်၏။-
22 သို့ရာတွင်ယခုအကြိမ်၌ဟ နန နသည်မလိုက်
ဘဲနေ၏။ သူသည်မိမိခင်ပွန်းအား``ကလေး
ကိုနို့ဖြတ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း သူ့အားထာဝရ
ဘုရား၏အိမ်တော်တွင်အမြဲနေစေရန်
ကျွန်မခေါ်ဆောင်သွားပါမည်'' ဟုပြော၏။
23 ဧလကာနက``ကောင်းပြီ။ သင်ပြုလိုသည်
အတိုင်းပြုပါလော့။ ကလေးနို့ဖြတ်သည်တိုင်
အောင်အိမ်တွင်နေလော့။ သင်ပြုသောသစ္စာကတိ
ကိုအကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် ထာဝရဘုရား
ကူမတော်မူပါစေသော'' ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍
ဟ နန နသည်သူငယ်ကိုနို့တိုက်လျက်၊ နို့မဖြတ်
မီတိုင်အောင်အိမ်မှာနေလေ၏။

24 သူသည်သားငယ်ကိုနို့ဖြတ်ပြီးသောအခါ
သုံးနှစ်သားနွားထီး[2] ကလေးတစ်ကောင်၊
မုန့်ညက်တစ်တင်း၊ စပျစ်ရည် တစ်ဘူးကိုယူဆောင်လျက်သားငယ်နှင့်အ
ရှိလောမြို့သို့သွား၏။ သားငယ်ရှမွေလသည်
လွန်စွာငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသတည်း။–
25 နွားကိုသတ်ပြီးနောက်သူငယ်ကိုဧလိထံသို့
ယူဆောင်သွားကြ၏။– 26 ဟ န္န နကဧလိအား``အရှင်၊
ကျွန်မသည်အထက် ကအရှင်၏အနီး၌ရပ်လျက်
ထာဝရဘုရား ထံသို့ဆုတောင်းပ တ္
ထနာပြုသောမိန်းမဖြစ် ပါ၏။– 27 ကျွန်မသည်ထာဝရဘုရားထံတော်တွ
ဤ သားဆုကိုပန်ပါ၏။ ဆုပန်သည့်အတိုင်း
ကိုယ်တော်သည်ပေးသနားတော်မူပါပြီ။–
28 သို့ဖြစ်၍ကျွန်မသည်သူ့ကိုထာဝရဘုရား
အား ဆက်ကပ်အပ်နှင်းပါ၏။ သူအသက်ရှင်
သမျှကာလပတ်လုံးထာဝရဘုရား အားအပ်နှင်းပါ၏''
ဟုလျှောက်ထား၏။
ထိုနောက်သူတို့သည်ထာဝရဘုရားအား
ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြ၏။

2

ဟန္နန၏ဆုတောင်းပတ္ထနာ

1 ဟန္နနသည်ဤသို့ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုသည်။

---

2 **1:24** * သုံးနှစ်သားနွားထီး။ ရှေးဘာသာပြန်မူအချို့အရ။ ဟေဗြဲမူ
အရဆိုလျှင်နွားထီးသုံးကောင်။

``ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်မအားစိတ်ရွှင်လန်း
စေတော်မူပြီ။
ကျွန်မသည်ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော
အမှုကိုထောက်၍ဝမ်းမြောက်ပါ၏။
ကျွန်မသည်ရန်သူတို့အားပြက်ရယ်ပြုခွင့် ရပါ၏။
ဘုရားသခင်သည်ကျွန်မကိုကူမတော်မူပြီ ဖြစ်၍
ကျွန်မသည်စိတ်ရွှင်လန်းပါ၏။
2 ထာဝရဘုရားသည်သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်တော်မူ သကဲ့သို့
အဘယ်သူမျှမသန့်ရှင်းမမြင့်မြတ်ပါ။
ကိုယ်တော်မှတစ်ပါးအခြားဘုရားမရှိပါ။
ကျွန်မတို့ကိုးကွယ်သောဘုရားကဲ့သို့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်သူမရှိ။✡
3 ထာဝရဘုရားသည်သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၍၊
လူတို့ပြုသောအမှုရှိသမျှကိုစစ်ဆေး
စီရင်တော်မူသည်ဖြစ်ရာ၊
သင်တို့သည်ကျယ်လောင်စွာကြွားဝါမှုကို မပြုကြနှင့်။
မောက်မာသောစကားကိုနှုတ်မှမထွက်စေနှင့်။
4 ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲများ၏လေးတို့သည်
ကျိုးပဲ့ကုန်လျက်၊ အားအင်ချည့်နဲ့သူတို့သည်
ခွန်အားကြီးမားလာကြ၏။
5 အခါတစ်ပါးကဝစွာစားရသူတို့သည် ယခုအခါ
စားရဖို့အတွက်သူရင်းငှားလုပ်ရကြ လေပြီ။

✡ **2:2** လု၊ ၁:၄၆-၅၅။

သို့ရာတွင်အစာငတ်မွတ်သူတို့မူကား၀စွာ
စားရကြပြီ။
မြုံသောမိန်းမသည်သားသမီးခုနစ်ယောက် မျှပင်ရရှိ၍
သားများသောမိခင်၌မူကားတစ်ယောက်မျှ
မကျန်မရှိတော့ပါ။
6 ထာ၀ရဘုရားသည်သေစေခြင်း၊ ရှင်စေခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊
မရဏာနိုင်ငံသို့ပို့ဆောင်ခြင်း၊ ပြန်လည်
ခေါ်ဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်းပြုတော်မူ၏။
7 ကိုယ်တော်သည်လူအချို့တို့ကိုဆင်းရဲစေ၍
အချို့တို့ကိုချမ်းသာစေတော်မူ၏။
အချို့တို့ကိုနှိမ့်ချ၍အချို့တို့ကိုချီး မြှင့်တော်မူ၏။
8 ကိုယ်တော်သည်ဆင်းရဲသူတို့ကို မြေမှုန့်မှလည်းကောင်း၊
ချို့တဲ့နွမ်းပါးသူတို့ကိုအမှို က်ပုံမှလည်း ကောင်း
ချီပင့်တော်မူ၏။
သူတို့အားမင်းညီမင်းသားများနှင့်ပေါင်းဖော် ခွင့်ကို
ပေးတော်မူ၍
ဂုဏ်အသရေရှိသည့်နေရာများတွင်
ထိုင်စေတော်မူ၏။
ထာ၀ရဘုရားသည်မြေကြီး၏အခြေခံ
အုတ်မြစ်များကိုပိုင်တော်မူ၏။
ထိုအုတ်မြစ်တို့အပေါ်တွင်ကမ္ဘာကို
တည်ဆောက်တော်မူပြီ။

9 ``ကိုယ်တော်သည်မိမိအားသစ္စာရှိသူတို့ ၏အသက်
စည်းစိမ်ကိုကွယ်ကာစောင့်ရှောက်တော်မူ၏။
သို့ရာတွင်သူယုတ်မာတို့မူကားမှောင်မိုက်တွင်
ကွယ်ပျောက်ရကြလိမ့်မည်။
လူသည်မိမိကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည်အားဖြင့်အောင်မြင် မှုကို
မရနိုင်ရာ။
10 ထာဝရဘုရား၏ရန်သူများသည်ချေမှုန်းခြင်းကို
ခံရကြလိမ့်မည်။
သူတို့အပေါ်ကောင်းကင်မှမိုးချုန်း
စေတော်မူလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားသည်ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို
တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
ကိုယ်တော်သည်မိမိရွေးချယ်ခန့်ထားတော် မူသော
ဘုရင်အား၊တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံစေ၍
မိမိဘိသိက်ပေးတော်မူသောသူအား အောင်မြင်ခွင့်ကို
ပေးတော်မူလိမ့်မည်။''
11 ထိုနောက်လေကာနသည် ရာမမြို့ရှိမိမိ၏နေ
အိမ်သို့ပြန်လေ၏။ သို့ရာတွင်သူငယ်ရှမွေလ
မူကားရှိလောမြို့တွင်နေရစ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်
ဧလိ၏လက်အောက်၌ထာဝရဘုရား၏အမှု
တော်ကိုဆောင်ရွက်လေ၏။

ဧလိ၏သားများ

12 ဧလိ၏သားတို့သည်သူယုတ်မာများဖြစ် ကြ၏။
သူတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုလည်း ကောင်း၊-
13 လူတို့ထံမှယဇ်ပုရောဟိတ်တို့တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်
နှင့်ဆိုင်သောပြဋ္ဌာ န်းချက်များကိုလည်းကောင်း
ပမာဏမပြုဘဲယဇ်ပူဇော်နေသူထံသို့ မိမိ
တို့၏အစေခံကိုသုံးခွခက်ရင်းနှင့်စေလွှတ်
တတ်ကြ၏။ ထိုအစေခံသည်အိုးကင်းတွင်
ချက်ပြုတ်နေဆဲအသားကို၊- 14 ခက်ရင်းဖြင့်ထိုးကာပါလာသမျှကို
မိမိ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်အတွက်ယူသွားတတ်လေသည်။
ယဇ်ပူဇော်ရန်ရှိလောမြို့သို့ရောက်ရှိလာကြ
သောဣသရေလအမျိုးသားအားလုံးပင်
လျှင်ဤနည်းအတိုင်းပြုကျင့်ခြင်းကိုခံရ ကြ၏။-
15 ထို့အပြင်ဆီဥကိုမီးမရှို့ရမီယဇ်ပုရော
ဟိတ်၏အစေခံသည် လာ၍ယဇ်ပူဇော်နေသူ
အား``ယဇ်ပုရောဟိတ်အတွက်ကင်ပေးနိုင်ရန်
အသားအနည်းငယ်ကိုပေးပါလော့။ ယဇ်
ပုရောဟိတ်သည်ပြုတ်ပြီးအသားကိုအလို
မရှိ။ အသားစိမ်းကိုသာအလိုရှိ၏'' ဟု
ပြောဆိုတောင်းခံတတ်လေသည်။

16 အကယ်၍ယဇ်ပူဇော်နေသူက``ငါတို့သည်
ထုံးစံရှိသည်အတိုင်းဆီဥကိုဦးစွာမီးရှို့
ပူဇော်ပြီးမှ သင်နှစ်သက်ရာအသားကိုယူ
ပါလေ'' ဟုဆိုခဲ့သော်ယဇ်ပုရောဟိတ်အစေခံ

သည်``အသားကိုယခုငါ့အားပေးလော့။ မပေး
လျှင်အတင်းအဓမ္မမယူရလိမ့်မည်'' ဟုဆို တတ်၏။
17 ဧလိ၏သားတို့ဤသို့ပြုသောအမှုသည်
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်တွင်လွန်စွာအပြစ်
ကြီး၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်သူတို့သည်
ထာဝရဘုရားအားပေးလှူသောပူဇော်
သကာများကိုမခန့်မညားပြုကြ သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ရှိလောမြို့တွင်ရောက်ရှိသောရှမွေလ

18 ဤအတောအတွင်း၌သူငယ်ရှမွေလသည်
ပိတ်ချောသင်တိုင်းကိုဝတ်၍ထာဝရဘုရား
၏အမှုတော်ကိုဆောင်လျက်နေ၏။-
19 သူ၏အမိသည်နှစ်စဉ်ပူဇော်နေကျယဇ်ကို တင်လှူရန်
ခင်ပွန်းသည်နှင့်အတူလိုက်ပါ လာသောအခါ
ဝတ်လုံငယ်တစ်ခုကိုချုပ်၍ ယူဆောင်လာတတ်၏။-
20 ထိုအခါဧလိသည်ဧလကာနနှင့်ဇနီး
အား ကောင်းချီးပေးပြီးလျှင်``ထာဝရဘုရား
အားသင်ဆက်ကပ်သည့်သားအစား ကိုယ်တော်
သည်သင့်အားဤအမျိုးသမီးအားဖြင့်
အခြားသားသမီးများကိုပေးသနား တော်မူပါစေသော''
ဟုဧလကာနအား ပြောလေ့ရှိ၏။
ထိုနောက်သူတို့သည်မိမိတို့နေအိမ်သို့ပြန် သွားကြ၏။
21 ထာဝရဘုရားသည်ဟ န္န နကိုကောင်းချီးပေး
တော်မူသဖြင့် သူသည်သားသုံးယောက်နှင့်

သမီးနှစ်ယောက်ကိုရလေသည်။ သူငယ်
ရှမွေလသည်ထာဝရဘုရား၏အမှု တော်ကိုဆောင်ရွက်လျက်ကြီးပြင်းလ

ဧလိနှင့်သူ၏သားများ

22 ယခုအခါ၌ဧလိသည်လွန်စွာအိုမင်းလျက်
ရှိ၏။ မိမိ၏သားများကဣသရေလအမျိုး
သားတို့အားပြုသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သူ
တို့သည်ထာဝရဘုရားစံတော်မူရာတဲတော်
အဝင်ဝ၌ အလုပ်တာဝန်ကျသူအမျိုးသမီး
များနှင့်ပင်မှားယွင်းကြကြောင်းကိုလည်း
ကောင်းဧလိကြားသိရသည်။- 23 ထို့ကြောင့်ဧလိက``သင်တို့သည်အဘယ်
ဤအမှုတို့ကိုပြုကြသနည်း။ သင်တို့ပြု
သည့်ဒုစရိုက်ကိုလူတိုင်းပင်ပြောကြား လျက်ရှိ၏။-
24 ငါ့သားတို့ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတော်
တို့ပြောဆိုနေကြသောအကြောင်းမှာ ဆိုး
ရွားလှပါသည်တကား။- 25 လူအချင်းချင်းပြစ်မှားသူတို့ကိုထာဝရ
ဘုရားသည်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်သော်လည်း
ထာဝရဘုရားအားပြစ်မှားသောသူကိုမူ
ကားအဘယ်သူကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်ပါ မည်နည်း''
ဟုသားတို့အားပြော၏။

သို့ရာတွင်သူတို့သည်ဖခင်၏စကားကို
နားမထောင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အားကွပ်မျက်
ရန်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

26 သူငယ်ရှမွေလသည်ဆက်လက်ကြီးပြင်း၍
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့လူတို့ရှေ့၌မျက်နှာ ရလေ၏။✡

ဧလိ၏အိမ်ထောင်နှင့်ပတ်သက်သည့်ဗျာဒိတ်တော်

27 ပရောဖက်တစ်ပါးသည်ထာဝရဘုရားထံ
မှဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန်ကြားရန် ဧလိထံသို့
ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်ကား၍သို့
တည်း။ ``သင်၏ဘိုးဘေးအာရုန်နှင့်အိမ်ထောင်
စုသားတို့သည် အီဂျစ်ဘုရင်ထံတွင်ကျွန်ခံ
နေရစဉ်အခါကငါသည်အာရုန်အား ထင်ရှားခဲ့၏။-
28 ငါသည်ဣသရေလသားချင်းစုရှိသမျှ တို့အနက်
သူ၏အိမ်ထောင်စုကိုငါ၏ယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်ခြင်း၊
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်း၊ ငါ၏အလိုတော်ကိုသိရှိရန်
သင်တိုင်းကိုဝတ်ဆင်ခြင်းအမှုတို့ကိုဆောင်
ရွက်ရန်အတွက် ငါ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်များ
အဖြစ်ဖြင့်ရွေးချယ်ခန့်ထားခဲ့၏။ ထို့ပြင်
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင်မီးရှို့ပူဇော်သည့်ယဇ်
ကောင်များမှဝေစုကိုရယူနိုင်ခွင့်ကို လည်း
သူတို့အားငါပေးထား၏။-✡ 29 သို့ဖြစ်၍သင်သည်ငါ၏အမိန့်အရဆက်သ
သည့်ယဇ်နှင့်ပူဇော်သကာများကို အဘယ်
ကြောင့်လောဘစိတ်နှင့်ကြည့်ဘိသနည်း။ ဧလိ၊
သင်သည်ငါ၏လူမျိုးတော်တင်လှူသည့်ယဇ်
ကောင်ရှိသမျှမှအကောင်းဆုံးအပိုင်းတို့ ကို

✡ **2:26** လု၊ ၂:၅၂။ ✡ **2:28** ထွ၊ ၂၈:၁-၄။ ဝတ်၊ ၇:၃၅-၃၆။

အဘယ်ကြောင့်သင်၏သားတို့အားဝစွာ
စားခွင့်ပြုပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်သူ
တို့အားငါ့ထက်ပင်ပို၍ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့် ပါသနည်း။-
30 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အရှင်ဖြစ်
တော်မူသောငါထာဝရဘုရားသည် သင့်
အိမ်ထောင်စုနှင့်သားချင်းစုတို့အားကာလ
အစဉ်အဆက်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေမည်
ဟု အတိတ်ကာလကကတိပြုခဲ့၏။
သို့ ရာတွင်ယခုထိုကတိကိုတည်စေတော့
မည်မဟုတ်ဟုငါဆို၏။ ငါ့အားဂုဏ်ပြု
ချီးမြှင့်သူတို့ကိုငါဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်မည်။
ငါ့အားမထီမဲ့မြင်ပြုသူတို့အားရှုံ့ရှာ စက်ဆုပ်မည်။-
31 နားထောင်လော့။ သင့်အိမ်ထောင်စု၊
သင့်သား ချင်းစုထဲမှလူငယ်လူရွယ်ရှိသမျှကို
ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပစ်မည့်အချိန်ရောက်
ရှိလာလိမ့်မည်။ ဤနည်းအားဖြင့်သင်၏
အိမ်ထောင်စုတွင် အဘယ်သူမျှအသက်
အရွယ်အိုမင်းသည်တိုင်အောင်နေရကြ
လိမ့်မည်မဟုတ်။- 32 သင်သည်အခြားဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား ငါပေးသည့်ကောင်းချီးမ ် ဂလာများ
ကိုမြင်၍ စိတ်ပျက်လျက်မနာလိုစိတ်ဖြစ် လိမ့်မည်။
သို့ရာတွင်သင်၏အိမ်ထောင်စုမှ အဘယ်သူမျှ
အိုမင်းသည်တိုင်အောင်နေရ တော့မည်မဟုတ်။-

3 33 သို့သော်ငါသည်သင်၏အိမ်ထောင်စုသား
တစ်ဦးကိုမူအသက်ရှင်စေမည်။ သူ 4
သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်ဖြင့်ငါ၏အမှု
တော်ကိုထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း
မျက် စိကွယ်ပြီးမျှော်လင့်ရာမဲ့ဖြစ်လျက်နေလိမ့်
မည်။ သင်၏အခြားသားမြေးမှန်သမျှတို့
သည်သေခြင်းဆိုးနှင့်သေရကြလိမ့်မည်။-
34 သင်၏သားများဖြစ်ကြသောဟောဖနိနှင့်
ဖိနဟတ်တို့သည်တစ်နေ့တည်း၌သေရကြ
သောအခါ ငါပြောသမျှသောအမှုအရာ
တို့သည်ဖြစ်ပျက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း
သင်သိရှိရလိမ့်မည်။-✡ 35 ငါ့အားသစ္စာစောင့်၍ငါပြုစေလိုသည့်အတိုင်း
ပြုမည့်ယဇ်ပုရောဟိတ်တစ်ဦးကိုငါရွေးချယ်
မည်။ သူ့အားသားမြေးများထွန်းကားစေမည်။
ထိုသူတို့သည်ငါဘိသိက်ပေးသည့်ဘုရင်
ရှေ့မှောက်တွင်အစဉ်အမြဲအမှုထမ်းရကြ လိမ့်မည်။-
36 အသက်မသေဘဲကျန်ရစ်သည့်သင်၏သားမြေး
မှန်သမျှသည် ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား
ရောက်၍ ကြေးငွေနှင့်အစားအစာတို့ကိုအသ
နားခံရကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်အစားအစာ
ရရှိရေးအတွက် ယဇ်ပုရောဟိတ်များအမှု

3 **2:32** * မနာလိုစိတ်။ ဟေဗြဲမူအရဆိုလျှင်မရှင်းလင်းပါ။ 4 **2:33** * သူ။ ဘာသာပြန်မူဟောင်းတစ်ခုအရ၊ ဟေဗြဲမူအရဆိုလျှင်သင်။ ✡ **2:34** ၁ရာ၊ ၄:၁၁။

ဆောင်ရာ၌ပါဝင်ကူညီခွင့်ရရှိရန်တောင်း
ပန်အသနားခံရကြလိမ့်မည်။

3

ထာဝရဘုရားသည်ရှမွေလအား ထင်ရှားတော်မူခြင်း

1 သူငယ်ရှမွေလသည်ဧလိညွှန်ကြားမှုကို ခံယူကာ
ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်လျက်နေ၏။
ထိုကာလ၌ထာဝရ ဘုရားထံမှဗျာဒိတ်တော်များကိုများစွာ
မကြားရကြ။ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံများကို
လည်းမြင်တွေ့ရမှုနည်းပါးလေသည်။-
2 တစ်ညသ၌မျက်စိအလင်းကွယ်လုနီးပါး
ရှိသောဧလိသည် မိမိ၏အခန်းတွင်အိပ်စက်
လျက်နေ၏။- 3 ရှမွေလမူကားပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှိရာ
တဲတော်တွင်အိပ်လျက်နေသတည်း။ အရုဏ်
မတက်သေးသဖြင့် မီးခွက်ကိုမငြိမ်းမသတ်
ရသေးမီအချိန်၌၊- 4 ထာဝရဘုရားသည်ရှမွေလအားခေါ်
တော်မူ၏။ ရှမွေလကလည်း``ရှိပါသည် အရှင်''
ဟုထူးပြီးလျှင်၊- 5 ဧလိထံသို့ပြေး၍သွားကာ``အရှင်ခေါ်
သဖြင့် ကျွန်တော်လာပါပြီ'' ဟုလျှောက်၏။
သို့ရာတွင်ဧလိက``သင့်ကိုငါမခေါ်။ ပြန်၍ အိပ်လော့''
ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ရှမွေလသည် ပြန်၍အိပ်လေ၏။
6-7 ဘုရားသခင်သည်ရှမွေလကိုတစ်ဖန်ခေါ်တော်
မူပြန်၏။ သူငယ်သည်ထာဝရဘုရားခေါ်တော်

မူမှန်းကိုမသိ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ထာဝရ
ဘုရားသည် သူ့အားအဘယ်အခါကမျှဗျာ
ဒိတ်ပေးတော်မမူခဲ့ဘူးသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့
ကြောင့်သူသည်ဧလိထံသို့သွားပြီးလျှင်``အရှင်
ခေါ်သောကြောင့် လာပါပြီ'' ဟုလျှောက်၏။
သို့ရာတွင်ဧလိက``ငါ့သားသင့်ကိုငါ မခေါ်။
သင်ပြန်၍အိပ်လော့'' ဟုဆို၏။
8 ထာဝရဘုရားသည်ရှမွေလကိုတတိယ
အကြိမ်ခေါ်တော်မူပြန်၏။ သူသည်ထ၍
ဧလိထံသို့သွားပြီးလျှင်``အရှင်ခေါ်သော
ကြောင့်ကျွန်တော်လာပါပြီ'' ဟုလျှောက်၏။
ထိုအခါဧလိသည်သူငယ်ကိုခေါ်သောသူ ကား
ထာဝရဘုရားပင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ရိပ်မိသဖြင့်၊-
9 ``သင်သည်ပြန်၍အိပ်လော့။ အကယ်၍သင့်အား
နောက်တစ်ကြိမ်ခေါ်လျှင်`ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်
ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်နာခံလျက်ရှိ ပါ၏'
ဟုလျှောက်ထားလော့'' ဟုမှာကြားလိုက်၏။
သို့ဖြစ်၍ရှမွေလသည်ပြန်၍အိပ်လေ၏။
10 ထာဝရဘုရားသည်ကြွလာတော်မူ၍
ရှမွေလအနီးတွင်ရပ်တော်မူလျက်``ရှမွေလ၊ ရှမွေလ''
ဟုရှေးနည်းတူခေါ်တော်မူ၏။
ရှမွေလက``အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်နာခံလျက်ရှိပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။

11 ထာဝရဘုရားက``တစ်နေ့သောအခါ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားငါပြုမည့်
အမှုသည်လွန်စွာကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသဖြင့်
ယင်းအကြောင်းကိုကြားသိရသူလူအပေါင်း
တို့သည်ထိတ်လန့်၍သွားကြလိမ့်မည်။-
12 ထိုနေ့ကျရောက်သောအခါ ငါသည်ဧလိ၏
အိမ်ထောင်စုသားတို့အားဒဏ်စီရင်မည်ဟု
မိန့်တော်မူခဲ့သည်အတိုင်း အစမှအဆုံး
တိုင်အောင်ငါစီရင်မည်။- 13 သူ၏သားတို့သည်ငါ့အားပြစ်မှားပြောဆိုခဲ့
ကြသဖြင့် ငါသည်သူ၏အိမ်ထောင်စုကိုအပြစ်
ဒဏ်စီရင်မည်ဖြစ်ကြောင်းဧလိအားပြောကြား
ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သူတို့သည်ဤသို့သောဒုစရိုက်
များကိုပြုကျင့်လျက်နေကြောင်းကိုဧလိသိ
သော်လည်းသူတို့အားမတားမြစ်။- 14 သို့ဖြစ်၍အဘယ်ယဇ်အဘယ်ပူဇေ
ဤဆိုးရွားသောအပြစ်ကိုဖြေလွှတ်အောင်စွမ်း
ဆောင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ငါသည်ဧလိ
အိမ်ထောင်စုအားအလေးအနက်မြွက်ဆို၏''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

15 ရှမွေလသည်မိုးလင်းသည်တိုင်အောင်အိပ်
ရာတွင်နေပြီးမှ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
တံခါးများကိုဖွင့်၏။ သူသည်မိမိမြင်ရ
သည့်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအကြောင်းကိုဧလိ အားမပြောဝံ့။-
16 ဧလိက``ငါ့သားရှမွေလ'' ဟုခေါ်လျှင်၊

``ရှိပါသည်အရှင်'' ဟုလျှောက်၏။

17 ဧလိက``သင့်အားထာဝရဘုရားအဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသနည်း။ ငါ့ထံမှအဘယ်အရာကို
မျှထိမ်ဝှက်၍မထားနှင့်။ ဘုရားသခင်မိန့်
တော်မူသမျှသောအရာတို့ကိုငါ့အား မဖော်ပြပါမူ
ကိုယ်တော်သည်သင့်အားပြင်း ထန်စွာဒဏ်ခတ်တော်မူလိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။- 18 ထို့ကြောင့်ရှမွေလသည်အဘယ်အရာကိုမျှ
ချန်လှပ်၍မထားဘဲ မိန့်တော်မူသမျှကိုပြန်
ကြားလျှောက်ထားလေ၏။ ဧလိက``ကိုယ်တော်
သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အလို
တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူပါစေသော'' ဟုဆို၏။

19 ရှမွေလသည်ကြီးပြင်း၍လာ၏။
ထာဝရ ဘုရားသည်သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၍
ရှမွေလ ဖော်ပြသမျှသောအမှုအရာတို့ကိုဖြစ်
ပျက်စေတော်မူ၏။- 20 သို့ဖြစ်၍ရှမွေလသည်ထာဝရဘုရား၏
ပရောဖက်အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို တိုင်းပြည်
တစ်စွန်းမှတစ်စွန်းတိုင်အောင်ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သိကြ၏။- 21 ရှိလောမြို့သည်ရှမွေလအားထာဝရ
ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူရာအရပ်ဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်
သည်ထိုမြို့တွင်အကြိမ်ကြိမ်ထင်ရှားတော်
မူ၏။ ရှမွေလမိန့်ကြားသည့်အခါများ၌
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နာခံ ကြလေသည်။

4

ရန်သူတို့လက်သို့ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ရောက်ရှိသွားခြင်း

1 ထိုအခါကာလ၌ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့နှင့်စစ်တိုက်ရန်
ချီတက်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ကဧဗနေဇာမြို့တွင်လည်းကောင်း၊ ဖိလိ တ္တ
တိ အမျိုးသားတို့ကအာဖက်မြို့တွင်လည်း
ကောင်းတပ်စခန်းချထားကြ၏။- 2 ဖိလိ
တ္တ တိအမျိုးသားတို့ကချီတက်တိုက်ခိုက် ရာ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အရေးရှုံးနိမ့် ၍
လူပေါင်းလေးထောင်မျှစစ်မြေပြင်တွင် ကျဆုံးကြ၏။-
3 မသေဘဲကျန်ရှိနေသောတပ်သားတို့သည်
တပ်စခန်းသို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ
ဣသရေလခေါင်းဆောင်များက``ထာဝရ
ဘုရားသည်အဘယ်ကြောင့်ငါတို့အားဖိလိ တ္တ
တိ အမျိုးသားတို့လက်တွင် ယနေ့အရေးရှုံးနိမ့်
စေတော်မူပါသနည်း။ ငါတို့သည်သွား၍
ရှိလောမြို့မှထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ကိုယူဆောင်လာကြကုန်အံ့။
သို့ မှသာလျှင်ကိုယ်တော်သည်ငါတို့နှင့်အတူ
ချီတက်တော်မူ၍ ငါတို့အားရန်သူတို့လက်
မှကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်'' ဟုဆိုကြ၏။-

4 ထို့ကြောင့်သူတို့သည်ရှိလောမြို့သို့စေတမန်
များကိုလွှတ်၍ ခေရုဗိ မ်အထက်စံတော်မူ
သောအန န္တ တတန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုယူဆောင်လာစေ
၏။ ဧလိ၏သားများဖြစ်ကြသောဟောဖနိ
နှင့်ဖိနဟတ်တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်
နှင့်အတူလိုက်ပါလာကြ၏။✡
5 ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရောက်ရှိသောအခါ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဝမ်းမြောက် သဖြင့်
မြေကြီးပဲ့တင်ထပ်မျှကျယ်စွာ ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။-
6 ထိုကြွေးကြော်သံကိုဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသား
တို့ကြားလျှင်``ဟေဗြဲတပ်စခန်းမှဟစ်အော်
သံကိုနားထောင်ကြလော့။ ထိုအော်သံကား
အဘယ်သို့နည်း'' ဟုဆိုကြ၏။ သူတို့သည်
ဟေဗြဲတပ်စခန်းသို့ ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရောက်ရှိလာသည့်
အကြောင်းကိုကြားသိကြသောအခါ၊-
7 ကြောက်လန့်ကြလျက်``ထိုသူတို့တပ်စခန်း
သို့ ထာဝရဘုရားကြွလာတော်မူလေပြီ။
ငါတို့အကျိုးနည်းကြပေတော့အံ့။ ယခင်
ကဤသို့တစ်ခါမျှမဖြစ်စဖူး။- 8 ထိုတန်ခိုးကြီးသောဘုရားများ၏လက်မှ
ငါတို့အားအဘယ်သူကယ်နိုင်ပါမည်နည်း။

✡ **4:4** ထွ၊ ၂၅:၂၂။

ထိုဘုရားများကားအီဂျစ်အမျိုးသားတို့ အား တောကနှ
တာရတွင်သုတ်သင်သတ်ဖြတ် သောဘုရားများဖြစ်၏။-
9 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့အားခဲကြလော့။ ယောကျာ်း
ပီသစွာတိုက်ခိုက်ကြလော့။ သို့မဟုတ်ပါမူဟေ
ဗြဲအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ထံတွင်ကျွန်ခံခဲ့
ရဖူးသည့်နည်းတူငါတို့သည် သူတို့ထံတွင်
ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ယောကျာ်း
ပီသစွာတိုက်ခိုက်ကြလော့'' ဟုဆိုကြ၏။
10 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့သည် အပြင်းအထန်
တိုက်ခိုက်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် အရေးရှုံးနိမ့်၍မိမိတို့နေရပ်သို့ထွက်
ပြေးကြကုန်၏။ ထိုတိုက်ပွဲသည်လူသတ်ပွဲ
ဖြစ်လျက် ဣသရေလတပ်သားပေါင်းသုံး
သောင်းမျှကျဆုံးသတည်း။- 11 ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သ
ရန်သူတို့လက်သို့ကျရောက်သွား၏။ ဧလိ
၏သားဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ်တို့နှစ်ယောက်
စလုံးလည်းအသတ်ခံရကြ၏။

ဧလိကွယ်လွန်ခြင်း

12 ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်လူတစ်ယောက်သည်
စစ်မြေ မှလမ်းတစ်လျှောက်လုံးပြေးလာ၏။
သူသည် ဝမ်းနည်းသောအထိမ်းအမှတ်ဖြင့်အဝတ်
များကိုဆုတ်ဖြဲကာ ဦးခေါင်းပေါ်တွင်မြေ
မှုန့်တင်လျက်ရှိလောမြို့သို့တစ်နေ့ချင်း

ပင်ရောက်ရှိလာ၏။– 13 ဧလိသည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်အတွက်
လွန်စွာစိုးရိမ်ပူပန်သဖြင့် လမ်းနံဘေးရှိ
မိမိ၏ထိုင်ခုံပေါ်တွင်ထိုင်ကာအကြောင်
သားငေး၍နေ၏။ ပြေးလာသောသူသည်စစ်
ရှုံးသည့်သတင်းကို မြို့ထဲတွင်ပြောကြား
လိုက်ရာလူအပေါင်းတို့သည်ထိတ်လန့်
လျက်ဟစ်အော်ကြကုန်၏။– 14 ဧလိသည်ထိုအော်ဟစ်သံကိုကြားသော်``ဤ
အသံကားအသို့နည်း'' ဟုမေး၏။ ထိုသူသည်
လည်းဧလိထံသို့အမြန်လာရောက်ပြီးလျှင်
အကျိုးအကြောင်းကိုလျှောက်ထား၏။–
15 (ဧလိကားယခုအခါအသက်ကိုးဆယ် ရှစ်နှစ်ရှိ၍
မျက်စိကွယ်ခါနီးပြီ။–) 16 ထိုလူက``အကျွန်ုပ်သည်ယနေ့ပင်စစ်မြေ
ပြင်မှလွတ်မြောက်ကာ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး
အပြေးလာခဲ့ပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။

ဧလိက``ငါ့သား၊ အရေးအခင်းကားမည် သို့နည်း''
ဟုမေး၏။–

17 သတင်းယူဆောင်လာသူက``ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့
ရှေ့တွင်တပ်လန်၍ထွက်ပြေးကြပါ၏။ ဤ
စစ်ပွဲတွင်အကျွန်ုပ်တို့သည် အကြီးအကျယ်
အရေးရှုံးနိမ့်ကြပါသည်တကား။ ထို့အပြင်
အရှင်၏သားဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ်တို့သည်
အသတ်ခံရပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိ

ညာဉ်သေတ္တာတော်သည်လည်း ရန်သူများ၏
လက်သို့ကျရောက်သွားပါ၏'' ဟုလျှောက်၏။
18 ဧလိသည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်အကြောင်းကို
ကြားသောအခါ တံခါးအနီးရှိထိုင်ခုံပေါ်မှ
နောက်ပြန်လဲကျသွားတော့၏။ သူသည်လွန်စွာ
အိုမင်း၍ဝလွန်းသောကြောင့် ယင်းသို့လဲကျရာ
၌လည်ကုတ်ကျိုး၍သေလေ၏။ သူသည်အနှစ်
လေးဆယ်တိုင်တိုင်ဣသရေလအမျိုးသား တို့အား
ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်ခဲ့သူဖြစ် သတည်း။

ဖိနဟတ်၏မုဆိုးမကွယ်လွန်ခြင်း

19 ဧလိ၏ချွေးမ၊ ဖိနဟတ်၏ဇနီးသည်
ကိုယ် ဝန်အရင့်အမာရှိ၍မွေးဖွားချိန်ပင်နီး
ကပ်၍နေလေပြီ။ သူသည်ထာဝရဘုရား
၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ရန်သူတို့လက်သို့
ကျရောက်သွားသည့်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
မိမိ၏ယော ကျ် ခမနှင့်ခင်ပွန်းတို့ကွယ်လွန်သွား
ကြသည့်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း ကြားရ
သောအခါရုတ်တရက်သားဖွားခြင်းဝေဒနာ
ခံရ၍ကလေးမျက်နှာမြင်လေ၏။-
20 သူသည်သေအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌အနီးရှ
အမျိုးသမီးများက``အားခဲ၍ထားပါ။
သင်သည်သားယောကျာ်းကလေးကိုဖွားမြင်
လေပြီ'' ဟုဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင်သူသည်
ဂရုမစိုက်၊ စကားပြန်မပြောဘဲနေ၏။-

21 ထိုနောက်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရန်သူတို့
လက်သို့ကျရောက်သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊
ယော က္ခမနှင့်ခင်ပွန်းကွယ်လွန်ကြသည်ကို
လည်းကောင်းအကြောင်းပြု၍``ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ဘုန်းအသရေကွယ်ပျောက် လေပြီ''
ဟုဆိုလျက် ထိုသားကိုဣခဗုဒ် ဟူ၍နာမည်မှည့်လေ၏။-
22 ထိုနောက်သူက``ရန်သူတို့လက်သို့ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ရောက်ရှိသွားသောကြောင့်
ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုန်းအသရေ
ကွယ်ပျောက်လေပြီ'' ဟုဆိုပြန်၏။

5

ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့လက်သို့ရောက်ရှိနေသော ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်

1 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့သည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကိုသိမ်းယူကြပြီးလျှင် ဧဗနေဇာမြို့
မှမိမိတို့နေထိုင်ရာအာဇု တ်မြို့သို့ပင့်ဆောင် ကာ၊-
2 ဒါဂုန်ဘုရားကျောင်းအတွင်းရှိဒါဂုန်ရုပ်တု
အနီးတွင်ထားကြ၏။- 3 နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစော၌ဒါဂုန်ရုပ်တု
သည် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်
ရှေ့တွင် မှောက်လျက်လဲကျနေသည်ကိုအာဇု
တ် မြို့သားတို့မြင်ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်
ထိုရုပ်တုကိုထူပြီးလျှင်တစ်ဖန်မူရင်းနေ
ရာတွင်ပြန်ထားကြ၏။- 4 နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစော၌ထိုရုပ်တုသည်

ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်၏ရှေ့တွင်တစ်ဖန်မှောက်
လျက်လဲကျနေသည်ကိုမြင်ရကြပြန်၏။
ယခုအကြိမ်၌မူရုပ်တု၏ဦးခေါင်းနှင့်
လက်နှစ်ဖက်စလုံးပင်ပြတ်၍ တံခါးဝ
အနီးသို့ရောက်ရှိနေလေသည်။ ရုပ်တု၏
ကိုယ်လုံးသာလျှင်ကျန်ရစ်ခဲ့၏။- 5 (ထို့ကြောင့်ဒါဂုန်ဘုရားယဇ်ပုရောဟိ
များ၊ ဒါဂုန်ဘုရားကျောင်းကိုဝင်ထွက်ကြ
သောအာဇုတ်မြို့သားများသည် ကျောင်းတံခါး
ခုံကိုယနေ့တိုင်အောင်မနင်းဘဲကျော်၍ သွားကြ၏။)

6 ထာဝရဘုရားသည်အာဇုတ်မြို့သားတို့
အား ပြင်းစွာဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်ကြောက်
လန့်တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်
ထိုမြို့သားတို့နှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူတို့
အားအနာစိမ်းများပေါက်စေခြင်းအား
ဖြင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။- 7 သူတို့သည်ထိုအခြင်းအရာကိုတွေ့မြင်
ကြသောအခါ``ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသည်ငါတို့နှင့်
ငါတို့၏ဒါဂုန်ဘုရားအားဒဏ်ခတ်တော်မူ
လေပြီ။ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုဤအရပ်
တွင်ငါတို့ဆက်လက်ထားရှိ၍ဖြစ်တော့ မည်မဟုတ်''
ဟုဆိုကြ၏။- 8 ထို့ကြောင့်သူတို့သည်ဖိလိ တ္
တိဘုရင်ငါးပါး တို့ထံစေတမန်များလွှတ်၍ဖိတ်ခေါ်ပြီး
လျှင်``ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုးကွယ်

သောဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုငါ
တို့အဘယ်သို့ပြုရကြမည်နည်း'' ဟုမေး ကြ၏။

ဘုရင်တို့က``ဂါသမြို့သို့ပင့်ဆောင်သွား
ကြလော့'' ဟုဆိုသဖြင့်ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကိုအခြားဖိလိ တ္ တိမြို့တစ်မြို့ဖြစ်
သောဂါသမြို့သို့ပင့်ဆောင်သွားကြ၏။-
9 သို့ရာတွင်ထိုအရပ်သို့သေတ္တာတော်ရောက်ရှိ
ပြီးနောက် ထာဝရဘုရားသည်ထိုမြို့ကိုလည်း
ဒဏ်ခတ်တော်မူပြန်သဖြင့် လူတို့သည်ထိတ်လန့်
ကြကုန်၏။ ကိုယ်တော်သည်ကြီးငယ်မရွေးမြို့
သူမြို့သားအပေါင်းတို့အားအနာစိမ်းများ
ပေါက်စေခြင်းအားဖြင့်ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။-
10 သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို
အခြားဖိလိ တ္ တိမြို့တစ်မြို့ဖြစ်သောဧကြု န်မြို့
သို့ပို့လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့သေတ္တာတော်ရောက်
ရှိသောအခါလူတို့က``သူတို့သည်ငါတို့
ရှိသမျှကိုသတ်ရန်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကိုးကွယ်သည့်ဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကိုငါတို့ထံသို့ပင့်ဆောင်လာကြလေ ပြီ''
ဟုဟစ်အော်ကြကုန်၏။- 11 ထို့ကြောင့်သူတို့သည်ဖိလိတ္
တိဘုရင်အပေါင်း တို့အား တစ်ဖန်ဖိတ်ခေါ်ပြီးလျှင်``ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို
ယင်း၏မူရင်းအရပ်သို့ပြန်ပို့လိုက်ကြပါ။

သို့မှသာလျှင်ငါတို့နှင့်တကွငါတို့၏အိမ်
ထောင်စုသားများသည်သေဘေးမှကင်းလွတ်
ကြပါလိမ့်မည်'' ဟုဆိုကြ၏။ ဘုရားသခင်
သည်သူတို့အားပြင်းထန်စွာဒဏ်ခတ်တော်
မူသည်ဖြစ်၍တစ်မြို့လုံးပင်ကြောက်လန့်
တုန်လှုပ်လျက်နေကြ၏။- 12 သေဘေးနှင့်လွတ်သောသူများပင်လျှင်
အနာစိမ်းများပေါက်ကြသဖြင့် လူတို့သည်
မိမိတို့၏ဘုရားများအားကူမရန်ဟစ်
အော်လျှောက်ထားကြ၏။

6

ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုပြန်လည်ပို့ဆောင်ခြင်း

1 ဖိလိ တ္ တိပြည်တွင်ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်သည် ခုနစ်လမျှရောက်ရှိနေပြီး နောက်၊-
2 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားခေါင်းဆောင်များသည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် မှော်ဆရာများကို
ဖိတ်ခေါ်ကာ``ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ကိုငါတို့အဘယ်သို့ပြုရ
ကြပါမည်နည်း။ ထိုသေတ္တာတော်ကိုမူရင်း
အရပ်သို့ပြန်လည်ပို့ဆောင်မည်ဆိုပါက
ယင်းနှင့်အတူအဘယ်ပူဇော်သကာကို
ပေးသင့်ပါသနည်း'' ဟုမေးမြန်းကြ၏။
3 ထိုသူတို့က``သင်တို့သည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ပဋိ

ညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုပြန်ပို့မည်ဆိုလျှင်ပူ
ဇော်သကာမပါ၍မဖြစ်။ သင်တို့၏အပြစ်
ဖြေရာပူဇော်သကာကိုပါပေးလှူရကြ
မည်။ ယင်းသို့ပြုလျှင်သင်တို့သည်အနာ
ရောဂါပျောက်ကင်းကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်
သည်သင်တို့အား အဘယ်ကြောင့်ဒဏ်ခတ်
လျက်နေတော်မူကြောင်းကိုလည်းသိရှိ ရကြလိမ့်မည်''
ဟုဆိုကြ၏။
4 ဖိလိ တ္ တိခေါင်းဆောင်များက``ငါတို့သည်
အဘယ်ပူဇော်သကာကိုပေးလှူရပါမည် နည်း''
ဟုမေးကြလျှင်
သူတို့က``သင်တို့သည်ဘုရင်ငါးပါးကိုတစ်
ပါးလျှင် ရွှေအနာစိမ်းရုပ်ငါးခုနှင့်ရွှေကြွက်
ရုပ်ငါးခုပြုလုပ်၍ပေးလှူရကြမည်။ ဘုရင်
ငါးပါးနှင့်သင်တို့အပေါင်းသည် ကပ်ရောဂါ
တစ်မျိုးတည်းသင့်ရကြသည်ဖြစ်ရာ၊-
5 အနာစိမ်း၏ပုံစံ၊ သင်တို့ပြည်ကိုဖျက်ဆီး
လျက်နေသည့်ကြွက်၏ပုံစံတို့ကိုပြုလုပ်၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ဘုရားကိုဂုဏ်
ပြုချီးမြှင့်ရမည်။ ကိုယ်တော်သည်သင်တို့
နှင့်သင်တို့၏ဘုရားများကိုလည်းကောင်း၊
သင်တို့၏ပြည်ကိုလည်းကောင်းဒဏ်မ
ခတ်တော့ဘဲနေကောင်းနေတော်မူလိမ့်မည်။-

6 သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်အီဂျစ်ဘုရင်
နှင့် အီဂျစ်အမျိုးသားတို့ကဲ့သို့ခေါင်းမာ
နေကြပါမည်နည်း။ သူတို့သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုအီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာ
ခွင့်မပြုမချင်းဘုရားသခင်သည် သူတို့
အားအဘယ်သို့ဒဏ်ခတ်တော်မူခဲ့သည်ကို
သင်တို့မမေ့ကြနှင့်။- 7 သို့ဖြစ်၍လှည်းသစ်ကိုပြုလုပ်ပြီးနောက်
တစ် ခါမျှထမ်းပိုးမတင်ဘူးသေးသောသားငယ်
ရှိသည့်နွားမနှစ်ကောင်ကိုလှည်း၌တပ်၍
သားငယ်တို့ကိုမူခြံသို့ပြန်ပို့လော့။- 8 ထိုနောက်ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်
တော်ကိုလှည်းပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင် သင်တို့၏
အပြစ်ဖြေရာပူဇော်သကာတည်းဟူသောရွှေ
ရုပ်တုများကိုအခြားသောသေတ္တာတစ်လုံး
တွင်ထည့်၍သေတ္တာတော်အနီး၌ထားလော့။ ထို
နောက်လှည်းကိုအလိုရှိရာသို့ထွက်ခွာသွား စေလော့။-
9 လှည်းအဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကိုစောင့်၍
ကြည့်လော့။ အကယ်၍ဗက်ရှေမက်မြို့ရှိရာသို့
သွားလျှင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရား
သည် ငါတို့အပေါ်သို့ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကပ်
ရောဂါကိုကျရောက်စေကြောင်းသိမှတ်ရမည်။
သို့ရာတွင်လှည်းသည်ထိုမြို့ရှိရာသို့မသွား
ခဲ့သော် ကိုယ်တော်သည်ငါတို့ထံကပ်ရောဂါ
ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ကပ်ရောဂါ

သည်အလိုအလျောက်ဆိုက်ရောက်လာခြင်း
သာဖြစ်ကြောင်းငါတို့သိမှတ်ရမည်။''
10 သူတို့သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့စေခိုင်းသည့်
အတိုင်း နွားမနှစ်ကောင်ကိုလှည်းတွင်တပ်၍
နွားငယ်ကလေးများကိုခြံတွင်လှောင်ထား ကြ၏။-
11 ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုရွှေကြွက်ရုပ်နှင့်
ရွှေအနာစိမ်းရုပ်တုပုံများ ပါရှိသည့်သေတ္တာ
နှင့်အတူလှည်းပေါ်သို့တင်ကြ၏။- 12 နွားမတို့သည်ဗက်ရှေမက်လမ်းအ
စတင်ထွက်ခွာပြီး ဝဲယာမကွေ့ဘဲတည့်
မတ်စွာတစ်လမ်းလုံးအော်မြည်လျက် ဗက်
ရှေမက်မြို့ရှိရာသို့သွားကြလေသည်။ ဖိ
လိ တ္ တိဘုရင်ငါးပါးတို့သည်ဗက်ရှေမက်
မြို့နယ်စပ်အနီးအထိလိုက်ပါသွားကြ ၏။
13 ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည်ချိုင့်ဝှမ်းထဲတွင်
ဂျုံစပါးများကိုရိတ်သိမ်းလျက်နေစဉ်ရုတ်
တရက်မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ကိုတွေ့မြင်ကြသဖြင့်အတိုင်း
ထက်အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။- 14 လှည်းသည်ဗက်ရှေမက်မြို့သားယေ
လယ်သို့ရောက်သောအခါ ကျောက်တုံးကြီး
အနီးတွင်ရပ်တန့်လေသည်။ လူတို့သည်လှည်း
ကိုခုတ်ဖြတ်၍နွားမတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင်
မီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ်ဖြင့်ထာဝရဘုရား အားပူဇော်ကြ၏။-
15 လေဝိအနွယ်ဝင်တို့သည်ထာဝရဘုရား

၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့် ရွှေရုပ်များပါ
ရှိသည့်သေတ္တာကိုချီပင့်ပြီးလျှင်ကျောက်တုံး
ကြီးပေါ်တွင်တင်ထားကြ၏။ ထိုနောက်ဗက်
ရှေမက်မြို့သားတို့သည်ထာဝရဘုရား
အားမီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အခြားပူဇော် သကာများကိုတင်လှူကြ၏။-
16 ဖိလိ တ္ တိဘုရင်ငါးပါးတို့သည်ဤအခြင်း
အရာကိုကြည့်ရှုကြပြီးနောက် ထိုနေ့၌ပင် ဧကြု
န်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။
17 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ရွှေအနာစိမ်း
ရုပ်ငါးခုကိုမြို့တစ်မြို့လျှင် တစ်ခုနှုန်းဖြင့်
အာဇု တ်မြို့၊ ဂါဇမြို့၊ အာရှကေလု န်မြို့၊
ဂါသ မြို့နှင့်ဧကြု န်မြို့တို့ကိုရည်စူး၍မိမိတို့
အတွက် အပြစ်ဖြေရာပူဇော်သကာအဖြစ်
ဖြင့်ထာဝရဘုရားထံပေးပို့ကြ၏။- 18 သူတို့သည်ကြွက်ရုပ်များကိုလည်း
တ္ တိ ဘုရင်များ အစိုးရသည့်ခံတပ်မြို့များနှင့်
ကျေးရွာများအတွက် တစ်မြို့လျှင်တစ်ခု
ကျစီဆက်သပေးပို့ကြ၏။ ဗက်ရှေမက်
မြို့သားယောရှု၏လယ်၌ထာဝရဘုရား
၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်တင်ရာကျောက်တုံး
ကြီးသည် ထိုစဉ်အခါကဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်
အမှု၌အသိသက်သေအဖြစ်ဖြင့်ယနေ့
တိုင်အောင်တည်ရှိနေလေသည်။
19 ဗက်ရှေမက်မြို့သားခုနစ်ဆယ်တို့သည်

ပဋိ္ဌ ညာဥ်သေတ္တာတော်ထဲသို့ကြည့်မိသဖြင့်
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အားသေဒဏ် ခတ်တော်မူ၏။
မြို့သားတို့သည်မိမိတို့ အထဲမှလူမြောက်မြားစွာကို
ထာဝရ ဘုရားသေဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။

ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သို့ ပဋိ္ဌညာဥ်သေတ္တာတော်ရောက်ရှိခြင်း

20 သို့ဖြစ်၍ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့က``သန့်ရှင်း
မြင့်မြတ်တော်မူသည့်ဘုရားတည်းဟူသော
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူသည်
ရပ်တည်နိုင်ပါမည်နည်း။ ငါတို့နှင့်ဝေးအောင်
ကိုယ်တော်အားအဘယ်အရပ်သို့ပင့်ဆောင်
သွားရပါမည်နည်း'' ဟုဆို၍၊- 21 ကိရယတ်ယာရိ
မ်မြို့သားတို့ထံသို့တမန် များစေလွှတ်ပြီးလျှင်``ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသား တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ပဋိ္ဌညာဥ်သေတ္တာ
တော်ကိုပြန်လည်ပို့ဆောင်ကြလေပြီ။ သင်
တို့လာ၍သေတ္တာတော်ကိုပင့်ဆောင်ကြပါ လော့''
ဟုမှာကြားလိုက်ကြ၏။

7

1 သို့ဖြစ်၍ကိရယတ်ယာရိ မ်မြို့သားတို့သည်
လာ၍သေတ္တာတော်ကိုတောင်ကုန်းပေါ်တွင်တည်
ရှိသော အဗိနဒပ်၏အိမ်သို့ပင့်ဆောင်သွား ကြ၏။

သူတို့သည်သေတ္တာတော်ကိုစောင့်ထိန်း ရန်အတွက်
အဗိနဒပ်၏သားဧလောဇာကို ရွေးချယ်ဆက်ကပ်ကြ၏။✡

ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားရှမွေလ အုပ်ချုပ်ခြင်း

2 ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည်
ကိရယတ်ယာရိ မ်မြို့တွင်နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်
တိုင်အောင်ကြာမြင့်စွာရှိနေလေသည်။ ထို
အချိန်ကာလအတွင်း၌ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည် မိမိတို့ကိုကူမတော်မူရန်
ထာဝရဘုရားသခင်ထံဟစ်အော်လျှောက် ထားကြ၏။
3 ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားရှမွေလ
က``သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်လည်လာရောက်
လိုပါက လူမျိုးခြားတို့၏ဘုရားများကို
လည်းကောင်း၊ အာရှတရက်ဘုရားမ၏ရုပ်တု
များကိုလည်းကောင်းစွန့်ပစ်ရကြမည်။ သင်တို့
၏ကိုယ်ကိုလုံးဝဆက်ကပ်၍ထာဝရဘုရား
ကိုသာရှိခိုးဝတ်ပြုကြလျှင် ကိုယ်တော်သည်
သင်တို့အားဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့လက်မှ
ကယ်တော်မူလိမ့်မည်'' ဟုဆို၏။-
4 ထို့ကြောင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဗာလဘုရားနှင့် အာရှတရက်ဘုရားမ

✡ **7:1** ၂ရာ၊ ၆:၂-၄။ ၅ရာ၊ ၁၃:၅-၇။

တို့၏ရုပ်တုများကိုစွန့်ပစ်ကာ ထာဝရ
ဘုရားကိုသာရှိခိုးဝတ်ပြုကြကုန်၏။
5 ထိုနောက်ရှမွေလသည်ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့အား``ငါသည်မိဇပါမြို့
တွင်သင်တို့အတွက် ထာဝရဘုရားထံတော်
သို့ဆုတောင်းပ တ္ ထနာပြုမည်ဖြစ်၍သင်တို့
သည်ထိုမြို့၌စုကြလော့'' ဟုဆင့်ဆိုမှာ ကြား၏။-
6 သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်မိဇပါမြို့တွင်စုဝေး
ကြပြီးနောက် ရေအနည်းငယ်ခပ်၍ထာဝရ
ဘုရားအား ပူဇော်သည့်အနေဖြင့်သွန်းလောင်း
ကာထိုနေ့တစ်နေ့လုံးအစာရှောင်ကြ၏။ သူ
တို့က``အကျွန်ုပ်တို့သည်ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှားပါပြီ'' ဟုဆိုကြ၏။ မိဇပါမြို့မှ
နေ၍ရှမွေလသည်ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ကိုစီရင်အုပ်ချုပ်သတည်း။
7 မိဇပါမြို့တွင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
စုရုံးလျက်ရှိကြောင်းကို ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား
တို့ကြားသိကြသောအခါ ဖိလိ တ္ တိဘုရင်ငါး
ပါးတို့သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိ
ရာသို့စစ်ချီလာကြ၏။ ဤအကြောင်းကို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြားသိကြ
သောအခါကြောက်လန့်ကြသဖြင့်၊- 8 ရှမွေလအား``အကျွန်ုပ်တို့ကိုဖိလိ
တ္ တိအမျိုး သားတို့၏လက်မှကယ်တော်မူရန်

အကျွန်ုပ် တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်
သို့ဆုတောင်းပေးလျက်နေပါ'' ဟုတောင်းပန်
ကြ၏။- 9 ရှမွေလသည်သိုးငယ်တစ်ကောင်ကိုသတ်၍
တစ်ကောင်လုံးကိုမီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ်ထာဝရ
ဘုရားအားပူဇော်ကာ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား ကယ်မတော်မူရန်ဆုတောင်းပ တ္ ထ
နာ ပြုရာကိုယ်တော်သည်နားညောင်းတော်မူ၏။-
10 ရှမွေလသည်ယဇ်ပူဇော်လျက်နေစဉ်ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားတိုက်ခိုက်ရန်ချီတက်လာကြ၏။ သို့
ရာတွင်ထိုအချိန်၌ပင်လျှင်ထာဝရဘုရား သည်
သူတို့အပေါ်မှာပြင်းစွာမိုးချုန်းစေ တော်မူသဖြင့်
သူတို့သည်ကစဉ့်ကရဲဖြစ် လျက်ထွက်ပြေးကြကုန်၏။-
11 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိဇပါမြို့
မှထွက်၍ သူတို့အားဗက်ကာမြို့အနီးသို့
တိုင်အောင်လိုက်လံသတ်ဖြတ်ကြ၏။

12 ထိုနောက်ရှမွေလသည်ကျောက်တုံးတစ်ခုကို
ယူ၍ မိဇပါမြို့နှင့်ရှင်မြို့စပ်ကြားတွင်စိုက်ထူ
ကာ``ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့အားယနေ့
တိုင်အောင်ကူမတော်မူလေပြီ'' ဟုဆိုပြီးလျှင်
ထိုကျောက်တုံးကို``ကူမတော်မူရာကျောက်''
(ဧဗနေဇာ) ဟုနာမည်မှည့်လေသည်။-
13 ဤသို့လျှင်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်အရေး

ရှုံးနိမ့်ရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့
အားရှမွေလအသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး
ဣသရေလပြည်ကိုချင်းနင်းဝင်ရောက်ခွင့် ပေးတော်မမူ။-
14 ဧကြု န်မြို့နှင့်ဂါသမြို့စပ်ကြားတွင်ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့သိမ်းပိုက်ထား
ကြသည့်မြို့မှန်သမျှကိုဣသရေလအမျိုး
သားတို့၏လက်သို့ပြန်လည်ပေးအပ်ရကြ
သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မိမိ
တို့၏နယ်မြေအားလုံးကိုပြန်လည်ရရှိကြ၏။
ထို့အပြင်ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်
ခါနာ န်အမျိုးသားတို့သည်သင့်မြတ်ငြိမ်း
ချမ်းစွာနေထိုင်ကြလေသည်။
15 ရှမွေလသည်အသက်ထက်ဆုံးဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားအုပ်ချုပ်၏။- 16 သူသည်နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းဗေသလမြို့၊
ဂိလ ဂါလမြို့၊ မိဇပါမြို့တို့သို့လှည့်လည်သွား
ရောက်ကာထိုမြို့တို့တွင်အမှုအခင်းများ
ကိုစစ်ဆေးစီရင်လေ့ရှိ၏။- 17 ထိုနောက်သူသည်ရာမမြို့နေအိမ်သို့ပြန်၍
တရားသူကြီးအဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်၏။
သူ သည်ရာမမြို့တွင်ထာဝရဘုရားအဖို့
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ဆောက်လေ၏။

8

ဘုရင်ခန့်ထားပေးရန်ရှမွေလအား လူတို့တောင်းဆိုခြင်း

1 ရှမွေလသည်အိုမင်း၍လာသောအခါမိမိ
၏သားများအား ဣသရေလပြည်တွင်တရား
သူကြီးများအဖြစ်ခန့်ထား၏။- 2 သားကြီးကားယောလ၊
သားငယ်ကားအဘိ ရဟုနာမည်တွင်၏။
သူတို့သည်ဗေရရှေဗ မြို့တွင်တရားသူကြီးများအဖြစ်ဆောင်
ရွက်ကြ၏။- 3 သို့ရာတွင်အဖ၏လမ်းစဉ်ကိုမလိုက်ကြ။
ငွေကြေးရရှိမှုကိုသာလျှင်စိတ်ဝင်စား
သဖြင့် တံစိုးလက်ဆောင်ယူကာအမှုများ
ကိုမတရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။
4 ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားခေါင်း
ဆောင်အပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍ရာမမြို့
ရှိရှမွေလထံသို့သွားပြီးလျှင်၊- 5 ``အရှင်သည်အသက်အရွယ်အို၍လာပါ
အရှင့်သားတို့သည်လည်းအရှင်၏လမ်းစဉ်
ကိုမလိုက်ကြပါ။ သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်တို့
အားအုပ်စိုးရန်ဘုရင်ကိုခန့်ပေးပါ။ သို့မှ
သာလျှင်အကျွန်ုပ်တို့တွင်အခြားတိုင်းပြည်
များမှာကဲ့သို့ဘုရင်ရှိပါလိမ့်မည်'' ဟု
လျှောက်ထားကြ၏။-✡ 6 ယင်းသို့ဘုရင်ခန့်ထားပေးရန်လူတို့တောင်း
ဆိုကြသည်ကို ရှမွေလမနှစ်သက်သဖြင့်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဆုတောင်းပ တ္ ထ
နာပြုလေ၏။- 7 ထာဝရဘုရားက``လူတို့သင့်အားပြော
သမျှစကားကိုနားထောင်လော့။ သူတို့သင့်

✡ **8:5** တရား၊ ၁၇:၁၄။

ကိုပစ်ပယ်ကြသည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုပစ်ပယ်
ကြ၏။ သူတို့သည်ငါ့အားမိမိတို့၏
ဘုရင်အဖြစ်မှပစ်ပယ်ကြလေပြီ။- 8 သူတို့အားအီဂျစ်ပြည်မှထုတ်ဆောင်
ချိန်မှ ယနေ့တိုင်သူတို့သည်ငါ့ကိုကျော
ခိုင်းကာအခြားဘုရားများကိုဝတ်ပြု ကိုးကွယ်ကြ၏။
သူတို့သည်ငါ့အား အစဉ် ပြုခဲ့သည့်အတိုင်းယခုအခါသင့်ကို
ပြုကြခြင်းသာဖြစ်၏။- 9 သို့ဖြစ်၍သူတို့ပြောသောစကားကိုနား
ထောင်လော့။ သို့သော်ဘုရင်အုပ်စိုးသောအခါ
ဘုရင်တို့၏ကျင့်ထုံးကျင့်နည်းတို့ကိုပြော
ပြ၍ကြပ်တည်းစွာသတိပေးလော့'' ဟု မိန့်တော်မူ၏။

10 ရှမွေလသည်ဘုရင်ခန့်ပေးရန် မိမိထံ
တောင်းဆိုသူတို့အား ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသမျှတို့ကိုပြန်ကြားလေ၏။-
11 သူက``သင်တို့ကိုအုပ်စိုးသောဘုရင်သည်
သင်တို့သားများကိုစစ်မှုထမ်းစေလိမ့်မည်။
အချို့သောသူတို့ကိုရထားတပ်၌လည်း
ကောင်း၊ အချို့ကိုမြင်းတပ်၌လည်းကောင်း၊
အချို့ကိုအထူးထိုးစစ်ဆင်ရာတပ်များ
၌လည်းကောင်းအမှုထမ်းစေလိမ့်မည်။-
12 သူသည်အချို့ကိုလူတစ်ထောင်တပ်မှူးများ၊
အချို့ကိုလူငါးဆယ်တပ်မှူးများအဖြစ်
ခန့်ထားလိမ့်မည်။ သင်တို့၏သားများသည်
ဘုရင်၏လယ်များကိုထွန်၍ သူ၏စပါးများ

ကိုရိတ်သိမ်းရလိမ့်မည်။ သူ၏လက်နက်များ၊
စစ်ရထားတန်ဆာများကိုပြုလုပ်ရကြ လိမ့်မည်။-
13 သင်တို့၏သမီးများသည်လည်းဘုရင်အတွက်
နံ့သာအမွှေးအကြိုင်အမျိုးမျိုးဖော်စပ်သူ များ၊
စားတော်ကဲများ၊ မုန့်ဖုတ်လုပ်သူများ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။-
14 သူသည်သင်တို့၏အကောင်းဆုံးလယ်ယာ များ၊
စပျစ်ဥယျာ ဉ်များနှင့်သံလွင်ခြံများ ကိုသိမ်းယူကာ
မိမိ၏အမှုထမ်းတို့အား ပေးအပ်လိမ့်မည်။-
15 သူသည်ဂျုံဆန်နှင့်စပျစ်သီးဆယ်ပုံတစ်ပုံ
ကို မိမိ၏နန်းတွင်းအရာရှိများနှင့်အခြား
အမှုထမ်းအရာထမ်းတို့အတွက်သိမ်းယူ လိမ့်မည်။-
16 သင်တို့၏အစေခံများ၊ အကောင်းဆုံးသော
နွားများ[5] နှင့်မြည်းများကိုသိမ်းယူကာမိမိအဖို့
ခိုင်းစေအသုံးပြုလိမ့်မည်။- 17 သူသည်သင်တို့သိုးအုပ်များ၏ဆယ်ပုံတစ်
ပုံကိုသိမ်းယူလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုယ်တိုင်ပင်
လျှင်သူ၏ထံ၌ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။-
18 ထိုအချိန်ကျရောက်လာသောအခါသင်တို့
သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်တင်မြှောက်
သည့်ဘုရင်ကြောင့်ညည်းညူကြလိမ့်မည်။
သို့ သော်လည်းထာဝရဘုရားသည်သင်တို့၏
ညည်းညူသံကိုနားညောင်းတော်မူလိမ့်မည် မဟုတ်''
ဟုသတိပေးလေ၏။

---

5 **8:16** * နွားများ။ ရှေးဘာသာပြန်မူအရဟေဗြဲမူ၌
လူငယ်များဟုပါရှိသည်။

19-20 လူတို့သည်ရှမွေလပြောကြားသည်ကိုပမာ
ဏမပြုဘဲ``ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်တို့
သည်အခြားတိုင်းပြည်များမှာကဲ့သို့မိမိ
တို့အားအုပ်စိုး၍ မိမိတို့၏စစ်ပွဲများတွင်
ရှေ့ဆောင်တိုက်ခိုက်ရန်ဘုရင်ကိုလိုချင်ပါ သည်''
ဟုလျှောက်ကြ၏။- 21 ရှမွေလသည်သူတို့ပြောသမျှကိုနားထောင်
ပြီးနောက် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ဝင်၍
လျှောက်ထား၏။- 22 ထာဝရဘုရားက``သူတို့အလိုရှိသည်
အတိုင်းဘုရင်ကိုခန့်ပေးလော့'' ဟုမိန့်တော်
မူလျှင်ရှမွေလသည်ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့အား မိမိတို့နေရပ်
အသီးသီးသို့ပြန်သွားစေ၏။

9

ရှမွေလနှင့်ရှောလုတွေ့ဆုံခြင်း

1 ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်လူတစ်ယောက်ရှိ၏။
သူ၏ နာမည်မှာကိရှဖြစ်၏။ သူ့အဖသည်အဗျေလ၊
အဖိုးကားဇေရော်ဖြစ်၏။ သူသည်အာဖိသား
ချင်းစုဝင်ဖြစ်သောဗေခေါရတ်အိမ်ထောင်စု
မှဆင်းသက်လာသူတည်း။ ကိရှသည်ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝ၍ဩဇာတိက္ကမရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။-
2 သူ့မှာရှောလုနာမည်တွင်သောသားတစ်
ယောက်ရှိ၏။ ထိုသားသည်ပျိုရွယ်၍အဆင်း

လှ၏။ ကူသရေလအမျိုးသားရှိသမျှ
တို့ထက်အရပ်တစ်ပေမျှပို၍မြင့်၏။
အဆင်းလည်းပို၍လှ၏။

3 ကိရှသည်မိမိ၏မြည်းအချို့ပျောက်သွား
သဖြင့် ရှောလုအား``အစေခံတစ်ယောက်ကို
ခေါ်ပြီးလျှင်မြည်းတို့ကိုလိုက်ရှာပါလော့'' ဟုဆို၏။-
4 သူတို့နှစ်ယောက်သည်ဖေရိ မ်တောင်ပိုင်း
အရပ်နှင့် ရှလိရှဒေသတစ်လျှောက်တွင်
ရှာဖွေကြသော်လည်းမြည်းများကိုမတွေ့
ကြ။ သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်ရှာလိမ်ဒေသ
တစ်လျှောက်တွင်ရှာကြ၏။ သို့ရာတွင်မြည်း
တို့သည်ထိုအရပ်တွင်မရှိ။ ထိုနောက်သူ
တို့သည်ဗ ် ယာမိန်နယ်တွင်လိုက်၍ရှာကြ၏။
ဤအရပ်တွင်လည်းမြည်းတို့ကိုမတွေ့ ကြ။-
5 သူတို့သည်ဇုဖဒေသသို့ရောက်ရှိကြ သောအခါ
ရှောလုကသူ၏အစေခံ အား``ငါတို့အိမ်သို့ပြန်ကြစို့။
သို့မဟုတ် ပါမူငါ၏အဖသည်မြည်းတို့အတွက် စိုးရိ
မ်ပူပန်မည့်အစားငါတို့အတွက် စိုးရိ မ်ပူပန်လိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။

6 အစေခံက``ဆိုင်းငံ့ပါဦး။ ဤမြို့တွင်သူတော်
စင်တစ်ဦးရှိပါ၏။ သူပြောသမျှစကားတို့
သည်အမှန်ပင်ဖြစ်ပျက်လာသဖြင့် သူ့အား
လူတို့ရိုသေလေးစားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့

သူ့ထံကိုသွားကြပါစို့။ မြည်းများအား
အဘယ်အရပ်တွင်ရှာရမည်ကိုသူသည်
အကျွန်ုပ်တို့အားဖော်ပြကောင်းဖော်ပြနိုင် ပါလိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။
7 ရှောလုက``ထိုသူထံကိုသွားလျှင်ငါတို့
အဘယ်အရာကိုပေးလှူရပါမည်နည်း။ ငါ
တို့တွင်ပါသမျှသောအစားအစာလည်း ကုန်ချေပြီ။
ငါတို့မှာသူ့အားပေးစရာ ဘာမျှမရှိ'' ဟုဆို၏။
8 အစေခံက``အကျွန်ုပ်မှာငွေတစ်မတ်သာရှိ
ပါသည်။ ထိုငွေကိုသူ့အားပေးနိုင်ပါသည်။ ထို
အခါသူသည်မြည်းများအဘယ်အရပ်တွင် ရှိသည်ကို
အကျွန်ုပ်တို့အားပြောပြပါလိမ့် မည်'' ဟုပြန်ပြော၏။
9-11 ရှောလုကလည်း``ကောင်းပြီ။ ငါတို့သွားကြစို့''
ဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်သူတော်စင်နေ
ထိုင်ရာမြို့သို့သွားကြ၏။ မြို့တည်ရာတောင်ကုန်း
ကိုတက်၍သွားကြစဉ် သူတို့သည်လမ်းတွင်ရေ
ခပ်ရန်လာသောအမျိုးသမီးကလေးအချို့နှင့်
တွေ့သဖြင့်``ထိုမြို့ထဲ၌ရှေ့ဖြစ်ကိုဟောနိုင်သူ
ရှိပါ၏လော'' ဟုမေးမြန်းစုံစမ်းကြ၏။
(ထိုခေတ်အခါကပရောဖက်အားရှေးဖြစ်ကို
ဟောနိုင်သူဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍လူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်သည်ထာဝရဘုရားထံ
လျှောက်ထားမေးမြန်းလိုသောအခါ``ရှေ့ဖြစ်

ကိုဟောနိုင်သူထံသို့ငါတို့သွားကြကုန် အံ့''
ဟုဆိုလေ့ရှိသတည်း။)

12-13 အမျိုးသမီးကလေးများကလည်း``ရှိပါ
သည်။ အမှန်မှာသူသည်သင်တို့မလာမီ
ကလေးကမှရောက်ရှိလာပါသည်။ သင်တို့
မြန်မြန်သွားလျှင်သူ့ကိုမီပါလိမ့်မည်။ သင်
တို့မြို့ထဲကိုဝင်လျှင်ဝင်ချင်းသူ့အားတွေ့
ရှိပါလိမ့်မည်။ လူတို့သည်တောင်ကုန်းပေါ်
ရှိယဇ်ပလ္လင်တွင်ပူဇော်သကာဆက်သကြ
မည်ဖြစ်၍ ထိုသူသည်မြို့သို့ယနေ့ရောက်
ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူမရောက်မချင်း
ဖိတ်ခေါ်ထားသောသူတို့သည်စားသောက်ကြ
လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
သူသည်ယဇ်ကောင်ကိုဦးစွာကောင်းချီးပေး
ရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်
သင်တို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်ဝင်ချင်း
ထိုသူတောင်ထိပ်သို့စားသောက်ရန်မတက်
မီသူ့အားတွေ့ရကြပါလိမ့်မည်'' ဟုဆို၏။-
14 သို့ဖြစ်၍ရှောလုနှင့်အစေခံတို့သည်မြို့
သို့သွားကြ၏။ သူတို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်မည်
အပြုတွင် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာဌာနသို့ထွက်
ခွာ၍လာနေသောရှမွေလကိုတွေ့ကြ၏။

15 ရှောလုရောက်မလာမီတစ်နေ့၌ရှမွေလ အား

ထာဝရဘုရားက၊– 16 ``နက်ဖြန်ဤအချိန်လောက်၌ဗ
ဉ် ယာမိန်အနွယ် ဝင်လူတစ်ယောက်ကို
သင့်ထံသို့ငါစေလွှတ် လိုက်မည်။ သူ့အားဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်ပေးလော့။ သူသည်
ငါ၏လူမျိုးတော်ကိုဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား
တို့၏ဘေးမှကာကွယ်စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။
ငါသည်မိမိလူမျိုးတော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို
မြင်ရပြီ။ သူတို့ဟစ်အော်၍အကူအညီ
တောင်းခံသံများကိုလည်းကြားရပြီ'' ဟု မိန့်တော်မူ၏။
17 ရှောလုကိုရှမွေလတွေ့မြင်ချိန်၌ထာဝရ
ဘုရားက``သင့်အားငါဖော်ပြခဲ့သောသူ
ကားဤသူပင်ဖြစ်၏။ သူသည်ငါ၏လူမျိုး
တော်ကိုအုပ်စိုးရလိမ့်မည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
18 ထိုနောက်ရှောလုသည်မြို့တံခါးအနီးရှိ
ရှမွေလထံသို့ချဉ်းကပ်၍``ရှေ့ဖြစ်ကိုဟော
နိုင်သူသည်အဘယ်အရပ်မှာနေပါသနည်း။
အကျွန်ုပ်အားပြောပြပါလော့'' ဟုတောင်း ပန်၏။
19 ရှမွေလက``ရှေ့ဖြစ်ကိုဟောနိုင်သူသည်
ငါ ပင်ဖြစ်၏။ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာဌာနတော်
သို့ငါ၏ရှေ့မှသွားလော့။ သင်တို့နှစ်ယောက်
စလုံး ယနေ့ငါနှင့်အတူစားသောက်ရကြ
မည်။ နက်ဖြန်နံနက်၌ငါသည်သင်တို့၏မေး
ခွန်းရှိသမျှကိုဖြေကြားပြီးနောက် သင်

တို့အားအိမ်သို့ပြန်စေမည်။– 20 လွန်ခဲ့သောသုံးရက်ကပျောက်ဆုံးခဲ့သည့်
မြည်းများအတွက် ကိုမူမစိုးရိ မ်နှင့်။ ယင်း
တို့ကိုပြန်၍တွေ့ရှိပြီးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ လွန်စွာလိုလား
တောင့်တနေသူကားအဘယ်သူနည်း။ သင်
နှင့်သင့်အဖ၏အိမ်ထောင်စုပင်မဟုတ် လော''
ဟုပြန်ပြော၏။

21 ရှောလုက``အကျွန်ုပ်သည် ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်
ဖြစ်ပါ၏။ ထိုသားချင်းစုသည်ဣသရေလ
အမျိုးတွင်အသေးငယ်ဆုံးဖြစ်ပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်၏အိမ်ထောင်စုသည်လည်း ထိုသားချင်း
စုတွင်အသိမ်ငယ်ဆုံးဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍
အရှင်သည်အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်အား
ဤသို့မိန့်တော်မူပါသနည်း'' ဟုလျှောက်၏။

22 ထိုနောက်ရှမွေလသည် ရှောလုနှင့်သူ၏
အစေခံကိုဧည့်ခန်းသို့ခေါ်သွားပြီးလျှင်
ဧည့်သည်စုစုပေါင်းသုံးဆယ်ထိုင်လျက်နေ
သောစားပွဲထိပ်တွင်နေရာချထားပေး၏။–
23 ရှမွေလကစားတော်ကဲအား``သင့်အားသီး
သန့်ထားရှိရန် ငါမှာကြားထားသည့်အမဲ
သားတုံးကိုယူခဲ့လော့'' ဟုဆို၏။–
24 သို့ဖြစ်၍စားတော်ကဲသည်လက်ရွေးစင်ပေါင်
တစ်ပေါင်ကိုယူလာပြီးလျှင် ရှောလု၏ရှေ့တွင်

ချထားလေ၏။ ရှမွေလက``ဤအရာကား
သင်၏အတွက်သီးသန့်ဖယ်ထားသောအသား
ဖြစ်၏။ ယူ၍စားလော့။ ငါဖိတ်ခေါ်ထားသူတို့
နှင့်အတူယခုအချိန်၌သင်စားရန်ဤ အသားကိုငါဖယ်ထားခဲ့၏''
ဟုဆို၏။
ထို့ကြောင့်ရှောလုသည် ထိုနေ့၌ရှမွေလနှင့်
အတူစားသောက်လေ၏။-
25 သူတို့သည်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာဌာနမှမြို့
သို့ပြန်၍ဆင်းသွားကြသောအခါ ရှောလု
အတွက်အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တွင်[6] အိပ်ရာတစ်ခုကိုခင်းပေးကြ၏။-
26 ရှောလုသည်လည်းအိပ်ရာတွင်အိပ်လေ၏။

ရှောလုအားရှမွေလရာဇဘိသိက်သွန်းလောင်းခြင်း

အရုဏ်တက်ချိန်၌ရှမွေလသည်အိမ်ခေါင်မိုးထက်
တွင်ရှိသောရှောလုအား``ထလော့။ သင်အိမ်ပြန်ရန်
ခရီးလမ်းသို့ငါပို့ဆောင်ပေးအံ့'' ဟုအော်၍ပြော
သောအခါရှောလုသည်အိပ်ရာမှထလေ၏။ ထို
နောက်သူနှင့်ရှမွေလတို့သည်အတူတကွထွက်
သွားကြ၏။-
27 သူတို့သည်မြို့စွန်မြို့ဖျားသို့ရောက်သောအခါ
ရှမွေလသည်ရှောလုအား``သင်၏အစေခံကိုငါ
တို့ရှေ့ကသွားနှင့်ရန်ပြောကြားလော့'' ဟုဆို၏။
အစေခံသည်လည်းသွားနှင့်၏။ ထိုအခါရှမွေလ

6 **9:25** * အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်။ ထိုအချိန်ကာလကလူတို့သည်အိမ်ခေါင်မိုးပြန့်ပေါ်တွင်အိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

က``ဤတွင်ခေတ္တရပ်နားလော့။ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကိုသင့်အားငါဖော်ပြပေအံ့'' ဟု ဆို၏။

10

1 ထိုနောက်ရှမွေလသည်သံလွင်ဆီဘူးကိုယူ
၍ ရှောလု၏ဦးခေါင်းပေါ်သို့သွန်းလောင်းပြီး
လျှင် သူ့အားနမ်းရှုပ်လျက်``ထာဝရဘုရား
သည်သင့်အား ကိုယ်တော်၏လူမျိုးတော်ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်
ပေးတော်မူ၏။ သင်သည်ကိုယ်တော်၏လူမျိုး
တော်ကိုအုပ်စိုးလျက် ရန်သူတို့၏ဘေးမှ
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။ ထာဝရဘုရား
သည်သင့်အားကိုယ်တော်၏လူမျိုးတော်ကို
အုပ်စိုးရသူအဖြစ်ဖြင့် ဘိသိက်ပေးတော်
မူကြောင်းသက်သေကားဤသို့တည်း။-
2 ယနေ့ငါ့ထံမှထွက်ခွာသွားသောအခါ
သင်သည်ဗ ် ယာမိန်နယ်၊ ဇေလဇမြို့ရှိရာ
ခေလ၏သင်္ချိုင်းအနီးတွင်လူနှစ်ယောက်
ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့ကသင်လိုက်လံရှာ
ဖွေနေသောမြည်းတို့ကိုပြန်လည်တွေ့ရှိပြီ
ဖြစ်၍ သင့်အဖသည်မြည်းများအတွက်
စိုးရိ မ်ပူပန်မှုမရှိတော့ဘဲသင်၏အတွက်
သာလျှင် စိုးရိ မ်ပူပန်လျက်နေကြောင်းကို
လည်းကောင်း`ငါ့သားအတွက်အဘယ်သို့

ငါပြုရပါမည်နည်း' ဟုမြည်တမ်းလျက်
နေကြောင်းကိုလည်းကောင်းသင့်အားပြော
ကြားကြလိမ့်မည်။- 3 သင်သည်ထိုအရပ်မှနေ၍တာဗော်လွင်ပြင်
ရှိ မြတ်သည့်ဝက်သစ်ချပင်သို့ရောက်သည်တိုင်
အောင်သွားရမည်။ ထိုနေရာတွင်လူသုံးယောက်
ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ဗေသလမြို့တွင်
ဘုရားသခင်အားယဇ်ပူဇော်ရန်သွားကြ
သူများဖြစ်၏။ သူတို့အနက်တစ်ယောက်
သည်ဆိတ်သုံးကောင်ကိုဆွဲလျက်တစ်ယောက်
ကမုန့်သုံးလုံးကိုကိုင်လျက်၊ အခြားတစ်
ယောက်ကစပျစ်ရည်အပြည့်ပါသောသား
ရေဘူးကိုဆောင်လျက်လာလိမ့်မည်။-
4 သူတို့သည်သင့်အားနှုတ်ခွန်းဆက်ပြီးလျှင်
မုန့်နှစ်လုံးကိုပေးလိမ့်မည်။ ထိုမုန့်တို့ကို
သင်သည်လက်ခံရမည်။- 5 ထိုနောက်သင်သည်ဖိလိ
တ္တ တိအမျိုးသားတို့၏ တပ်စခန်းချရာ
ဂိဗာမြို့ရှိဘုရားသခင် ၏တောင်တော်သို့သွားရောက်ရမည်။
ဂိဗာမြို့ အဝင်ဝ၌သင်သည်စောင်းကြီး၊ စောင်းငယ်၊
ပတ်သာ၊ ပြွေတို့ကိုတီးမှုတ်လျက်တောင်ပေါ်
ရှိယဇ်ပလ္လင်မှလာကြသောပရောဖက်တစ်စု
ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့သည်ကခုန်ဟစ်အော်
၍နေကြလိမ့်မည်။- 6 ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်
သင်၏အပေါ်သို့သက်ရောက်သဖြင့် သင်သည်

ထိုသူတို့နှင့်အတူပါဝင်ကခုန်အော်ဟစ်
ကာခြားနားသောသူဖြစ်၍သွားလိမ့်မည်။-
7 ဤအမှုအရာများဖြစ်ပျက်လာသောအခါ
သင့်အားဘုရားသခင်လမ်းပြတော်မူသည့်
အတိုင်းပြုလော့။- 8 သင်သည်ငါ၏အလျင်ဂိလဂါလမြို့သို့
သွားရမည်။ ငါသည်ထိုမြို့တွင်သင်နှင့်တွေ့
ဆုံ၍မီးရှို့ရာယဇ်များနှင့်မိတ်သဟာယ
ယဇ်များကိုပူဇော်မည်။ သင်အဘယ်သို့ပြု
ရမည်ကို ငါလာ၍မဖော်ပြမချင်းထို
မြို့တွင်ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်စောင့်နေလော့'' ဟုဆို၏။

9 ရှောလုသည်ရှမွေလထံမှထွက်ခွာလာ
ချိန်၌ ထာဝရဘုရားသည်ရှောလုအား
စိတ်သဘောသစ်ကိုပေးတော်မူ၏။ ရှမွေလ
ဖော်ပြခဲ့သမျှသောအမှုအရာတို့သည်
လည်းထိုနေ့၌ဖြစ်ပျက်လာလေသည်။-
10 ရှောလုနှင့်သူ၏အစေခံသည်ဂိဗာမြို့
သို့ရောက်ရှိကြသောအခါ ပရောဖက်တစ်
စုသည်သူတို့အားဆီးကြိုကြ၏။ ထာဝရ
ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ရှောလုအပေါ်
သို့သက်ရောက်သဖြင့်သူသည်ပရောဖက်
များနှင့်အတူပါဝင်ကခုန်ဟစ်အော် လေသည်။-
11 သူ့အားယခင်ကသိရှိခဲ့ကြသောလူ
တို့သည် ရှောလုဤသို့ကခုန်ဟစ်အော်နေ

သည်ကိုမြင်လျှင်``ကိရှ၏သားကားအဘယ်
သို့ဖြစ်လေပြီနည်း။ ရှောလုသည်လည်း
ပရောဖက်ဖြစ်လာလေပြီလော'' ဟု
အချင်းချင်းပြောဆိုမေးမြန်းကြ၏။-
12 ထိုအရပ်သားတစ်ဦးက``အခြားပရော
ဖက်တို့၏ဖခင်များကားမည်သူတို့နည်း''
ဟုဆို၏။ ဤသို့လျှင်``ရှောလုသည်လည်း
ပရောဖက်ဖြစ်လာလေပြီလော'' ဟူသော
ဆိုရိုးစကားစတင်ပေါ်ပေါက်လာ သတည်း။-
✡ 13 ကခုန်ဟစ်အော်ပြီးသောအခါရှောလု
သည်တောင်ကုန်းပေါ်ရှိယဇ်ပလ္လင်သို့ထွက် ခွာသွား၏။
14 ရှောလု၏ဦးလေးသည်ရှောလုနှင့်အစေခံ
ကိုမြင်လျှင် ``သင်တို့အဘယ်အရပ်မှပြန်
လာကြသနည်း'' ဟုမေး၏။
ရှောလုက``မြည်းများကိုရှာဖွေရာမှဖြစ် ပါသည်။
အကျွန်ုပ်တို့သည်မြည်းများကိုရှာ မတွေ့သဖြင့်
ရှမွေလထံကိုသွားရောက်ခဲ့ ကြပါသည်''
ဟုပြန်လည်ဖြေကြား၏။
15 ``သူသည်သင်တို့အား အဘယ်သို့ပြော
လိုက်ပါသနည်း'' ဟုဦးလေးကမေး ပြန်သော်၊
16 ရှောလုက``မြည်းများကိုပြန်၍တွေ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း
အကျွန်ုပ်တို့အားပြောကြား လိုက်ပါသည်'' ဟုဆို၏။

✡ **10:12** ၁ရာ၊ ၁၉:၂၃-၂၄။

သို့ရာတွင်ရှမွေလ မိန့်မြွက်သည့်နိုင်ငံရေးအကြောင်းကိုမူ
ဦးလေးအားမပြောဘဲနေ၏။

ရှောလုအားဘုရင်အဖြစ်ဖြင့်ကြွေးကြော်တင်မြှောက်ခြင်း

17 ရှမွေလသည်လူတို့အားမိဇပါမြို့တွင်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ခေါ်ယူစုရုံး စေပြီးလျှင်၊-
18 ဤသို့ဆို၏။ ``ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက`သင်တို့
ကိုအီဂျစ်ပြည်မှငါထုတ်ဆောင်၍ သင်တို့
အားနှိပ်စက်ကလူပြုသောအီဂျစ်အမျိုး
သားများနှင့်အခြားအမျိုးသားအပေါင်း
တို့၏ဘေးမှကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့သည်။-
19 ငါသည်သင်တို့၏ဘုရား၊ ဆင်းရဲဒုက္ခများ
နှင့်အခက်အခဲများမှသင်တို့ကိုကယ်
တော်မူသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာ
တွင်သင်တို့သည်ငါ့ကိုပစ်ပယ်ကာငါ၏
ထံမှဘုရင်ကိုတောင်းခံခဲ့ကြ၏။ ကောင်း ပြီ။
သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့ တော်၌အနွယ်အလိုက်၊
သားချင်းစုအလိုက် စုရုံးကြလော့' ဟုမိန့်တော်မူသည်။''
20 ထိုနောက်ရှမွေလသည်အနွယ်တို့ကိုတစ်
စုပြီးတစ်စု ရှေ့သို့လာရောက်စေပြီးလျှင်
မဲချ၍ ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ကိုရွေးချယ်၏။-
21 ထိုနောက်ရှမွေလသည်ဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်

အိမ်ထောင်စုများကို ရှေ့သို့လာရောက်စေ
သောအခါမာတရိအိမ်ထောင်စုသည်
အရွေးခံရ၏။ ထိုနောက်မာတရိအိမ်ထောင်
စုမှအမျိုးသားတို့သည်ရှေ့သို့ထွက်၍ လာကြလျှင်
ကိရှ၏သားရှောလုသည် အရွေးခံရ၏။
သို့ရာတွင်သူ့ကိုရှာ၍ မတွေ့ကြသောအခါ၊-
22 လူတို့သည်``ရှောလုအပြင်အခြားသူတစ်စုံ
တစ်ယောက်ရှိပါသေးသလော'' ဟုထာဝရ
ဘုရားအားမေးလျှောက်ကြ၏။

ထာဝရဘုရားက``ရှောလုသည်ကုန်ထုပ်
များ၏နောက်တွင်ပုန်းကွယ်လျက်ရှိသည်''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

23 သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်ပြေး၍ရှောလုကို
လူတို့ရှေ့သို့ခေါ်ခဲ့ကြသောအခါ သူသည်
အခြားသူအပေါင်းတို့ထက်အရပ်တစ်
ပေမျှပို၍မြင့်သည်ကိုတွေ့မြင်ရကြ၏။-
24 ရှမွေလကလူတို့အား``ထာဝရဘုရား
ရွေးချယ်တော်မူသောသူကားဤသူတည်း။
ငါတို့တွင်သူနှင့်တူသူတစ်ယောက်မျှ မရှိ'' ဟုဆို၏။

လူအပေါင်းတို့သည်လည်း``အရှင်မင်းကြီး
သက်တော်ရှည်ပါစေသော'' ဟုကြွေးကြော် ကြ၏။

25 ရှမွေလသည်မင်းကျင့်တရားများနှင့်
ဘုရင့် ရပိုင်ခွင့်များကို လူတို့အားရှင်းလင်းဖော်

ပြ၏။ ထိုနောက်ထိုအရာများကိုစာအုပ်
တွင်ရေးမှတ်ကာ သန့်ရှင်းရာဌာနတွင်သိမ်း
ဆည်းထား၏။ ထိုနောက်သူသည်လူတို့အား
မိမိတို့နေရပ်အသီးသီးသို့ပြန်စေ၏။-
26 ရှောလုသည်လည်းဂိဗာမြို့နေအိမ်သို့ပြန်
လေသည်။ သူရဲကောင်းအချို့တို့၏စိတ်ကို
ဘုရားသခင်ပြုပြင်တော်မူသဖြင့် သူတို့
သည်ရှောလုနှင့်အတူလိုက်သွားကြ၏။-
27 သို့ရာတွင်လူဆိုးလူမိုက်တို့က``ဤသူ သည်ငါတို့အား
အဘယ်သို့အကျိုးပြုနိုင် ပါမည်နည်း'' ဟုဆိုကြ၏။
သူတို့သည် ရှောလုကိုအထင်သေးသဖြင့် အဘယ်
လက်ဆောင်ကိုမျှမပေးမဆက်ကြ။

11

အမ္မုန်အမျိုးသားတို့အားရှောလုနှိမ်နင်းခြင်း

1 နောက်တစ်လခန့်ကြာသောအခါ အ မ္မ မုန်ဘုရင်
နာဟတ်သည်စစ်သည်အလုံးအရင်းနှင့်ဂိလဒ်
ပြည်ယာဗက်မြို့သို့ချီတက်လာ၏။ သူတို့သည်
မြို့ကိုဝိုင်းရံထားသဖြင့် ယာဗက်မြို့သားတို့
ကနာဟတ်အား``အကျွန်ုပ်တို့နှင့်မဟာမိတ်
စာချုပ်ချုပ်ဆိုပါက အကျွန်ုပ်တို့သည်အရှင်
၏သစ္စာတော်ကိုခံယူပါမည်'' ဟုလျှောက် ထားကြ၏။

2 နာဟတ်က``ဣသရေလအမျိုးသားတစ်
ရပ်လုံးအသရေပျက်စေရန် သင်တို့၏ညာ
မျက်စိရှိသမျှကိုဖောက်ပစ်ခွင့်ပေးမှသာ
ငါသည်သင်တို့နှင့်မဟာမိတ်စာချုပ်ချုပ် ဆိုနိုင်မည်''
ဟုဆို၏။
3 ယာဗက်မြို့သားခေါင်းဆောင်များက``ဣသရေလ
ပြည်တစ်လျှောက်လုံးသို့တမန်များစေလွှတ်၍
သတင်းပေးပို့နိုင်ရန်အကျွန်ုပ်တို့အားခုနစ်
ရက်မျှအခွင့်ပေးပါ။ အကယ်၍အကျွန်ုပ်တို့
အားကူမမည့်သူမရှိပါကအရှင့်ထံတွင် အညံ့ခံပါမည်''
ဟုလျှောက်ကြ၏။
4 စေတမန်တို့သည်ရှောလုနေထိုင်ရာဂိဗာ
မြို့သို့ရောက်ရှိလာလျက် ထိုသတင်းကိုပြော
ကြားကြသောအခါ လူတို့သည်စိတ်ပျက်
အားလျော့လျက်ငိုကြွေးကြကုန်၏။-
5 ထိုအချိန်၌ရှောလုသည်မိမိ၏နွားများ
နှင့်အတူ လယ်တောမှပြန်လည်ရောက်ရှိလာ
ကာ``အကြောင်းကားအဘယ်သို့နည်း။ လူ
အပေါင်းတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေး
နေကြပါသနည်း'' ဟုမေး၏။ လူတို့သည်
ယာဗက်မြို့မှစေတမန်တို့ယူဆောင်လာ
သောသတင်းကိုသူ့အားပြောကြားကြ၏။-
6 ထိုသတင်းကိုရှောလုကြားရချိန်၌

ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ
၏အပေါ်သို့သက်ရောက်တော်မူသဖြင့်
သူသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ကာ၊- 7 နွားနှစ်ကောင်ကိုယူ၍အပိုင်းပိုင်းခုတ
လျက် စေတမန်တို့အားဣသရေလပြည်
တစ်လျှောက်လုံးသို့ယူဆောင်သွားစေပြီး
လျှင်``စစ်ပွဲဝင်ရန်ရှောလုနှင့်ရှမွေလတို့
နောက်သို့မလိုက်သူမှန်သမျှ၏နွားများ သည်
ဤနည်းအတိုင်းခုတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်''
ဟုသတိပေးစေ၏။

ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထာဝရ
ဘုရားကိုကြောက်သဖြင့် တညီတညွတ်
တည်းထွက်လာကြ၏။- 8 ရှောလုသည်သူတို့အားဗေဇက်မြို့တွင်
စုရုံးစေရာ ဣသရေလပြည်မှလူသုံး
သိန်းနှင့်ယုဒပြည်မှလူသုံးသောင်းရရှိ သတည်း။-
9 ထိုသူတို့ကယာဗက်မြို့မှလာသောစေ
တမန်တို့အား``ငါတို့သည်နက်ဖြန်မွန်း
မတည့်မီသင်တို့မြို့သားများအားကယ်
ဆယ်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့အားပြောကြား
ကြလော့'' ဟုမှာကြားလိုက်၏။ ထိုသတင်း
ကိုရသောအခါယာဗက်မြို့သားတို့သည်
အတိုင်းထက်အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။-
10 သူတို့သည်နာဟတ်အား``အကျွန်ုပ်တို့သည်
အရှင့်ထံတွင် နက်ဖြန်အညံ့ခံကြပါမည်။

အကျွန်ုပ်တို့အားအရှင်ပြုလိုရာပြုနိုင် ပါသည်''
ဟုလျှောက်ကြ၏။
11 နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ရှောလုသည်မိမိ
၏လူတို့ကိုသုံးတပ်ခွဲပြီးလျှင် အရု ဏ်
တက်ချိန်၌ ရန်သူတပ်စခန်းကိုအတင်း
ဝင်၍တိုက်ခိုက်ရာမွန်းတည့်ချိန်ရောက်သော်
အ မ္မ မုန်အမျိုးသားတို့ကျဆုံးကြကုန်၏။
မသေဘဲကြွင်းကျန်နေသူတို့သည်လည်း
တကွဲတပြားကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ထွက်ပြေး ကြလေသည်။
12 ထိုအခါဣသရေလအမျိုးသားတို့က
ရှမွေလအား``ရှောလုသည်အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရင်မဖြစ်ထိုက်ဟုဆိုသောသူတို့အဘယ်
မှာရှိပါသနည်း။ သူတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့လက်
သို့ပေးအပ်ပါ။ သူတို့အားအကျွန်ုပ်တို့
အဆုံးစီရင်ကြပါမည်'' ဟုလျှောက်ကြ၏။
13 သို့ရာတွင်ရှောလုက``ဤနေ့သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ထာဝရဘုရားကယ်ဆယ်
တော်မူသောနေ့ဖြစ်၏။ ယနေ့အဘယ်သူကို မျှမသတ်ရ''
ဟုဆို၏။- 14 ရှမွေလကလည်း``ငါတို့အပေါင်းသည်ဂိလ
ဂါလမြို့သို့သွား၍ရှောလုအား ငါတို့
ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့်ထပ်မံကြေးကြော်တင်
မြှောက်ကြကုန်အံ့'' ဟုဆို၏။- 15 သို့ဖြစ်၍သူတို့အားလုံးပင်ဂိလဂါလ
မြို့သို့သွားပြီးလျှင် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်

တွင်ရှောလုအားဘုရင်အဖြစ်ကြွေးကြော်
တင်မြှောက်ကြလေသည်။ သူတို့သည်မိတ်
သဟာယယဇ်ကိုပူဇော်ကြ၏။ ရှောလုနှင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတစ်ရပ်လုံးသည်
လည်းပျော်ပွဲရွှင်ပွဲကိုဆင်နွှဲကြ၏။

12

ရှမွေလ၏နှုတ်ဆက်စကား

1 ထိုနောက်ရှမွေလသည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား``ငါသည်သင်တို့တောင်းဆို
သည့်အတိုင်းသင်တို့အားဘုရင်ကိုခန့် အပ်ပေးသဖြင့်၊-
2 ယခုသင်တို့သည်ခေါင်းဆောင်ကိုရရှိကြ လေပြီ။
ငါမူကားအသက်အရွယ်အိုမင်း ၍ဆံပင်ဖြူလျက်ရှိ၏။
ငါ၏သားများ သည်လည်းသင်တို့နှင့်အတူရှိနေကြ၏။
ငါသည်အသက်ငယ်စဉ်မှအစပြု၍ သင်တို့အားဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြုခဲ့၏
3 ယခုငါရှိနေသေးစဉ်အကယ်၍ငါ့မှာ
အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာရှိပါက ဘုရားသခင်
၏ရှေ့တော်တွင်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်ဘိ
သိက်ပေးတော်မူသည့်ဘုရင်၏ရှေ့တွင်လည်း ကောင်း
သင်တို့သည်ယခုငါ့အားစွပ်စွဲဖော် ပြကြလော့။
ငါသည်အဘယ်သူ၏နွားကို ယူဖူးပါသနည်း။
အဘယ်သူ၏မြည်းကို မတရားသိမ်းယူဖူးပါသနည်း။
ငါသည် လူတစ်စုံတစ်ယောက်အားလိမ်လည်လှည့်
စားမှုကိုသော်လည်းကောင်း၊ ညှင်းဆဲနှိပ်

စက်မှုကိုသော်လည်းကောင်းပြုခဲ့ဖူးပါ
သလော။ တံစိုးလက်ဆောင်ယူဖူးပါသ
လော။ ဤအမှုတစ်ခုခုကိုပြုမိခဲ့သော်
ငါသည်မိမိယူမိသည့်အရာကိုပြန် ၍ပေးလျော်ပါအံ့''
ဟုဆို၏။
4 လူတို့က``အရှင်သည်အကျွန်ုပ်တို့အားလိမ်
လည်လှည့်စားမှုကိုသော်လည်းကောင်း၊ ညှဉ်း
ဆဲနှိပ်စက်မှုကိုသော်လည်းကောင်းမပြုခဲ့ ပါ။
မည်သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုမျှလည်းမယူ ခဲ့ဖူးပါ''
ဟုလျှောက်ကြ၏။
5 ရှမွေလက``ငါ၌လုံး၀အပြစ်မရှိကြောင်း
သင်တို့တွေ့ရှိချက်ကိုထာဝရဘုရား သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်ဘိသိက် ပေးတော်မူသောဘုရင်သည်လည်းသက်သေ
ဖြစ်တော်မူ၏'' ဟုဆိုလျှင်၊
လူတို့က``မှန်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
အကျွန်ုပ်တို့၏သက်သေဖြစ်တော်မူပါ သည်''
ဟုဆိုကြ၏။
6 ရှမွေလသည်ဆက်လက်၍``မောရှေနှင့်အာရ
ုန် တို့ကိုရွေးချယ်တော်မူသောသင်တို့၏ဘိုး
ဘေးများအား အီဂျစ်ပြည်မှထုတ်ဆောင်
လာတော်မူသောအရှင်ကားထာဝရ ဘုရားပင်ဖြစ်၏။-
✡ 7 သင်တို့သည်ယခုထ၍ရပ်ကြလော့။ ထာဝရ

✡ **12:6** ထွ၊ ၆:၂၆။

ဘုရား၏ရှေ့တော်တွင်သင်တို့ကိုငါပြစ်တင်
စွပ်စွဲမည်။ ကိုယ်တော်သည်သင်တို့နှင့်ဘိုးဘေး
တို့အား မဟာအမှုတော်များအားဖြင့်ကယ်
ဆယ်တော်မူခဲ့ပုံကိုသတိရကြလော့။-
8 ယာကုပ်နှင့်သူ၏အိမ်ထောင်စုသားတို့သည်
အီဂျစ်ပြည်သို့သွားရောက်ကြသောအခါ
အီဂျစ်အမျိုးသားတို့သည်သူတို့အား
နှိပ်စက်ကလူပြုကြ၏။ ထိုအခါသင်တို့
၏ဘိုးဘေးများသည် ထာဝရဘုရားအား
ကယ်တော်မူရန်ဟစ်အော်တောင်းလျှောက်
ကြသဖြင့် ကိုယ်တော်သည်မောရှေနှင့်အာရု
န် တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့
သည်သင်တို့၏ဘိုးဘေးများအား အီဂျစ်
ပြည်မှထုတ်ဆောင်ကာဤပြည်တွင်နေရာ
ချထားပေးကြ၏။-✡ 9 သို့ရာတွင်လူတို့သည်မိမိတို့အရှင်ထာ
ဝရဘုရားအားမေ့လျော့သွားကြသဖြင့်
ကိုယ်တော်သည်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားများ
အားလည်းကောင်း၊ မောဘဘုရင်နှင့်ဟာဇော်
တပ်မှူးသိသရအားလည်းကောင်းသူတို့
ကိုတိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းခွင့်ပြုတော်မူ၏။-✡
10 ထိုအခါသူတို့သည်ထာဝရဘုရားအား
ကူမတော်မူရန် ဟစ်အော်လျက်`အကျွန်ုပ်တို့

✡ **12:8** ထွ၊ ၂:၂၃။ ✡ **12:9** သူကြီး၊ ၄:၂၊ ၁၃:၁၊ ၃:၁၂။

သည်အပြစ်ကူးလွန်မိကြပါပြီ။ ထာဝရ
ဘုရားကိုစွန့်ပယ်၍ဗာလဘုရားနှင့် အာရှ
တရက်ဘုရားမတို့၏ရုပ်တုများကိုဝတ် ပြုရှိခိုးခဲ့ကြပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့အားရန် သူများ၏လက်မှကယ်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ် တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်ပါ မည်'
ဟုလျှောက်ထားကြ၏။-✡ 11 ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်ဂိဒေါင်၊
ထို နောက်ဗာရက်၊ ထိုနောက်ယေဖသ၊
နောက်ဆုံး ၌ငါ့အားစေလွှတ်တော်မူ၏။
ငါတို့အသီး သီးသည်သင်တို့အားရန်သူများလက်မှ
ကယ်ခဲ့ကြသဖြင့် သင်တို့သည်ဘေးမဲ့
လုံခြုံစွာနေထိုင်ရကြ၏။-✡ 12 သို့ရာတွင်သင်တို့အားအ
မ္မ မုန်ဘုရင်နာဟတ် ကတိုက်ခိုက်မည်ပြုသောအခါ
သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအားဘုရင်အဖြစ်မှပစ်
ပယ်ကာသင်တို့ကိုအုပ်စိုးမည့်ဘုရင်ကို
ခန့်ပေးရန်ငါ့ထံတွင်တောင်းဆိုကြ၏။✡

13 ``သင်တို့ရွေးချယ်သည့်ဘုရင်သည်ယခုသင်
တို့ရှေ့မှောက်တွင်ရှိ၏။ သင်တို့တောင်းဆိုသည့်
အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည်သူ့ကိုဘုရင်
အဖြစ်ချီးမြှောက်တော်မူလေပြီ။- 14 သင်တို့သည်သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ရိုသေစွာဝတ်ပြုကိုးကွယ်
လျက် အမိန့်တော်များကိုမလွန်ဆန်ဘဲစကား

✡ **12:10** သူကြီး၊ ၁၀:၁၀-၁၅။ ✡ **12:11** သူကြီး၊ ၇:၁၊ ၄:၆၊ ၁၁:၂၉။
၁ရာ၊ ၃:၂၀။ ✡ **12:12** ၁ရာ၊ ၈:၁၉။

တော်ကိုလိုက်နာ၍ သင်တို့၏ဘုရင်နှင့်အတူ
ကိုယ်တော်၏ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကိုစောင့်ထိန်း
ကြလျှင်သင်တို့၏ဘဝသာယာလိမ့်မည်။-
15 ``သို့ရာတွင်သင်တို့သည်ထာဝရဘုရား
၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲ အမိန့်တော်ကို
လွန်ဆန်ကြပါလျှင် ကိုယ်တော်သည်သင်တို့
နှင့်သင်တို့၏ဘုရင်အားဆန့်ကျင်ဘက်
ပြုတော်မူလိမ့်မည်။- 16 သို့ဖြစ်၍သင်တို့သည်မိမိတို့ရှိရာအရပ်
တွင်ရပ်နေကြလော့။ ထာဝရဘုရားပြု
တော်မူမည့်တန်ခိုးတော်ကိုမြင်ရကြ လိမ့်မည်။-
17 ယခုအခါသည်ခြောက်သွေ့သောရာသီဖြစ်
၏။ သို့ရာတွင်ငါဆုတောင်းပ တ္ထ ထနာပြုလျှင်
ထာဝရဘုရားသည်မိုးကိုထစ်ချုန်းစွာ
ရွာသွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါဘုရင်
ကိုသင်တို့တောင်းဆိုမိသည့်အပြစ်သည်
အဘယ်မျှကြီးလေးကြောင်းသင်တို့သိရှိ ကြလိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။

18 ရှမွေလသည်ဆုတောင်းပ တ္ထ ထနာပြု သဖြင့်ထို
နေ့၌ပင်လျှင် ထာဝရဘုရားသည်မိုးကိုထစ်
ချုန်းစွာရွာသွန်းစေတော်မူ၏။ ထိုအခါလူ
အပေါင်းတို့သည်ထာဝရဘုရားနှင့် ရှမွေလ
အားကြောက်လန့်ကြသည်ဖြစ်၍၊- 19 ရှမွေလအား``အရှင်၊
အကျွန်ုပ်တို့မသေရလေ အောင် အရှင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံ

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ဆုတောင်းတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့
သည်ရှင်ဘုရင်ကိုတောင်းသောကြောင့်အပြစ်
များတို့အပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍အပြစ်ကိုပြု မိပါပြီ''
ဟုဆို၏။

20 ရှမွေလက``မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည်
ဤသို့ဆိုးယုတ်သည့်အမှုကိုပြုခဲ့မိသော်
လည်း ထာဝရဘုရားကိုမစွန့်ပယ်ကြနှင့်။
ကိုယ်တော်အားစိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြု
ကိုးကွယ်ကြလော့။- 21 ဘုရားအတုအယောင်တို့နောက်သို့မလိုက်ကြ
နှင့်။ ထိုဘုရားများသည်ဘုရားအစစ်မဟုတ်
သဖြင့်သင်တို့အားကူမရန်သော်လည်းကောင်း၊
ကယ်တင်ရန်သော်လည်းကောင်းမတတ်နိုင်ကြ။-
22 ထာဝရဘုရားသည်သင်တို့အား မိမိ၏လူမျိုး
တော်အဖြစ်ဖြင့်ခန့်ထားတော်မူပြီးဖြစ်၏။ ထို့
ကြောင့်ကိုယ်တော်သည်နာမတော်ကိုထောက်၍
သင်တို့အားစွန့်ပစ်တော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်။-
23 ငါသည်သင်တို့အတွက်ဆုတောင်းပ တ္ ထနာမပြု
ဘဲနေခြင်းအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား
ခြင်းမှကင်းဝေးပါစေသော။ ငါသည်သင်တို့
အားကောင်းရာမှန်ရာကိုသာလျှင်သင်ကြား ပေးမည်။-
24 ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ရိုသေ၍စိတ်
နှလုံးအကြွင်းမဲ့သစ္စာနှင့်ဝတ်ပြုကြလော့။
သင်တို့သည်ကိုယ်တော်ပြုတော်မူခဲ့သည့်ထူး

မြတ်သောအမှုတော်တို့ကိုအောက်မေ့သတိရ ကြလော့။-
25 သို့ရာတွင်သင်တို့သည်အပြစ်ကူးမြဲကူး နေကြပါမူ
ဘုရင်နှင့်တကွသင်တို့ဆုံးပါး ပျက်စီးရကြလိမ့်မည်''
ဟုလူတို့အားမိန့်ဆို လေ၏။

13

ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့နှင့်စစ်ဖြစ်ခြင်း

1-2 ရှောလုသည်လူသုံးထောင်ကိုရွေးချယ်ပြီး
လျှင် နှစ်ထောင်ကိုမိမိနှင့်အတူမိတ်မတ်မြို့နှင့်
ဗေသလတောင်ကုန်းဒေသအတွက်ခေါ်ထား၏။
တစ်ထောင်ကိုမိမိ၏သားယောနသန်နှင့်အတူ ဗ င်္
ယာမိန်နယ်ဂိဗာမြို့သို့စေလွှတ်လိုက်၏။ အခြား
လူအပေါင်းတို့ကိုမူ မိမိတို့နေရပ်အသီးသီး
သို့ပြန်စေလေသည်။
3 ယောနသန်သည် ဂေဗာမြို့ရှိဖိလိ တ္တ တိတပ်မှူး
ကိုသတ်ဖြတ်လိုက်၏။ ထိုသတင်းကိုဖိလိ တ္တ
တိ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကြားကြ၏။ ထို
အခါရှောလုသည်စေတမန်များအား ဣသ
ရေလပြည်တစ်လျှောက်လုံးသို့လွှတ်ကာဟေဗြဲ
အမျိုးသားတို့အားစစ်ပွဲဝင်ကြရန်တံပိုး
ခရာမှုတ်၍စုရုံးစေ၏။- 4 ဖိလိ တ္တ
တိတပ်မှူးအားရှောလုသတ်ဖြတ်လိုက်
ကြောင်းနှင့် ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့သည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားမုန်းတီး

ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြား
သိရသဖြင့် ရှောလု၏ဆင့်ဆိုချက်အတိုင်း
ဂိလဂါလမြို့သို့လာရောက်စုရုံးကြ၏။
5 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားတိုက်ခိုက်ရန်စုဝေး ကြ၏။
သူတို့မှာစစ်ရထားသုံးသောင်း၊ မြင်း
စီးသူရဲခြောက်ထောင်နှင့်သမု ဒ္ ဒရာသဲလုံး
ကဲ့သို့မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားသော
စစ်သည်တပ်သားများရှိသတည်း။ သူတို့
သည်ချီတက်၍ဗေသဝင်မြို့အရှေ့ဘက်
ရှိမိတ်မတ်မြို့တွင်စခန်းချကြ၏။- 6 ထိုနောက်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်၍ဖရိုဖရဲဖြစ်စေ
လေသည်။ ဣသရေလအမျိုးသားအချို့
တို့သည်ဥမင်၊ ကျောက်ကြား၊ ရေတွင်း၊
မြေ တွင်းစသည်တို့၌ပုန်းအောင်းနေကြ၏။-
7 အချို့တို့ကမူယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်ကူး
ကာဂဒ်နှင့်ဂိလဒ်နယ်များသို့ထွက်ပြေး ကြ၏။

ရှောလုသည်ဂိလဂါလမြို့တွင်ပင်ရှိနေ
သေး၏။ သူနှင့်အတူရှိသည့်တပ်သားတို့
သည်ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်လျက်နေကြ၏။-
8 ရှမွေလညွှန်ကြားခဲ့သည့်အတိုင်းရှောလု သည်
ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်စောင့်ဆိုင်း၍နေခဲ့ သော်လည်း
ရှမွေလကားဂိလဂါလမြို့ သို့မရောက်လာ။

သူတို့သည်ရှောလုထံမှ ထွက်ပြေးစပြုကြပြီဖြစ်၍၊–
✡ 9 ရှောလုသည်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိတ်သဟာယ
ယဇ်တို့ကို မိမိထံသို့ယူဆောင်လာစေရန်
လူတို့အားစေခိုင်းပြီးလျှင်မီးရှို့ရာယဇ်
ကိုပူဇော်လေသည်။– 10 ယင်းသို့ယဇ်ပူဇော်၍ပြီးခါနီး၌ရှမွေလ
ရောက်ရှိလာ၏။ ရှောလုသည်သူ့ကိုသွားရောက်
ကြိုဆိုသော်လည်း၊– 11 ရှမွေလက``သင်သည်အဘယ်သို့ပြုသနည်း''
ဟုမေး၏။
ရှောလုက``လူတို့သည်အကျွန်ုပ်ထံမှစွန့်ခွာ
ထွက်ပြေးလျက်နေကြပါ၏။ အရှင်သည်ချိန်း
သောအချိန်၌မပေါ်လာပါ။ ထို့အပြင် ဖိလိ
တ္တ တိအမျိုးသားတို့သည်မိတ်မတ်မြို့
တွင်စုရုံးလျက်ရှိနေကြပါ၏။– 12 သို့ဖြစ်၍သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ရှိရာဂိလ
ဂါလမြို့သို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ကြလိမ့်မည်
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်းထာ
ဝရဘုရား၏ထံတော်၌ အသနားမခံ
ရသေးဟူ၍လည်းကောင်းအကျွန်ုပ်တွေးတော
မိပါ၏။ ထို့ကြောင့်ယဇ်ကိုမပူဇော်လျှင်
မဖြစ်တော့သဖြင့်ပူဇော်ရခြင်းဖြစ်ပါ သည်''
ဟုလျှောက်၏။
13 ရှမွေလက``သင်ပြုသည့်အမှုသည်မိုက်မဲ
သောအမှုဖြစ်၏။ သင်သည်မိမိ၏အရှင်

✡ **13:8** ၁ရာ၊ ၁၀:၈။

ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောအမိန့်
တော်ကိုနားမထောင်။ အကယ်၍နားထောင်
ခဲ့ပါလျှင်ကိုယ်တော်သည်သင်နှင့်တကွ
သင်၏သားမြေးတို့အားကာလသရေလပြည်
ကိုထာဝစဉ်အုပ်စိုးစေတော်မူမည်။- 14 ယခုမှာမူသင်သည်နန်းသက်ရှည်မ
မည်မဟုတ်။ သင်သည်မိမိ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောအမိန့်
တော်ကိုလွန်ဆန်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည်
မိမိလူမျိုး တော်အားအုပ်စိုးစေရန်စိတ်
တော်နှင့်တွေ့သူကိုခန့်ထားတော်မူလိမ့် မည်'' ဟုဆို၏။✡
15 ရှမွေလသည်ဂိလဂါလမြို့မှထွက်ခွာ၍
ဆက်လက်ခရီးပြုလေသည်။ ကျန်ရစ်သူတို့
သည်ရှော လုနှင့်အတူသူ၏စစ်သည်တော်များ
ရှိရာသို့လိုက်သွားကြ၏။ သူတို့သည်ဂိလ
ဂါလမြို့မှဗ ဉ် ယာမိန်နယ်၊ ဂိဗာမြို့သို့သွား
ကြ၏။ ရှောလုသည်မိမိ၏တပ်သားအရေ
အတွက်ကိုစစ်ဆေးရာခြောက်ရာခန့်တွေ့ ရှိလေသည်။-
16 သူနှင့်သားတော်ယောနသန်တို့သည်မိမိ
တို့တွင်ရှိသောစစ်သည်တို့လိုက်ပါလျက် ဗ ဉ်
ယာမိန်နယ်၊ ဂိဗာမြို့တွင်တပ်ချလျက် နေကြ၏။-
17 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့၏တပ်စခန်းကား
မိတ်မတ်မြို့တွင်ရှိလေသည်။ ဖိလိ တ္တ တိတပ်သား

✡ **13:14** တ၊ ၁၃:၂၂။

တို့သည်တိုက်ကင်းသုံးစုခွဲ၍တပ်စခန်းမှ
ထွက်သွားကြ၏။ တစ်စုသည် ရှာလနယ်
သြဖရမြို့ရှိရာသို့လည်းကောင်း၊- 18 နောက်တစ်စုသည်ဗေသောရှ
န်မြို့ရှိရာသို့ လည်းကောင်း၊ ကျန်တစ်စုကားဇေ
ဘိုင်ချိုင့်ဝှမ်း နှင့်တောကန္တာရကိုမျက်နှာမူလျက်ရှိသော
နယ်စပ်လမ်းသို့လည်းကောင်းလိုက်သွားကြ သည်။

19 ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့၌ ဓားလှံလက်နက်များ
ပြုလုပ်ခြင်းကိုဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့က
ပိတ်ပင်တားမြစ်သဖြင့် ဣသရေလပြည်
တွင်ယနေ့တိုင်အောင်ပန်းပဲဆရာများ မရှိချေ။-
20 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊
ပုဆိ န်၊ တံစဉ်စသည်တို့ကိုသွေး ရန်အတွက်ဖိလိ
တ္တ တိအမျိုးသားတို့ထံသို့ သွားရကြ၏။- 21 ပုဆိ
န်သွေးခနှင့်လှံတံတပ်ခမှာငွေ သုံးပဲသားဖြစ်၍
ထွန်သွားနှင့်ပေါက်တူး သွေးခမှာငွေသုံးမူးသားဖြစ်၏။-
22 ထို့ကြောင့်စစ်ပွဲဝင်ရသောနေ့၌ရှောလုနှင့်
သားတော်ယောနသန်မှလွဲ၍ အခြားဣသ
ရေလစစ်သည်တော်တို့တွင်၌ ဓားလှံလက်
နက်များမရှိကြ။

23 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့ကစစ်သည်တပ်သား
တစ်စုကိုစေလွှတ်၍ မိတ်မတ်တောင်ကြားလမ်း
ကိုကာကွယ်စေကြ၏။

14

ယောနသန်၏စွန့်စားခန်း

1-2 တစ်နေ့သ၌ယောနသန်သည် မိမိ၏လက်
နက်ကိုသယ်ဆောင်သူလုလင်အား``ဖိလိ တ္
တိ တပ်စခန်းသို့ငါတို့ဝင်ရောက်ကြအံ့'' ဟု
ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုသော်လည်းဂိဗာမြို့နှင့်
မလှမ်းမကမ်းရှိမိဂြု န်ရွာ၊ သလဲပင်အောက်
တွင်စခန်းချလျက်နေသောခမည်းတော်
ထံမှခွင့်ပန်ခြင်းမပြုခဲ့။ မင်းကြီး၏ထံ
တွင်လူခြောက်ရာခန့်ရှိသတည်း။– 3 (သင်တိုင်းကိုဝတ်ဆင်သောယဇ်ပု
မှာအဟိယဖြစ်သည်။ သူ၏အဖကား
ဣခဗုဒ်၏အစ်ကိုအဟိတုပ်ဖြစ်သည်။
အဟိတုပ်သည်ဖိနဟတ်၏သားဖြစ်၏။
ရှိလောမြို့၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဧလိ၏မြေးဖြစ်၏။) စစ်သည်တပ်သား
တို့သည်ယောနသန်ထွက်ခွာသွားသည်ကို မသိကြ။
4-5 မိတ်မတ်တောင်ကြားလမ်း တစ်ဘက်တစ်ချက်
တွင် ကျောက်အငူကြီးတစ်ခုစီရှိ၏။ ကျောက်
အငူကြီးတစ်ခုမှာဗောဇက်ဟုနာမည် တွင်၏။
ယင်းသည်တောင်ကြားလမ်း၏မြောက်
ဘက်တွင်တည်ရှိ၍ မိတ်မတ်မြို့ကိုမျက်နှာ
မူလျက်နေ၏။ အခြားကျောက်အငူကြီး
မှာသေနေဟုနာမည်တွင်၏။ ယင်းသည်တောင်

ကြားလမ်း၏တောင်ဘက်တွင်တည်ရှိ၍ ဂိဗာ
မြို့ကိုမျက်နှာမူလျက်နေ၏။ ယောနသန်
သည်ဖိလိ တ္တ တိတပ်စခန်းသို့ဝင်ရာ၌ ဤ
တောင်ကြားလမ်းကိုဖြတ်သွားရ၏။
6 ယောနသန်ကလုလင်ယ်အား``ဘုရားမဲ့သူ ဖိလိ တ္တ
တိအမျိုးသားတို့၏တပ်စခန်းကို ငါတို့ဝင်ရောက်ကြစို့။
ထာဝရဘုရား သည်ငါတို့အားကူမကောင်းကူမလိမ့်မည်။
အကယ်၍ကိုယ်တော်ကူမတော်မူပါလျှင်
ငါတို့သည်အဘယ်မျှပင်အရည်အတွက်
အားဖြင့်နည်းသော်လည်းအောင်ပွဲကိုရရှိ ကြမည်''
ဟုဆို၏။
7 လုလင်ယ်က``အရှင်အလိုရှိရာပြုတော်မူ ပါ။
အကျွန်ုပ်သည်အရှင်နှင့်အတူလိုက် ပါမည်'' ဟုဆိုလျှင်၊
8 ယောနသန်က``ကောင်းပြီ။ ငါတို့သွား၍
ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့အားကိုယ်ရိပ်ပြ
ကြအံ့။- 9 အကယ်၍သူတို့ကငါတို့အားသူတို့
အလာကိုစောင့်ဆိုင်းစေပါမူ ငါတို့သည်
ရောက်ရာနေရာတွင်ရပ်၍နေမည်။- 10 သို့ရာတွင်သူတို့ကမိမိတို့ထံသို့လာ
ရန်ခေါ်ကြလျှင်မူကား ငါတို့သည်သူတို့ ရှိရာသို့သွားမည်။
ဤသို့ခေါ်ခြင်းသည် ငါတို့အောင်ပွဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း
ထာဝရ ဘုရားပေးတော်မူသောအမှတ်လ က္ခ ခဏာ
ဖြစ်မည်'' ဟုဆို၏။
11 ထို့ကြောင့်သူတို့နှစ်ဦးသည်ဖိလိ တ္တ တိအမျိုး

သားတို့အားကိုယ်ရိပ်ပြကြ၏။ ဖိလိ တ္ တိ
အမျိုးသားတို့က``ကြည့်လော့။ ဟေဗြဲအမျိုး
သားအချို့တို့သည် မိမိတို့ပုန်းကွယ်ရာမြေ
တွင်းများမှထွက်လာလေပြီ'' ဟုဆိုပြီး လျှင်၊–
12 ယောနသန်နှင့်သူငယ်အား``ဤအရပ်သို့
လာခဲ့လော့။ သင်တို့အားငါတို့ပြောစရာ ရှိသည်''
ဟုဟစ်အော်၍ဖိတ်ခေါ်ကြ၏။

ယောနသန်သည်သူငယ်အား``ငါ့နောက်ကို
လိုက်ခဲ့လော့။ ထာဝရဘုရားသည်ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့အား အောင်ပွဲကို ပေးတော်မူပြီ''
ဟုဆိုပြီးလျှင်၊– 13 တောင်ကြားလမ်းထဲမှလေးဖက်တွား၍ထွက်
လာခဲ့၏။ လူငယ်သည်လည်းသူ၏နောက်မှ
လိုက်လာလေသည်။ ယောနသန်သည်ဖိလိ
တ္ တိ အမျိုးသားတို့အားခုတ်လှဲ၍လူငယ်က
သူတို့ကိုသတ်ဖြတ်လိုက်လေသည်။–
14 ဤပထမလူသတ်ပွဲတွင်ယောနသန်နှင့်
သူငယ်တို့၏လက်ချက်ဖြင့် ဧကဝက်ခန့်
ရှိသောနယ်မြေတွင်လူပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် သေသတည်း။–
15 စစ်မြေပြင်တွင်ရှိသမျှသောဖိလိ တ္ တိ
အမျိုးသားတို့သည်ကြောက်လန့်ကြကုန်၏။
တိုက်ကင်းထွက်လာကြသူများနှင့်တပ်
စခန်းရှိစစ်သည်တပ်သားတို့သည် ထိတ်
လန့်တုန်လှုပ်ကြကုန်၏။ မြေကြီးပင်လျှင်

တုန်လှုပ်ကာရန်သူတို့သည်ကစဉ့်ကရဲ ပြေးကြကုန်၏။

ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့အရေးနိမ့်ကြခြင်း

16 ဗ ် ယာမိန်နယ်၊ ဂိဗာမြို့ရှိရှောလု၏ကင်းသမား
တို့သည် ဖိလိ တ္တိအမျိုးသားတို့ကစ
ဉ့်ကရဲ ထွက်ပြေးကြသည်ကိုမြင်ကြ၏။–
17 ထို့အခါရှောလုကမိမိ၏လူတို့အား``တပ်
တွင်းမှပျောက်နေသူကိုသိရှိနိုင်ရန်စစ်
သည်တို့ကိုစစ်ဆေးကြည့်လော့'' ဟုအမိန့်
ပေးသည်အတိုင်းစစ်ဆေးကြည့်ကြရာ
ယောနသန်နှင့်သူ၏လက်နက်သယ်ဆောင်
သူလုလင်ယ်တို့မရှိကြောင်းတွေ့ရကြ၏။–
18 ရှောလုသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အဟိယ
အား``သင်တိုင်းတော်ကို[8] ဤနေရာသို့ယူခဲ့လော့''
ဟုဆို၏။ (ထို နေ့၌အဟိယသည်သင်တိုင်းတော်ကို[9]
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ရှေ့မှသယ်
ဆောင်လျက်ရှိသတည်း။–) 19 ဤသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်အားရှောလုပြောဆို
နေစဉ် ဖိလိ တ္တိတပ်စခန်း၌ကစ
ဉ့်ကရဲဖြစ် မှုသည်ပိုမိုဆိုးရွားလာသဖြင့်ရှောလု
က``ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ထားချိန် မရှိတော့ပြီ''

---

8 **14:18** * သင်တိုင်း။ ဘာသာပြန်မှုဟောင်းတစ်ခုအရ (၂:၂၈ ကြည့်ပါ။) ဟေဗြဲမူတွင်ပဋိညာဉ်သေတ္တာ တော်ဟုပါရှိသည်။ 9 **14:18** * သင်တိုင်း။ ဘာသာပြန်မှုဟောင်းတစ်ခုအရထိုနေ့ တွင်ရှိသတည်း။ ဟေဗြဲမူအရအဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်`ထိုနေ့တွင်' ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်နှင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့။

ဟုဆို၏။- 20 ထိုနောက်သူနှင့်သူ၏တပ်သားများသည်
ရှုပ်ထွေးနေသည့်အခြေအနေတွင် အချင်း
ချင်းခုတ်နေကြသောဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသား
တို့အားဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေသည်။-
21 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့ဘက်သို့ကူးပြောင်း
ကာ သူတို့၏တပ်စခန်းသို့လိုက်သွားခဲ့ကြ
သောဟေဗြဲအမျိုးသားတို့သည် ရှောလု
နှင့်ယောနသန်တို့ဘက်သို့ဝင်ရောက်လာ ကြ၏။-
22 ဧဖရိ မ်တောင်ကုန်းများတွင်ပုန်းအောင်းနေ
ကြသောသူတို့သည် ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့
ထွက်ပြေးကြကြောင်းကိုကြားလျှင်လိုက်
လံတိုက်ခိုက်ကြ၏။- 23 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဖိလိ
တ္တ တိ အမျိုးသားတို့အား ဗေသဝင်မြို့လွန်အောင်
လိုက်လံတိုက်ခိုက်ကြ၏။ ထိုနေ့၌ထာဝရ
ဘုရားသည်ဣသရေလအမျိုးသား တို့အားကယ်တင်တော်မူသတည်း။

စစ်ပွဲပြီးခါစ၌ဖြစ်ပျက်သောအဖြစ်အပျက်များ

24 ရှောလုက``ယနေ့ရန်သူတို့အားငါလက်စား
မချေရမီ အစားအစာစားသောက်သူသည်
ကျိန်စာသင့်ပါစေသတည်း'' ဟုကျိန်ဆိုထား
သဖြင့်ထိုနေ့၌ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည်
ဆာလောင်မွတ်သိပ်ကာနွမ်းနယ်လျက်ရှိ ကြ၏။
တစ်နေ့လုံးအဘယ်သူမျှအစား အစာမစားရကြ။-
25 သူတို့သည်သစ်တောရှိရာသို့ရောက်ကြ သောအခါ

နေရာအနှံ့အပြားတွင်ပျား ရည်များကိုတွေ့ရှိကြ၏။-
26 တောထဲတွင်ပျားရည်ပေါများသော်လည်း
ရှောလု၏ကျိန်ဆဲချက်ကိုကြောက်သဖြင့်
အဘယ်သူမျှမစားဝံ့။- 27 ယောနသန်မူကားခမည်းတော်ကျိန်ဆဲခဲ့
သည်ကိုမကြားခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်သူသည်
မိမိတွင်ပါသောတုတ်ချောင်းဖြင့် ပျားလပို့
တွင်နှစ်၍ပျားရည်အနည်းငယ်ကိုစားလေ သည်။
ထိုအခါသူသည်ချက်ချင်းပင်လန်း ဆန်း၍လာ၏။-
28 ထို့ကြောင့်တပ်သားတစ်ယောက်က``အကျွန်ုပ်
တို့အားလုံးပင်နွမ်းနယ်လျက်နေကြပါ၏။
သို့သော်အရှင့်ခမည်းတော်က`ယနေ့အစား
အစာစားသူသည်ကျိန်စာသင့်ပါစေ' ဟု
ကျိန်ဆိုထားပါ၏'' ဟုဆို၏။

29 ယောနသန်က``ငါတို့အမျိုးသားများအား
ခမည်းတော်ပြုသောအမှုသည်ဆိုးရွားလှ
ပါသည်တကား။ ပျားရည်အနည်းငယ်ကို
စားရသဖြင့်ငါအဘယ်မျှလန်းဆန်းလာ
သည်ကိုကြည့်လော့။- 30 အကယ်၍ငါတို့အမျိုးသားများသည်
ရန်သူထံမှရရှိသည်အစားအစာကိုစား ခဲ့ရကြလျှင်
အဘယ်မျှလောက်အကျိုးရှိ လိမ့်မည်နည်း။ ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသားတို့ကို အဘယ်မျှပိုမိုသတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့မည်ကို
သာစဉ်းစား၍ကြည့်ကြလော့'' ဟုပြန် ပြော၏။

31 ထိုနေ့၌ဣသရေလအမျိုးသားများသည်

ဖိ လိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အား မိတ်မတ်မြို့မှ
အာဇလု န်မြို့တိုင်အောင်လိုက်လံတိုက်ခိုက်
နှိမ်နင်းခဲ့ကြပြီးသည်နောက် အစာမစား
ရသဖြင့်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိကြ၏။–
32 ထို့ကြောင့်သူတို့သည်ရန်သူများလက်မှ
သိမ်းဆည်းရမိသည့်ပစ္စည်းများရှိရာသို့
ပြေးပြီးလျှင် သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားများကိုယူ
ဆောင်ကာထိုနေရာ၌ပင်သတ်၍သွေး
သံရဲရဲနှင့်စားကြ၏။– 33 ယင်းသို့လူတို့သည်သွေးသံရဲရဲနှင့်စား
သောက်ကာ ထာဝရဘုရားအားပြစ်မှား
ကြကြောင်းကိုရှောလုအားလျှောက်ထား ကြသောအခါ၊
ရှောလုက``သင်တို့သည်သစ္စာဖောက်ကြလေ
ပြီတကား။ ကျောက်တုံးကြီးကိုဤအရပ်
သို့လှိမ့်ယူခဲ့ကြလော့'' ဟုဆို၏။–✡
34 ထိုနောက်သူက``လူတို့ထံသို့သွား၍သူ
တို့၏နွားများတို့ကို ဤနေရာသို့ယူဆောင်
လာစေ။ သူတို့သည်တိရ စ္ ဆာ န်များကိုဤနေ
ရာတွင်သတ်၍စားကြစေ။ သွေးပါသည့်
အသားကိုစားခြင်းအားဖြင့်ထာဝရဘုရား
ကိုမပြစ်မှားစေနှင့်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့
ဖြစ်၍ထိုည၌လူတို့သည်မိမိတို့၏သိုး နွားများကို
ထိုနေရာသို့ယူဆောင်လာပြီး လျှင်သတ်ကြ၏။–

✡ **14:33** က၊ ၉:၄။ ဝတ်၊ ၇:၂၆–၂၇၊ ၁၇:၁၀–၁၄၊ ၁၉:၂၆။ တရား၊ ၁၂:၁၆၊
၂၃၊ ၁၅:၂၃။

35 ရှောလုသည်ထာဝရဘုရားအဖို့ယဇ်ပလ္လင်
ကိုတည်ဆောက်တော်မူ၏။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကား
ပထမဆုံးအကြိမ်ရှောလုတည်ဆောက်
သည့်ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။
36 ရှောလုသည်မိမိ၏လူတို့အား``ငါတို့သည်
ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့အားည ဥ့်အခါ သွား
ရောက်တိုက်ခိုက်ကြကုန်အံ့။ မိုးလင်းသည်တိုင်
အောင်သူတို့အားလုယက်၍တစ်ယောက်မကျန်
သုတ်သင်ပစ်ကြကုန်အံ့'' ဟုမိန့်တော်မူလျှင်
လူတို့က``စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော် မူပါ''
ဟုလျှောက်ထား ကြ၏။
သို့ရာတွင်ယဇ်ပုရောဟိတ်က``ငါတို့သည်
ဦးစွာထာဝရဘုရားအားမေးမြန်း လျှောက်ထားကြကုန်အံ့''
ဟုဆို၏။
37 ထို့ကြောင့်ရှောလုသည်ဘုရားသခင်အား``ကျွန်
တော်မျိုးတို့သည်ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့ကို
တိုက်ခိုက်ရပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ရှင်သည်
ကျွန်တော်မျိုးတို့အားအောင်ပွဲခံစေတော်မူ
ပါမည်လော'' ဟုမေးလျှောက်၏။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည်ထိုနေ့၌ဖြေကြား တော်မမူ။-
38 ထိုအခါရှော လုသည်လူတို့၏ခေါင်းဆောင်
များအား``ချဉ်းကပ်လာကြလော့။ ယနေ့ငါ
တို့အဘယ်အပြစ်ကိုကူးလွန်မိကြသည်

ကိုစစ်ဆေးကြလော့။– 39 အပြစ်ရှိသူသည်ငါ၏သားယောနသန်ပင်
ဖြစ်စေကာမူသေဒဏ်ခံရလိမ့်မည်ဖြစ်
ကြောင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ကယ်
တင်ရှင်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူ
သောဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါကတိပြုပါ
၏'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါအဘယ်သူ
မျှပြန်လည်လျှောက်ထားခြင်းမပြုကြ သဖြင့်၊–
40 ရှောလုက``သင်တို့သည်ထိုနေရာတွင်ရပ်
၍နေကြလော့။ ယောနသန်နှင့်ငါမူကား
ဤနေရာတွင်ရပ်၍နေကြအံ့'' ဟုဆို၏။
လူတို့ကလည်း``အရှင်စိတ်တော်ရှိသည်
အတိုင်းပြုတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်ကြ၏။
41 ရှောလုသည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ထာဝရဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်ကျွန်တော်မျိုးအားယနေ့ဖြေကြား
တော်မမူပါသနည်း။ အို ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကျောက်တော်
များအားဖြင့်ကျွန်တော်မျိုးအားဖြေကြားတော်
မူပါ။ ယောနသန်၌ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်မျိုး၌
ဖြစ်စေအပြစ်ရှိပါလျှင်ဥရိ မ်ကျောက်[10]
မဲကျစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ရှင်၏လူမျိုးတော်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌အပြစ်ရှိပါလျှင် သုမိ

10 **14:41** * ဥရိမ်သုမိမ်။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုသိရှိရန်
ယဇ်ပုရောဟိတ်အသုံးပြုသောကျောက်နှစ်လုံး။
အဘယ်သို့အသုံးပြုသည်ကိုတိကျစွာမသိ ရပါ။

မ်ကျောက်ကိုမဲကျစေတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်
ထား၏။ ထိုအခါရှောလုနှင့်ယောနသန်တို့တွင်
အပြစ်ရှိကြောင်းမဲကျသဖြင့် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အပြစ်လွတ်ကြကုန်၏။-✡
42 ထိုအခါရှောလုက``ငါ့သားယောနသန်နှင့်
ငါ့အားမဲချဦးလော့'' ဟုဆိုလျှင်ယောန
သန်မဲကျလေ၏။- 43 ထိုအခါရှောလုသည်ယောနသန်အား``သင်
အဘယ်အမှုကိုပြုသနည်း'' ဟုမေး၏။
ယောနသန်က``အကျွန်ုပ်သည်ပျားရည်အနည်း
ငယ်ကိုစားမိပါ၏။ အမိန့်တော်အတိုင်းသေ
ဒဏ်ခံရန်အကျွန်ုပ်အသင့်ရှိပါ၏'' ဟုလျှောက် လျှင်၊
44 ရှောလုက``ငါသည်သင့်အားသေဒဏ်မပေး ခဲ့သော်
ဘုရားသခင်သည်ငါ့အားအဆုံး စီရင်တော်မူပါစေသော''
ဟုဆို၏။
45 သို့ရာတွင်လူတို့ကရှောလုအား``ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုအောင်ပွဲကိုခံစေသော
ယောနသန်အားသေဒဏ်ပေးပါမည်လော။
သူ၏ဦးခေါင်းမှဆံခြည်တစ်ပင်မျှမြေသို့
မကျစေရန် အကျွန်ုပ်တို့သည်အသက်ရှင်
တော်မူသောထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်
၍ကတိပြုပါ၏။ ယနေ့သူပြုသောအမှု
သည် ဘုရားသခင်၏အကူအညီဖြင့်ပြု

✡ **14:41** တော၊ ၂၇:၂၁။ ၁ရာ၊ ၂၈:၆။

သောအမှုဖြစ်ပါ၏'' ဟုလျှောက်ထားကြ
၏။ ဤသို့လျှင်လူတို့သည်ယောနသန်အား
သေဘေးမှကယ်လိုက်ကြသတည်း။
46 ထိုနောက်ရှောလုသည်ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသား
တို့အား လိုက်လံတိုက်ခိုက်မှုကိုရပ်စဲလိုက် ၏။
လူတို့သည်လည်းမိမိတို့နယ်အသီး သီးသို့ပြန်ကြကုန်၏။

ရှောလု၏နန်းသက်နှင့်အိမ်ထောင်စု

47 ရှောလုသည်ဣသရေလပြည်တွင်နန်းတက်
ပြီးနောက် နေရာအနှံ့အပြားတွင်ရန်သူ
များဖြစ်ကြသောမောဘပြည်သားများ၊
အ မ္မ မုန်ပြည်သားများနှင့်ဧဒုံပြည်သား
များကိုလည်းကောင်း၊ ဇော ဘမင်းများနှင့်
ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားများကိုလည်းကောင်း
စစ်တိုက်ရလေသည်။ သူသည်မည်သည့်
အရပ်တွင်တိုက်ပွဲဖြစ်သည်မဆိုအောင် မြင်သည်[11]
သာဖြစ်၏။- 48 သူသည်ရှုပ်ရှုပ်ချုံချုံတိုက်ပွဲများဝင်ခဲ့
သည်။ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကိုပင်
တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းခဲ့လေသည်။ သူသည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ရန်သူ
အပေါင်းတို့၏ဘေးမှကယ်ဆယ်ခဲ့၏။

11 **14:47** * အောင်မြင်သည်။ ဘာသာပြန်မူဟောင်းတစ်ခုအရ``အောင်မြင်
သည်။'' ဟေဗြဲမူအရ``ယုတ်မာစွာပြုကျင့်သည်။''

49 ရှောလု၏သားတော်များကားယောနသန်၊ ဣရှိ၊
မေလခိရှုတည်း။ သူ၏သမီးတော်အကြီးသည်
မေရပ်ဟုနာမည်တွင်၍ သမီးတော်အငယ်မှာ
မိခါလဟုနာမည်တွင်လေသည်။- 50 သူ၏ကြင်ယာတော်ကားအဟိမတ်ေ
အဟိနောင်ဖြစ်၏။ သူ၏စစ်သေနာပတိမှာ
ဦးရီးတော်နေရ၏သားအာဗနာဖြစ်သည်။-
51 ရှောလု၏ခမည်းတော်ကိရှနှင့်အာဗနာ
၏ဖခင်နေရတို့သည် အဗျေလ၏သားများ ဖြစ်သတည်း။
52 ရှောလုသည်အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး
ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့နှင့်အပြင်းအထန်တိုက်
ပွဲဝင်ခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့်သူသည်ခွန်အားကြီး
သူသို့မဟုတ်ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူကိုတွေ့ရှိရ သည့်အခါတိုင်း
မိမိ၏တပ်မတော်တွင်ဝင် ရောက်အမှုထမ်းစေတော်မူ၏။

15

အာမလက်အမျိုးသားတို့နှင့်စစ်ဖြစ်ခြင်း

1 ရှမွေလသည်ရှောလုအား``ထာဝရဘုရား
သည်မိမိ၏လူစုဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ဘုရင်အဖြစ် သင့်အားဘိသိက်ပေးရန်
ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍အန
န္တ တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သောစကားကိုနားထောင်လော့။-✡ 2 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်အီဂျ
ပြည်မှထွက်လာသောအခါ အာမလက်

✡ **15:1** ၁ရာ၊ ၁၀:၁။

အမျိုးသားတို့ကဆီးတားကြ၏။ ထို့ကြောင့်
ကိုယ်တော်သည်သူတို့အားဒဏ်ခတ်တော် မူမည်။-
✡ 3 သင်သည်အာမလက်အမျိုးသားတို့အားသွား
ရောက်တိုက်ခိုက်လော့။ သူတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာရှိ
သမျှကိုဖျက်ဆီးပစ်ရမည်။ တစ်စုံတစ်ခု မျှမကျန်စေနှင့်။
ရှိသမျှယောကျာ်း၊ မိန်းမ၊ ကလေးသူငယ်၊
နို့စို့များအပြင်ရှိသမျှ သိုး၊ နွား၊ ကုလားအုတ်၊
မြည်းများကိုသုတ် သင်ဖျက်ဆီးပစ်လော့''
ဟုဆို၏။- 4 ရှောလုသည်တေလိမ်မြို့တွင်မိမိ၏စစ်
သည်တပ်သားအပေါင်းကိုစုရုံး၍ကြည့်
ရှုစစ်ဆေးရာ ဣသရေလနယ်မှတပ်သား
နှစ်သိန်းနှင့်ယုဒနယ်မှတပ်သားတစ် သောင်းရှိသတည်း။-
5 ထိုနောက်သူသည်မိမိစစ်သူရဲများနှင့်
အတူ အာမလက်မြို့သို့ချီတက်၍ခြောက်
သွေ့နေသောမြစ်ဝှမ်းတွင်တပ်စခန်းချ လျက်နေ၏။-
6 သူသည်ကေနိအမျိုးသားများအား``သင်တို့
သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အီဂျစ်ပြည်
မှထွက်လာကြစဉ်အခါက သူတို့အား
ကျေးဇူးပြုခဲ့ကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့
အားငါမသတ်မိစေရန် အာမလက်အမျိုး
သားတို့ထံမှတိမ်းရှောင်သွားကြလော့'' ဟု
ကြိုတင်သတိပေးထား၏။ ထို့ကြောင့်ကေနိ

✡ **15:2** ထွ၊ ၁၇:၈-၁၄။ တရား၊ ၂၅:၁၇-၁၉။

အမျိုးသားတို့သည်တိမ်းရှောင်သွားကြ လေသည်။
7 ရှောလုသည်ဟဝိလမြို့မှအီဂျစ်ပြည်၏
အရှေ့ဘက်၌ရှိသော ရှုရမြို့တိုင်အောင်အာ
မလက်အမျိုးသားတို့အားလိုက်လံတိုက် ခိုက်လေသည်။-
8 သူသည်အာမလက်ဘုရင်အာဂတ်ကိုလက်ရ
ဖမ်းဆီးမိ၏။ လူအပေါင်းတို့ကိုမူသုတ်သင် ပစ်၏။-
9 သို့ရာတွင်ရှောလုနှင့်သူ၏တပ်သားတို့သည် အာဂတ်ကို
အသက်ချမ်းသာပေး၍အဆူဖြိုး ဆုံးသောသိုးနွားများ၊
အလှဆုံးသောနွား သူငယ်သိုးသူငယ်များနှင့်
ကောင်းမွန်သည့် အရာရှိသမျှတို့ကိုမဖျက်မဆီးကြ။
အသုံးမဝင်သောအရာ၊ တန်ဖိုးမရှိသော
အရာများကိုသာလျှင်ဖျက်ဆီးပစ်ကြ လေသည်။

ဘုရင်အဖြစ်မှရှောလုအပယ်ခံရခြင်း

10-11 ထာဝရဘုရားသည်ရှမွေလအား``ရှောလုကို
ဘုရင်ခန့်မိသည်မှာမှားလေစွ။ သူသည်ငါ့အား
ကျောခိုင်းကာငါ၏အမိန့်တော်တို့ကိုလွန်ဆန်
ခဲ့လေပြီ'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှမွေလသည်
ဒေါသထွက်၏။ သူသည်တစ်ည ဥ့်လုံးထာဝရ
ဘုရားအားလျှောက်လဲအသနားခံပြီးနောက်၊-
12 နံနက်စောစော၌ရှောလုကိုရှာရန်ထွက်ခွာ
သွား၏။ ရှောလုသည်ကရမေလမြို့သို့သွား
၍ မိမိအတွက်အမှတ်တရကျောက်တိုင်ကို
တည်ဆောက်ကြောင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့်ဂိလဂါလ

မြို့သို့ထွက်ခွာသွားကြောင်းရှမွေလကြား
သိရ၏။- 13 ရှမွေလသည်ရှောလုရှိသည့်အရပ်သို့
ရောက်သော်ရှောလုက``ကိုယ်တော်အားထာဝရ
ဘုရားကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။
အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
ကိုနာခံခဲ့ပါပြီ'' ဟုဆို၍ကြိုဆို၏။
14 ရှမွေလက``ယင်းသို့ဖြစ်ပါမူအဘယ်
ကြောင့်သိုးနွားတို့အော်မြည်သံကိုငါကြား ရပါသနည်း''
ဟုမေး၏။
15 ရှောလုက``အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည်ထိုသိုး
နွားများကိုအာမလက်အမျိုးသားတို့ထံ
မှသိမ်းယူခဲ့ကြပါ၏။ သူတို့သည်အဆူ
ဖြိုးဆုံးသောသိုးနွားတို့ကို အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်
ထားရှိကြပါ၏။ အခြားကျန်ရှိသည့်
အရာများကိုမူလုံးဝဖျက်ဆီး12 လိုက်ကြပါပြီ''
ဟုဖြေကြား၏။
16 ရှမွေလက``နားထောင်လော့။ ထာဝရဘုရား
သည် ငါ့အားယမန်နေ့ညကအဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသည်ကိုသင့်အားငါဖော်ပြမည်''
ဟုဆိုလျှင်ရှောလုက``အမိန့်ရှိပါ'' ဟုဆို၏။

---

12 **15:15** * လုံးဝဖျက်ဆီး။ ဤတိရစ္ဆာန်များကိုထာဝရဘုရား အားခြွင်းချက်မရှိဆက်ကပ်ထားသော ကြောင့်လုံးဝဖျက်ဆီးရမည်။ (ဝတ်၊ ၂၇:၂၈ ကိုကြည့်ပါ။)

17 ရှမွေလက``သင်သည်မိမိကိုယ်ကိုသေး
နုတ်သူဟုယူဆသော်လည်း သင်သည်ဣသ
ရေလအနွယ်တို့၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ချေသည်။
ထာဝရဘုရားသည်သင့်အားဣသရေလ
ဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်ပေးတော်မူခဲ့၏။-
18 ယုတ်မာသောထိုအာမလက်အမျိုးသားတို့
အား သုတ်သင်ပစ်ရန်အမိန့်ပေး၍သင့်ကိုစေ
လွှတ်ခဲ့၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့အားတစ်
ယောက်မကျန်သတ်ဖြတ်ပြီးသည်တိုင်အောင်
စစ်တိုက်ရန်မှာကြားတော်မူခဲ့၏။- 19 သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်တေ
တော်ကိုမနာခံပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
လက်ရပစ္စည်းများကိုမက်မက်မောမောသိမ်း ယူကာ
ထာဝရဘုရားမနှစ်သက်သော အမှုကိုပြုဘိသနည်း''
ဟုဆို၏။

20 ရှောလုက``အကျွန်ုပ်သည်အမှန်ပင်ထာဝရ
ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနာခံခဲ့ပါ၏။ ကိုယ်
တော်စေခိုင်းတော်မူသည့်အတိုင်းသွားရောက်
၍အာဂတ်မင်းကိုခေါ်ဆောင်ခဲ့ပါ၏။ အာမ
လက်အမျိုးသားအပေါင်းကိုလည်းသုတ်
သင်ပစ်ခဲ့ပါ၏။- 21 သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည်မိမိတို့
လက်ရအဆူဖြိုးဆုံးသိုးနွားများကိုမ သတ်ဘဲ
အရှင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ရန်
ဤဂိလဂါလ မြို့သို့ယူဆောင်ခဲ့ကြပါ၏'' ဟုပြန်လည်

ဖြေကြား၏။
22 ရှမွေလက``ထာဝရဘုရားသည်မီးရှို့
ရာယဇ်အစရှိသည့်ပူဇော်သကာများ ဆက်သမှုနှင့်
မိမိ၏အမိန့်တော်နာခံ မှုတို့အနက်မည်သည်ကိုပို၍နှစ်သက်တော်
မူပါသနည်း။ နာခံခြင်းသည်အဆူဖြိုး
ဆုံးသိုးကိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက်ပို၍မြတ်၏။-
23 ကိုယ်တော်အားပုန်ကန်ခြင်းသည်စုံးအတတ်
ကဲ့သို့ဆိုးရွား၍ မောက်မာထောင်လွှားခြင်း
သည်လည်းရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းကဲ့သို့
ပင်အပြစ်ကြီး၏။ သင်သည်ထာဝရဘုရား
၏အမိန့်တော်ကိုပယ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်
သည်သင့်ကိုဘုရင်အဖြစ်မှပယ်တော်မူ ပြီ'' ဟုဆို၏။
24 ထိုအခါရှောလုက``မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
အပြစ်ကူးလွန်မိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရ
ဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ အရှင်၏
ညွှန်ကြားချက်များကိုလည်းကောင်းလွန်ဆန်မိ
ပါပြီ။ မိမိ၏လူတို့ကိုကြောက်သဖြင့်
အကျွန်ုပ် သည်သူတို့၏ဆန္ဒအတိုင်းပြုမိပါ၏။-
25 သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားအားအကျွန်ုပ်ဝတ်
ပြုကိုးကွယ်ခွင့်ရစေရန် အရှင်သည်အကျွန်ုပ်
၏အပြစ်ကိုဖြေလွှတ်၍ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ
ဂိလဂါလမြို့သို့လိုက်ခဲ့ပါရန်အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏''
ဟုဆိုလေ၏။

26 ရှမွေလကလည်း``သင်နှင့်ငါမပြန်။
သင်သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုပယ်သော
ကြောင့် ကိုယ်တော်သည်သင့်ကိုဣသရေလ
ဘုရင်အဖြစ်မှပယ်တော်မူပြီ'' ဟုဆို၏။
27 ထိုနောက်ရှမွေလသည်လှည့်၍ထွက်ခွာမည်ပြု
သောအခါ ရှောလုသည်သူ၏ဝတ်လုံကိုဆွဲ
ကိုင်လိုက်သဖြင့်ဝတ်လုံစုတ်သွားလေသည်။-
28 ရှမွေလက``ထာဝရဘုရားသည်ယနေ့ပင်
ဣသရေလနိုင်ငံကိုသင့်ထံမှဆွဲယူကာ
သင့်ထက်ကောင်းမြတ်သူတစ်ဦး၏လက်သို့
ပေးအပ်တော်မူလေပြီ။-✡ 29 ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏မြင့်မြတ်သော
ဘုရားသည်မုသားကိုသုံးတော်မမူ။ စိတ်တော်
ကိုလည်းပြောင်းလဲတော်မမူ။ ကိုယ်တော်သည်
လူကဲ့သို့မိမိ၏စိတ်တော်ကိုပြောင်းလဲတော်
မူသည်မဟုတ်'' ဟုဆို၏။
30 ရှောလုက``အကျွန်ုပ်သည်အပြစ်ကူးလွန်မိပါ
ပြီ။ သို့ရာတွင်ယုတ်စွအဆုံးအကျွန်ုပ်၏အမျိုး
သားခေါင်းဆောင်များရှေ့၌လည်းကောင်း၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတစ်ရပ်လုံး၏ရှေ့၌လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်
၏ဂုဏ်အသရေမပျက်စေဘဲ အကျွန်ုပ်သည်အရှင်
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုကိုး
ကွယ်နိုင်ရန်အကျွန်ုပ်နှင့်အတူအရှင်ပြန်၍ လိုက်ခဲ့ပါ''

✡ **15:28** ၁ရာ၊ ၂၈:၁၇။ ၃ရာ၊ ၁၁:၃၀-၃၁။

ဟုတောင်းပန်၏။- 31 ထိုကြောင့်ရှမွေလသည်သူနှင့်အတူဂိလဂါလ
မြို့သို့လိုက်သွား၏။ ရှောလုသည်လည်းထာဝရ
ဘုရားကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်လေ၏။
32 ရှမွေလက``အာဂတ်မင်းကိုငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့
လော့'' ဟုဆို၏။ အာဂတ်က``သေဘေးသည်[13]
အလွန်ဆိုးရွားပါသည်တကား'' ဟုတစ်ကိုယ်
တည်းစဉ်းစားကာတုန်လှုပ်လျက်ရှမွေလထံ
သို့လာ၏။- 33 ထိုအခါရှမွေလက``သင်၏ဋ္ဌ
ဌားဖြင့်မိခင် အများပင် မိမိတို့၏သားများကိုဆုံးရှုံးခဲ့ရ
ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ယခုသင့်မိခင်သည်လည်းသူ
၏သားဆုံးရှုံးရပေတော့အံ့'' ဟုဆိုကာအာ
ဂတ်အားဂိလဂါလမြို့ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့တွင်အ
ပိုင်းပိုင်းခုတ်ဖြတ်လိုက်လေသည်။
34 ထိုနောက်ရှမွေလသည်ရာမမြို့သို့သွား
၏။ ရှောလုမင်းသည်လည်းဂိလဂါလနန်း
တော်သို့ပြန်လေ၏။- 35 ရှမွေလသည်အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်
လုံး နောင်အဘယ်အခါမျှမင်းကြီးနှင့်မတွေ့
ရတော့ချေ။ သို့ရာတွင်သူသည်ရှောလုအတွက်
များစွာဝမ်းနည်းမိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
လည်းရှောလုအား ဣသရေလဘုရင်အဖြစ်
ခန့်ထားမိခဲ့သည့်အတွက်စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်တော်မူ၏။

13 **15:32** * သေဘေး။ သေဘေးသည်တုန်လှုပ်လျက်သို့မဟုတ် ဆိုး
ရွားသောသေဘေးသည်လန်ပြီဟုဆိုလျက် ရှင်လန်းစွာ။

16

ဒါဝိဒ်အားရာဇဘိသိက်ပေးခြင်း

1 ထာဝရဘုရားသည်ရှမွေလအား``သင်သည်
အဘယ်မျှကြာအောင်ရှောလုအတွက်ဝမ်းနည်း
နေပါမည်နည်း။ ငါသည်သူ့အားဣသရေလ
ဘုရင်အဖြစ်မှပယ်တော်မူပြီ။ သံလွင်ဆီယူ
၍ဗက်လင်မြို့ရှိယေရှဲနာမည်တွင်သူလူတစ်
ယောက်ထံသို့သွားလော့။ ငါသည်သူ၏သား
တစ်ယောက်အားဘုရင်အဖြစ်ရွေးချယ်၏''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
2 ရှမွေလသည်``ဤအမှုကိုအဘယ်သို့ပြုနိုင်
ပါမည်နည်း။ ရှောလုကြားသိပါကအကျွန်ုပ်
အားသတ်ပစ်ပါလိမ့်မည်'' ဟုလျှောက်၏။
3 ဘုရားသခင်က``နွားကလေးတစ်ကောင်ကိုယူ
၍သွားပြီးလျှင် သင်သည်ထာဝရဘုရားအား
ယဇ်ပူဇော်ရန်ရောက်ရှိလာကြောင်းပြောကြား
လော့။ ယေရှဲအားယဇ်ပူဇော်ပွဲသို့ဖိတ်ခေါ်
လော့။ သင်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုငါပြော
မည်။ ငါဖော်ပြသူအားရာဇဘိသိက်ပေး လော့''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
4 ရှမွေလသည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပြီးနောက်ဗက်လင်မြို့သို့
သွား၏။ ထိုမြို့မှခေါင်းဆောင်များသည်တုန်

လှုပ်လျက်ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်``ကိုယ်
တော်အေးချမ်းစွာကြွလာပါသလော'' ဟု မေးကြ၏။
5 ရှမွေလက``အေးချမ်းစွာလာခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူ
ဇော်ရန်ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ သင်တို့သည်
မိမိတို့ကိုယ်ကိုသန့်စင်စေ၍ငါနှင့်အတူ
လိုက်ခဲ့ကြလော့'' ဟုဆို၏။ ယေရှဲ၏သား
များကိုလည်းမိမိတို့ကိုယ်ကိုသန့်စင်စေ ပြီးလျှင်
ယဇ်ပူဇော်ရာသို့လိုက်လာရန် ခေါ်ဖိတ်လေ၏။
6 သူတို့ရောက်လာကြသောအခါရှမွေလ
သည်ယေရှဲ၏သားဧလျာဘကိုမြင်လျှင်``ဤ
တွင်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ရပ်နေ
သောသူကားကိုယ်တော်ရွေးချယ်တော်မူ
သည့်သူအမှန်ပင်ဖြစ်ရာ၏'' ဟုတွေး တောမိ၏။-
7 သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားက``ထိုသူ၏
အရပ်အမောင်းကောင်းမှုနှင့်တင့်တယ်
လှပမှုတို့ကိုမကြည့်နှင့်။ ငါသည်လူတို့
ကဲ့သို့အကဲဖြတ်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကိုငါပယ်ပြီ။
လူသည်ပြင်ပသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်တတ်၏။
ငါမူကားစိတ်နှလုံးကို ကြည့်၏'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
8 ထိုနောက်ယေရှဲသည်မိမိသားအဘိနဒပ်
ကိုရှမွေလထံသို့ခေါ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင်
ရှမွေလက``သူ့ကိုလည်းထာဝရဘုရား ရွေးချယ်တော်မမူ''

ဟုဆို၏။- 9 ယေရှဲသည်ရှိမာကိုခေါ်လိုက်၏။
ထိုအခါ``ဤ သူ့ကိုလည်းထာဝရဘုရားရွေးချယ်တော်
မမူ'' ဟုရှမွေလဆိုပြန်၏။- 10 ဤနည်းအားဖြင့်ယေရှဲသည်မိမိ၏သား
ခုနစ်ယောက်အထိရှမွေလထံသို့ခေါ်ပေး
လေသည်။ ရှမွေလကလည်း``ဤသူတို့အထဲ
မှမည်သူ့ကိုမျှထာဝရဘုရားရွေးချယ် တော်မမူ''
ဟုဆိုပြီးလျှင်၊- 11 ``သင့်မှာအခြားသားများရှိပါသေးသလော''
ဟုယေရှဲအားမေး၏။

ယေရှဲက``သားအငယ်ဆုံးရှိပါသေးသည်။
သူသည်သိုးများကိုကျောင်းလျက်နေပါ၏'' ဟုဆို၏။

ရှမွေလက``သူ့အားခေါ်ခဲ့လော့။ သူမရောက်
မချင်းငါတို့သည်ယဇ်ပူဇော်ပွဲကိုဝင်ကြ မည်မဟုတ်''
ဟုပြော၏။- 12 သို့ဖြစ်၍ယေရှဲသည်ထိုသားကိုခေါ်စေ၏။
သူသည်တင့်တယ်လှပ၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော
လူငယ်လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်၏။ သူ၏မျက်စိ
များသည်တောက်ပကြည်လင်၏။ ထာဝရ
ဘုရားကရှမွေလအား``ငါရွေးချယ်သူ
ကားဤသူပေတည်း။ သူ့အားဘိသိက်ပေး လော့''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။- 13 ရှမွေလသည်သံလွင်ဆီကိုယူ၍ဒါဝိ
ဒ်အား သူ၏အစ်ကိုများရှေ့တွင်ဘိသိက်ပေးလေ သည်။
ထိုနေ့မှအစပြု၍ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ဒါဝိ ဒ်အပေါ်သို့သက်ရောက် တည်နေတော်မူ၏။
ထိုနောက်ရှမွေလသည် ရာမမြို့သို့ပြန်လေ၏။

ရှောလု၏နန်းတော်သို့ဒါဝိဒ်ရောက်ရှိလာခြင်း

14 ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်ရှောလုထံ
မှထွက်ခွာသွားတော်မူ၏။ ထိုအခါသူသည်
ကိုယ်တော်စေလွှတ်လိုက်သည့် နတ်မိစ္ဆာ၏နှောင့်
ယှက်ညှင်းဆဲခြင်းကိုခံရလေတော့သည်။-
15 အစေခံတို့ကလည်းထာဝရဘုရားစေလွှတ်
လိုက်သည့်နတ်မိစ္ဆာသည် အရှင်မင်းကြီးအားနှောင့်
ယှက်ညှင်းဆဲလျက်နေသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။-
16 သို့ဖြစ်၍အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
တို့အားအမိန့်ပေးတော်မူပါလျှင် စောင်းတီးတတ်
သူကိုအကျွန်ုပ်တို့ရှာပါမည်။ သူသည်နတ်မိစ္ဆာ
ဝင်လာချိန်၌စောင်းကိုတီးသဖြင့် အရှင်မင်း
ကြီးသည်ပြန်လည်၍အကောင်းပကတိဖြစ်
လာပါလိမ့်မည်'' ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
17 ရှောလုက``သာယာစွာစောင်းတီးတတ်သူကို
ရှာ၍ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့လော့'' ဟုအမိန့်ပေး တော်မူလျှင်၊-
18 အပါးတော်တွင်ခစားနေသူတစ်ဦးက``ဗက်လင်
မြို့သားယေရှဲတွင် တူရိယာကောင်းစွာတီးတတ်
သူသားတစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သူသည်ရဲစွမ်းသတ္တိ
ရှိသူ၊ အဆင်းလှသူ၊ စစ်ရေးတတ်သူ၊ နှုတ်သတ္တိ
ရှိသူဖြစ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်
အတူရှိတော်မူပါ၏'' ဟုလျှောက်ထား၏။
19 ရှောလုသည်ယေရှဲထံသို့စေတမန်များ

လွှတ်၍``သိုးများကိုထိန်းကျောင်းနေသူသင် ၏သားဒါဝိ
ဒ်အားငါ့ထံသို့စေလွှတ်လော့'' ဟုအမိန့်ပေးတော်မူ၏။-
20 ယေရှဲသည်မုန့်တင်မြည်းတစ်စီး၊ စပျစ်ရည်
အပြည့်ပါသောသားရေဘူးတစ်ဘူးနှင့်ဆိတ်ငယ်
တစ်ကောင်ကို ဒါဝိ ဒ်နှင့်အတူရှောလုမင်းထံ
သို့ပို့ဆက်လေ၏။- 21 ဒါဝိဒ်သည်ရှောလုထံသို့လာရောက်ပြီးလျှင်
အမှုတော်ကိုထမ်းဆောင်လေသည်။ ရှောလု
သည်လည်းသူ့ကိုလွန်စွာနှစ်သက်တော်မူ
သဖြင့်မိမိ၏လက်နက်သယ်ဆောင်သူ
အရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏။- 22 ထိုနောက်``ငါသည်ဒါဝိ
ဒ်ကိုနှစ်သက်တော်မူသည်။ သူ့အားငါ့ထံ၌ခစားပါစေ''
ဟုယေ ရှဲထံလူ လွှတ်မိန့်ကြားတော်မူလိုက်၏။-
23 ထိုနေ့မှအစပြု၍ရှောလုကိုဘုရားသခင်
စေလွှတ်တော်မူသောနတ်မိစ္ဆာဝင်သည့်အခါတိုင်း
ဒါဝိ ဒ်သည်စောင်းကိုယူ၍တီးလေ့ရှိ၏။
ထို အခါနတ်မိစ္ဆာသည်ထွက်ခွာသွားသဖြင့်
ရှောလုသည်သက်သာ၍တစ်ဖန်ကျန်းမာ လာလေသည်။

17

တစ်ဦးချင်းစစ်ထိုးရန်ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အားဂေါလျတ်ကစိန်ခေါ်ခြင်း

1 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့သည်ယုဒပြည်ရှောခေါ
မြို့တွင်စုရုံးကာ ထိုမြို့နှင့်အဇေကာမြို့စပ်
ကြားဧဖက်ဒမိ မ်အရပ်တွင်တပ်ချထား ကြ၏။-

2 ရှောလုနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားများသည်
လည်းစုရုံး၍ ဝက်သစ်ချချိုင့်ဝှမ်းတွင်တပ်ချ
ပြီးလျှင်ဖိလိ တ္ တိတပ်သားတို့အားတိုက်ခိုက်
ရန်အသင့်ပြင်ဆင်ကြ၏။- 3 ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသားတို့ကတောင်ကုန်းတစ်ခု
ပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကအခြားတောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင်
လည်းကောင်းနေရာယူထားကြ၏။ သူတို့၏
စပ်ကြားတွင်ကားချိုင့်ဝှမ်းခံလျက်နေသတည်း။
4 ဂါသမြို့သားဂေါလျ တ်ဆိုသူသည်ဖိလိ တ္ တိတပ်
စခန်းမှထွက်လာပြီးလျှင် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားမိမိနှင့်တစ်ဦးချင်းစစ်ထိုးရန်စိန်ခေါ်
လေသည်။ သူသည်အရပ်ကိုးပေ[14] ခန့်မြင့်၍၊-
5 တစ်ရာနှစ်ဆယ့်ငါးပေါင်ခန့်လေးသောကြေးဝါ
သံချပ်အင်္ကျီကိုဝတ်ဆင်ကာကြေးဝါခမောက်
ကိုဆောင်းထား၏။- 6 ကြေးဝါခြေစွပ်ကိုလည်းဝတ်လျက်ကြေးဝါ
လက်ပစ်လှံကိုပုခုံးတွင်လွယ်ထား၏။-
7 သူ၏လက်ထိုးလှံအရိုးသည်ယက်ကန်းလက်
လိပ်တန်တမျှကြီး၏။ သံလှံသွားမှာလည်း
တစ်ဆယ့်ငါးပေါင်ခန့်လေးသည်။ သူ၏ဒိုင်း
လွှားကိုကိုင်ဆောင်သူစစ်သည်ကသူ၏ရှေ့ မှသွားရ၏။-

14 **17:4** * အရပ်ကိုးပေ။ အရပ်ကိုးပေ။ ဟေဗြဲမူအရကိုးပေ။ ရှေး
ဟေဗြဲမူတစ်ခုနှင့်ရှေးဘာသာပြန်မူတစ် ခုအရခုနစ်ပေ။

8 ဂေါလျ တ်သည်ရပ်လျက်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား``သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်ဤအရပ်သို့
လာကြသနည်း။ စစ်တိုက်ရန်လော။ အချင်းရှောလု
၏ကျွန်တို့၊ ငါသည်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားဖြစ်၏။
ငါနှင့်စစ်ထိုးရန်သင်တို့အထဲမှလူတစ်
ယောက်ကိုရွေးချယ်ကြလော့။- 9 အကယ်၍ထိုသူသည်ငါ့ကိုနှိမ်နင်းသတ်
ဖြတ်နိုင်လျှင် ငါတို့သည်သင်တို့ထံတွင်ကျွန်
ခံမည်။ သို့ရာတွင်အကယ်၍ငါသည်သူ့ကို
နှိမ်နင်းသတ်ဖြတ်နိုင်ပါမူ သင်တို့သည်ငါ
တို့ထံ၌ကျွန်ခံရကြမည်။- 10 ယခုငါသည်ဣသရေလတပ်မတော်အားငါ
နှင့်တစ်ဦးချင်းစစ်ထိုးရန်စိန်ခေါ်ပါ၏။ ငါနှင့်
တိုက်ခိုက်ရန်လူတစ်ဦးကိုရွေးချယ်ကြလော့''
ဟုဆို၏။- 11 ထိုစကားကိုကြားသောအခါရှောလုနှင့်
သူ၏စစ်သည်တပ်သားတို့သည်ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။

ရှောလု၏တပ်စခန်းသို့ဒါဝိဒ်ရောက်ရှိလာခြင်း

12 ဒါဝိ ဒ်သည်ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့မှဖေရတ်
အရပ်သားယေရှဲ၏သားဖြစ်၏။ ယေရှဲတွင်
သားရှစ်ယောက်ရှိ၏။ ရှောလုမင်းနန်းစံချိန်၌
ယေရှဲသည်များစွာအိုမင်းလျက်နေလေပြီ။-
13 သူ၏သားကြီးသုံး ယောက်သည်ရှောလုနှင့်အတူ
တိုက်ပွဲဝင်ရန်လိုက်သွားကြ၏။ အကြီးဆုံး
သည်ဧလျာဘ၊ ဒုတိယသားမှာအဘိနဒပ်၊
တတိယသားကားရှိမာဖြစ်၏။- 14-15 ဒါဝိ

ဒ်သည်အငယ်ဆုံးသားဖြစ်၏။ သားကြီး
သုံးယောက်တို့သည်ရှောလုထံတွင်ခစားလျက်
နေကြသော်လည်း ဒါဝိ ဒ်မူကားရံဖန်ရံခါ
ဗက်လင်မြို့သို့ပြန်ပြီးလျှင်ဖခင်၏သိုးတို့
ကိုထိန်းကျောင်းလေ့ရှိ၏။
16 ဂေါလျ တ်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား တစ်ဦးချင်းစစ်ထိုးရန်နံနက်တစ်ခါ၊
ညတစ်ခါအရက်လေးဆယ်တိုင်တိုင်စိန် ခေါ်လေသည်။
17 တစ်နေ့သ၌ယေရှဲသည်ဒါဝိ ဒ်အား``ဤပေါက်
ပေါက်တစ်တင်းနှင့်မုန့်ဆယ်လုံးကိုယူ၍သင်
၏အစ်ကိုများရှိရာတပ်စခန်းသို့အမြန် သွားလော့။-
18 တပ်မှူးအတွက်ဒိန်ခဲဆယ်လုံးကိုလည်းယူ
၍သွားပါလေ။ သင်၏အစ်ကိုများကျန်းမာ
သည်မကျန်းမာသည်ကိုစုံစမ်းပြီးလျှင်
သူတို့ကျန်းမာစွာရှိကြောင်းသက်သေတစ်
ခုခုကိုယူခဲ့လော့။- 19 ရှောလုမင်းမှစ၍သင့်အစ်ကိုများနှင့်အခြား
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဧလာချိုင့်ဝှမ်း တွင်ဖိလိ
တ္တ တိအမျိုးသားတို့နှင့်တိုက်ပွဲဝင်လျက် ရှိနေကြ၏''
ဟုဆို၏။
20 ဒါဝိ ဒ်သည်နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစောထ
၍ သိုးတို့ကိုအခြားလူတစ်ယောက်လက်တွင်
အပ်ပြီးနောက် အစားအစာများကိုယူကာ
ယေရှဲမှာကြားသည့်အတိုင်းထွက်ခွာသွား လေသည်။

သူသည်ဣသရေလအမျိုးသား တို့နှင့် ဖိ လိ တ္
တိအမျိုးသားတို့စစ်တိုက်ရန် ကြွေးကြော်ကာ
စစ်မြေပြင်သို့ထွက်ခွာလာ ချိန်၌ရောက်ရှိလာ၏။-
21 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားများနှင့်ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည်တိုက်ပွဲဝင်ရန် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်နေရာယူကြ၏။- 22 ဒါဝိ
ဒ်သည်မိမိယူဆောင်လာသည့်အစားအစာ
များကို ရိက္ခာတာဝန်ခံထံတွင်အပ်ထား၍စစ်
မြေပြင်သို့ပြေးသွား၏။ ထိုနောက်မိမိ၏
အစ်ကိုများထံသွားရောက်နှုတ်ဆက်၏။-
23 ယင်းသို့သူတို့နှင့်စကားပြောနေချိန်၌ ဂေါလျတ်သည်
ရှေ့သို့ထွက်လာပြီးလျှင်ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့အား
မိမိနှင့်တစ်ဦး ချင်းစစ်ထိုးရန်ယခင်ကနည်းတူစိန်ခေါ်
လေသည်။ ထိုစိန်ခေါ်သံကိုဒါဝိ ဒ်ကြား၏။-
24 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ဂေါလျ
တ် ကိုမြင်လျှင်ကြောက်၍ထွက်ပြေးကြ၏။-
25 ``သူ့အားကြည့်ကြလော့။ သူကြိမ်းဝါးသည်
ကိုလည်းနားထောင်ကြလော့။ ရှောလုမင်း
သည်ထိုသူ့ကိုသတ်ဖြတ်နိုင်သူအားဆု
တော်လာဘ်တော်ကိုပေးတော်မူမည်ဟုကတိ
ပြုထား၏။ မင်းကြီးသည်ထိုသူအား သမီး
တော်နှင့်လည်းထိမ်းမြားစုံဖက်တော်မူပါ
လိမ့်မည်။ ထိုပြင်သူ့ဖခင်၏အိမ်ထောင်စုကို

အခွန်တော်များလွတ်ငြိမ်းခွင့်ပြုတော်မူ လိမ့်မည်''
ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုနေ ကြ၏။
26 ဒါဝိ ဒ်သည်အနီး၌ရှိသောလူတို့အား``ဤ
ဖိ လိ တ္ တိအမျိုးသားကိုသတ်၍ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၏အသရေကိုဆယ်နိုင်သူ
သည် အဘယ်အကျိုးကိုခံစားရပါမည်
နည်း။ အကယ်စင်စစ်ဤဘုရားမဲ့ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍
အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်
၏တပ်မတော်ကိုအံတု၍နေပါသနည်း'' ဟုဆို၏။-
27 သူတို့ကလည်းဂေါလျ တ်ကိုသတ်နိုင်သူ သည်
မည်သည့်အကျိုးခံစားရမည်ကို ဒါဝိဒ်အားပြောကြ၏။
28 ထိုသူတို့နှင့်ဒါဝိ ဒ်ပြောသောစကားကို
အစ်ကိုကြီးဧလျာဘကြားလျှင် အမျက်
ထွက်၍``သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ဤအရပ်
သို့လာသနည်း။ တောက န္ တာရတွင်သိုးများ
ကိုအဘယ်သူထိန်းကျောင်းလျက်နေပါ သနည်း။
သင်၏စိတ်နေမြင့်မှု၊ ဆိုးညစ်ယုတ် မာမှုကိုငါသိ၏။
သင်သည်စစ်ပွဲကြည့် ရန်လာရောက်ခြင်းသာဖြစ်၏''
ဟုဆို၏။
29 ဒါဝိ ဒ်က``အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အမှုကို
ပြုမိပါသနည်း။ မေးခွန်းတစ်ခုကိုမျှမေး
နိုင်ခွင့်မရှိပါသလော'' ဟုဆို၍၊- 30 အခြားသူတို့ဘက်သို့လှည့်ပြီးလျှင်

ယခင် ကဲ့သို့မေးမြန်းပြီးလျှင်ရှေးနည်းတူပြန် ပြောကြ၏။
31 လူအချို့တို့သည်ဒါဝိ ဒ်ပြောဆိုသောစကား
ကိုကြား၍ ရှောလုအားသံတော်ဦးတင်ကြ
သောအခါရှောလုသည်ဒါဝိ ဒ်ကိုခေါ်တော် မူ၏။-
32 ဒါဝိ ဒ်က``အရှင်မင်းကြီး၊ ဤဖိလိ တ္ တိအမျိုး
သားအား အဘယ်သူမျှမကြောက်သင့်ပါ။
အကျွန်ုပ်သည်သွား၍သူနှင့်စစ်ထိုးပါမည်''
ဟုရှောလုအားလျှောက်၏။
33 ရှောလုက``အဘယ်သို့လျှင်သင်သည်သူနှင့်
စစ်ထိုးနိုင်ပါမည်နည်း။ သင်သည်သူငယ်မျှ
သာရှိသေး၏။ ထိုသူမူကားတစ်သက်လုံး
စစ်သူရဲလုပ်ခဲ့သူဖြစ်၏'' ဟုဆိုသော်၊
34 ဒါဝိ ဒ်က``အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်သည်
ဖခင်၏သိုးများကိုထိန်းကျောင်းရသူ ဖြစ်ပါ၏။
သိုးတစ်ကောင်ကိုခြင်္သေ့သော် လည်းကောင်း၊
ဝက်ဝံသော်လည်းကောင်း ကိုက်ချီသွားပါလျှင်၊-
35 အကျွန်ုပ်သည်ထိုသားရဲကိုလိုက်လံတိုက်ခိုက်
ကာ သိုးငယ်ကိုကယ်ဆယ်ပါ၏။ အကယ်၍ခြင်္သေ့
သို့မဟုတ်ဝက်ဝံသည် အကျွန်ုပ်ကိုလှည့်၍ကိုက်
ခဲ့သော်အကျွန်ုပ်သည်သူ၏လည်မြိုကိုကိုင်၍
ရိုက်သတ်ပါ၏။- 36 အကျွန်ုပ်သည်ခြင်္သေ့နှင့်ဝက်ဝံတို့ကိုသတ်ခဲ့သူ
ဖြစ်၍ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏
တပ်မတော်ကိုအံတုသူ၊ ဤဘုရားမဲ့ဖိလိ တ္ တိ

အမျိုးသားအားလည်းသတ်ဖြတ်နိုင်ပါသည်။-
37 ထာဝရဘုရားသည်အကျွန်ုပ်အားခြင်္သေ့
ဘေး၊ ဝက်ဝံဘေးမှကယ်တော်မူခဲ့ပါပြီ။
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်အား ဖိလိ တ္တိ
အမျိုးသား၏လက်မှလည်းကယ်တော် မူပါလိမ့်မည်''
ဟုလျှောက်၏။

ရှောလုက``ကောင်းပြီ၊ သွားလော့။ ထာဝရ
ဘုရားသည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူပါ စေသော''
ဟုဆိုကာ၊- 38 မိမိကိုယ်ပိုင်လက်နက်စုံကိုဒါဝိ
ဒ်အား တပ်ဆင်ပေး၏။ ကြေးဝါခမောက်ကိုဆောင်း
ပေးပြီးလျှင်သံချပ်အင်္ကျီကိုဝတ်ဆင်စေ တော်မူ၏။-
39 ဒါဝိ ဒ်သည်သံချပ်အင်္ကျီအပေါ်တွင် ရှောလု
၏ဋ္ဌ ားကိုချိတ်ဆွဲကာလမ်းလျှောက်ကြည့်၏။
သို့ရာတွင်သံချပ်အင်္ကျီဝတ်ကျင့်မရှိသဖြင့်
သူသည်လမ်းလျှောက်၍မရ။ ထို့ကြောင့်ရှောလု
အား``အကျွန်ုပ်သည်ဤတန်ဆာမျိုးကိုဝတ်
ကျင့်မရှိပါ'' ဟုလျှောက်ပြီးလျှင်ချွတ် လိုက်၏။-
40 သူသည်မိမိ၏သိုးထိန်းတောင်ဝှေးကိုယူ၍
စမ်းချောင်းထဲမှကျောက်ခဲငါးလုံးကိုကောက်
ယူကာလွယ်အိတ်ထဲသို့ထည့်လိုက်၏။ ထိုနောက်
လောက်လွှဲကိုအသင့်ကိုင်၍ ဂေါလျ တ်နှင့်
တွေ့ဆုံရန်ထွက်သွားလေသည်။

ဂေါလျတ်အားဒါဝိဒ်နှိမ်နင်းလိုက်ခြင်း

41 ဂေါလျ တ်သည်မိမိ၏ဒိုင်းလွှားကိုင်ဆောင်
သူ၏နောက်မှနေ၍ ဒါဝိ ဒ်ရှိရာသို့ချဉ်း ကပ်လာ၏။-
42 သူသည်ဒါဝိ ဒ်ကိုသေချာစွာကြည့်သော
အခါ ဒါဝိ ဒ်ကားရှုချင်ဖွယ်ကောင်းသည့်
သူငယ်တစ်ယောက်မျှသာဖြစ်သည်ကိုတွေ့
ရှိရသောကြောင့် သူ့အားမထီလေးစားပြု လေသည်။-
43 သူကဒါဝိ ဒ်အား``တောင်ဝှေးနှင့်အဘယ်ကြောင့်
လာပါသနည်း။ ငါ့အားခွေးထင်မှတ်သလော''
ဟုဆိုပြီးလျှင်မိမိ၏ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ဒါဝိ
ဒ်အားကျိန်ဆဲလေသည်။- 44 ထိုနောက်``လာခဲ့လော့။
ငါသည်သင့်အသား ကိုငှက်များနှင့်သားရဲတိရ စ္ဆာ
န်များ၏ အစာဖြစ်စေအံ့'' ဟုဆို၏။
45 ဒါဝိ ဒ်က``သင်သည်ဓား၊ ပစ်လှံ၊ ထိုးလှံတို့နှင့်
သာလာ၏။ ငါမူကားသင်အံတုသည့်ဣသရေ
လစစ်သည်တော်တို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူသော
အနန္တတန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရား၏နာမတော် နှင့်လာ၏။-
46 ယနေ့ပင်လျှင်ထာဝရဘုရားသည်သင့်အား
ငါ၏လက်တွင်အပ်နှင်းတော်မူလိမ့်မည်။ ငါ
သည်သင့်ကိုနှိမ်နင်း၍သင်၏ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ပစ်မည်။
ဖိလိ တ္တိတပ်သားတို့၏အသေ ကောင်များကိုငှက်များ၊
သားရဲတိရ စ္ဆာန်များ ၏အစာဖြစ်စေမည်။
ထိုအခါဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင်

ဘုရားရှိတော်မူကြောင်း တစ်ကမ္ဘာလုံးသိကြလိမ့်မည်။-
47 ကိုယ်တော်သည်မိမိ၏လူမျိုးတော်အားကယ်
တင်ရန်အတွက် ဓ ား၊ လှံလက်နက်များကိုအသုံး
ပြုတော်မူရန်မလိုကြောင်းကိုလည်း ဤအရပ်
တွင်ရှိသမျှသောလူတို့တွေ့မြင်ရကြလိမ့်
မည်။ ကိုယ်တော်သည်စစ်မက်ရေးရာကိုပိုင်
တော်မူသဖြင့် သင်တို့အားလုံးကိုငါတို့
လက်သို့အပ်နှင်းတော်မူလိမ့်မည်'' ဟုဆို၏။
48 ဂေါလျ တ်သည် ဒါဝိ ဒ်ရှိရာသို့တစ်ဖန်ချဉ်းကပ်
လာ၏။ ဒါဝိ ဒ်သည်သူနှင့်စစ်ထိုးရန်ဖိလိ
တ္ တိ တပ်ဦးသို့အလျင်အမြန်ပြေး၍၊-
49 မိမိလွယ်အိတ်မှကျောက်ခဲတစ်လုံးကိုနှိုက်ယူ
ပြီးလျှင် လောက်လွှဲနှင့်ဂေါလျ တ်အားပစ်လိုက်၏။
ကျောက်ခဲသည်ဂေါလျ တ်၏နဖူးကိုထိမှန်၍
နဖူးပေါက်သဖြင့်ဂေါလျ တ်သည်မြေပေါ်သို့
ငိုက်စိုက်လဲကျသွားတော့၏။- 50 ဤကဲ့သို့ဒါဝိ ဒ်သည်ဓ
ားမပါဘဲ လောက်လွှဲနှင့် ကျောက်ခဲတစ်လုံးဖြင့်ဂေါလျ
တ်အားသေ လောက်သည့်ဒဏ်ရာရစေလျက်နှိမ်နင်းလိုက်
သတည်း။-✡ 51 သူသည်ဂေါလျတ်ရှိရာသို့ပြေးပြီးနောက်
သူ့ကို ခြေနှင့်နင်းကာသူ၏ဓ ားကိုဓ ားအိမ်မှဆွဲထုတ်
ပြီးလျှင် ခေါင်းကိုဖြတ်၍သတ်လေတော့သည်။
ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားများသည် မိမိတို့သူရဲ

✡ **17:50** ၂ရာ၊ ၂၁:၁၉။

ကောင်းကြီးကျဆုံးသွားသည်ကိုမြင်ကြ
သောအခါထွက်ပြေးကြကုန်၏။-✡ 52 ဣသရေလနှင့်ယုဒတပ်သားများသ
အော်သံပေးကာဂါသမြို့နှင့်15 ဧကြု
န်မြို့တံခါးများတိုင်အောင်သူတို့အား
လိုက်လံတိုက်ခိုက်ကြ၏။ ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသား တို့သည်ဒဏ်ရာရ၍
ဂါသမြို့နှင့်ဧကြု န်မြို့ တိုင်အောင်ရှာရိ
မ်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး၌ ကျဆုံးကြကုန်၏။-
53 ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လိုက်လံ
တိုက်ခိုက်ရာမှပြန်လာကြပြီးနောက် ဖိလိ တ္ တိ
တပ်စခန်းကိုဝင်ရောက်လုယက်ကြလေသည်။-
54 ဒါဝိ ဒ်သည်ဂေါလျ တ်၏ဦးခေါင်းကိုယူ၍
ယေရုရှလင်မြို့သို့သယ်ဆောင်သွား၏။
ဂေါ လျ တ်၏လက်နက်များကိုမူမိမိ၏တပ်
စခန်းတွင်သိမ်းဆည်းထား၏။

ဒါဝိဒ်အားရှောလု၏ရှေ့တော်သို့သွင်းခြင်း

55 ဂေါလျ တ်နှင့်စစ်ထိုးရန် ဒါဝိ ဒ်ထွက်သွားသည်
ကိုရှောလုမြင်သောအခါ ဗိုလ်ချုပ်အာဗနာ အား``အာဗနာ၊
ထိုသူငယ်ကားအဘယ်သူ နည်း'' ဟုမေးတော်မူ၏။
အာဗနာက``အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်မသိပါ''
ဟုလျှောက်၏။

✡ **17:51** ၂ရာ၊ ၂၃:၂၉။ 15 **17:52** * ဂါသမြို့။ ရှေးဘာသာပြန်မှုတစ်ခုအရဂါသမြို့။ ဟေဗြဲမူအရချိုင့်။

56 ရှောလုက``မသိလျှင်သွား၍စုံစမ်းလော့'' ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
57 ထို့ကြောင့်ဂေါလျတ်ကိုဒါဝိဒ်သတ်ပြီးနောက်
တပ်စခန်းသို့ပြန်လာသောအခါအာဗနာ
သည်သူ့ကိုခေါ်၍ ရှောလု၏ရှေ့တော်သို့သွင်း
လေ၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်ဂေါလျတ်၏
ဦးခေါင်းကိုကိုင်ဆောင်လျက်ပင်ရှိသေး၏။-
58 ရှောလုက``အချင်းလူငယ်၊ သင်ကားအဘယ်
သူ၏သားနည်း'' ဟုမေးတော်မူလျှင်၊
ဒါဝိဒ်က``အကျွန်ုပ်သည်အရှင်၏အစေခံ၊
ဗက်လင်မြို့သားယေရှဲ၏သားဖြစ်ပါ၏''
ဟုပြန်လည်လျှောက်ထား၏။

18

1 ရှောလုနှင့်ဒါဝိဒ်တို့စကားပြောပြီးသည့်
နောက်ရှောလု၏သားယောနသန်သည် ဒါဝိ
ဒ် အပေါ်တွင်လွန်စွာချစ်ခင်စွဲလန်းလျက်
သူ့အားမိမိကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လာ၏။-
2 ရှောလုသည်ဒါဝိဒ်အားထိုနေ့မှစ၍အပါး
တော်တွင်နေစေတော်မူ၏။ အိမ်ပြန်ခွင့်ကိုပေး
တော်မမူ။- 3 ယောနသန်သည်ဒါဝိဒ်ကိုလွန်စွာချစ်သဖြင့်
သူနှင့်ရာသက်ပန်မိတ်ဆွေဖွဲ့ရန်ကျိန်ဆို
ကတိပြုလေသည်။- 4 သူသည်မိမိဝတ်ဆင်ထားသည့်ဝတ်လုံနှင့်
တကွသံချပ်အင်္ကျီ၊ ဓား၊ လေး၊

ခါးစည်းတို့ ကိုဒါဝိ ဒ်အားပေး၏။- 5 ဒါဝိ
ဒ်သည်ရှော လုစေခိုင်းလေသမျှသော
အမှုကိစ္စတို့၌အောင်မြင်သည်သာဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့်ရှောလုသည်သူ့အားတပ်မတော်
အရာရှိတစ်ဦးအဖြစ်ခန့်ထားတော်မူ၏။
ဤသို့ပြုတော်မူသည်ကိုရှောလု၏အရာ
ရှိများနှင့်ပြည်သူပြည်သားများက နှစ်သက်သဘောကျကြ၏။

ဒါဝိဒ်အားရှောလုမနာလိုမှုရှိလာခြင်း

6 ဒါဝိ ဒ်သည်ဂေါလျ တ်ကိုသတ်ပြီးနောက်
စစ် သည်တပ်သားများနှင့်အတူအိမ်ပြန်လာ
ရာ ရောက်ရှိလေရာမြို့များမှအမျိုးသမီး
တို့သည်ရှောလုအားခရီးဦးကြိုပြုကြ၏။
လူတို့သည်ဝမ်းမြောက်စွာသီချင်းများဆို
၍ကခုန်လျက်ပတ်သာများနှင့်စောင်းငယ်
များကိုတီးကြ၏။- 7 ယင်းသို့အောင်ပွဲကျင်းပရာ၌အမျိုးသမီး
တို့က``ရှောလုသတ်သူအထောင်ထောင်၊ ဒါဝိ ဒ်
သတ်သူအသောင်းသောင်း'' ဟုသီဆိုကြ လေသည်။-
✡ 8 ရှောလုသည်ဤသို့သီဆိုကြသည်ကိုမနှစ်
သက်သဖြင့် အမျက်ထွက်၍``သူတို့ကဒါဝိ ဒ်
သည်သောင်းပေါင်းများစွာသတ်၍ ငါမူကား
ထောင်ပေါင်းများစွာသာသတ်ခဲ့ကြောင်းသီ
ဆိုချေသည်။ သူ့အားထီးနန်းအပ်နှင်းရန်

✡ **18:7** ၁ရာ၊ ၂၁:၁၁၊ ၂၉:၅။

သာကျန်ပါတော့သည်တကား'' ဟုဆို ပြီးလျှင်၊-
9 ထိုနေ့မှစ၍ဒါဝိ ဒ်အားမနာလိုစိတ်ပွား
များကာမယုံသင်္ကာဖြစ်၍နေတော့၏။

10 နောက်တစ်နေ့၌ဘုရားသခင်၏ထံတော်မှ
နတ်မိစ္ဆာသည်ရှောလုကိုပူးဝင်သဖြင့် သူသည်
သူ့ရှုးသဖွယ်နန်းတော်တွင်းဝယ်ဟစ်အော် လျက်နေ၏။
ရှောလုသည်လှံတန်ကိုကိုင် ထားပြီးလျှင်၊-
11 ``ငါသည်သူ့အားနံရံနှင့်ကပ်နေအောင်ထိုး သတ်အံ့''
ဟုကြံစည်ကာနှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လှံနှင့်ပစ်သော်လည်း
နှစ်ကြိမ်စလုံးပင်ဒါဝိဒ် ရှောင်တိမ်းလိုက်နိုင်၏။

12 ရှောလုသည်ဒါဝိဒ်ကိုကြောက်၏။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူ၍ မိမိကိုမူစွန့်ပယ်တော်မူပြီးဖြစ်
သောကြောင့်တည်း။- 13 သို့ဖြစ်၍ရှောလုသည်ဒါဝိ
ဒ်အားလူတစ် ထောင်တပ်မှူးအဖြစ်ဖြင့်ခန့်ထား၍
အပါး တော်မှအဝေးသို့စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဒါဝိ
ဒ် သည်မိမိ၏တပ်သားတို့နှင့်အတူတိုက်ပွဲ ဝင်ရာ၊-
14 ထာဝရဘုရားသည်သူနှင့်အတူရှိတော် မူသဖြင့်
သူပြုလေသမျှသောအမှုတို့ သည်အောင်မြင်လေ၏။-
15 ယင်းသို့အောင်မြင်သည်ကိုမြင်သောအခါ
ရှောလုသည်ဒါဝိ ဒ်အားပို၍ကြောက်လန့် လာ၏။-
16 သို့ရာတွင်ဣသရေလနှင့်ယုဒနယ်များမှ
လူအပေါင်းတို့ကမူဒါဝိ ဒ်အားချစ်ကြ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်သူသည်လူတို့အား
အောင်မြင်စွာခေါင်းဆောင်၍တိုက်ပွဲဝင်နိုင်သူ
ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ရှောလု၏သမီးတော်နှင့်ဒါဝိဒ် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း

17 ထိုနောက်ရှောလုသည်ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ``ငါ့
မှာငါ့သမီးကြီးမေရပ်ရှိ၏။ သင်သည်ထာဝရ
ဘုရား၏စစ်ပွဲများတွင်ရဲရင့်စွာပါဝင်ဆင်နွှဲ
လျက် ငါ၏အမှုတော်ကိုထမ်းဆောင်မည်ဆို
ပါက ငါသည်သင့်အား၎င်းသမီးတော်နှင့်ထိမ်း
မြားပေးစားမည်'' ဟုဆို၏။ (၎င်းနည်းအားဖြင့်
ဒါဝိဒ်အားမိမိကိုယ်တိုင်သတ်ရန်မလိုတော့
ဘဲ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့၏လက်ချက်ဖြင့်
ကျဆုံးစေရန်ရှောလုအကောက်ကြံသတည်း။)
18 ဒါဝိဒ်က ``အကျွန်ုပ်၏အမျိုးအနွယ်သည်
အဘယ်သို့သောအမျိုးအနွယ်၊ အကျွန်ုပ်
သည်လည်းအဘယ်သို့သောသူဖြစ်သဖြင့်
ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ထိုက်ပါသနည်း''
ဟုလျှောက်၏။- 19 သို့သော်အချိန်ရောက်သောအခါရှောလုသည်
သမီးတော်မေရပ်အားဒါဝိဒ်နှင့်ထိမ်းမြား
စုံဖက်ခြင်းမပြုဘဲ မေဟောလသိမြို့သား
အဒြေလနှင့်စုံဖက်လိုက်လေသည်။

20 သို့ရာတွင်ရှောလု၏သမီးတော်မိခါလသည်
ဒါဝိဒ်အားချစ်ကြိုက်၏။ ဤအကြောင်းကိုရှောလု
သိသောအခါနှစ်သက်အားရတော်မူသဖြင့်၊–
21 ``ငါသည်မိခါလကိုဒါဝိဒ်နှင့်စုံဖက်စေမည်။
သူ့အားကျော့ကွင်းသဖွယ်ပြု၍ဒါဝိဒ်ကို ဖိလိတ္
တိအမျိုးသားတို့၏လက်ဖြင့်အသတ် ခံရစေမည်''
ဟုဆို၏။– 22 သူသည်နန်းတွင်းအရာရှိအချို့တို့ကိုလည်း
ခေါ်ပြီးလျှင်``သင်တို့သည်ဒါဝိဒ်အား မင်းကြီး
သည်သင့်ကိုမြတ်နိုးတော်မူသည်။ အရာရှိ
အပေါင်းတို့ကလည်းချစ်ခင်ကြသည်။ သို့ဖြစ်
၍ယခုအချိန်သည်ဘုရင့်သမီးတော်နှင့် သင်
ထိမ်းမြားရန်အချိန်ကောင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု
တိတ်တဆိတ်တိုက်တွန်းကြလော့'' ဟုမှာ
ထားတော်မူ၏။

23 ထို့ကြောင့်သူတို့သည်မင်းကြီးမှာကြားသည့်
အတိုင်းဒါဝိဒ်အားတိုက်တွန်းကြ၏။ ဒါဝိ
ဒ် က``ဘုရင့်သမက်တော်ဖြစ်ရသည်မှာအထူး
ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့
မရေရာသူဆင်းရဲသားတစ်ယောက်အတွက်
မထိုက်တန်သောအခွင့်အရေးဖြစ်ပါ၏'' ဟုဆို၏။
24 အရာရှိတို့သည်လည်းဒါဝိဒ်၏စကားကို
ရှောလုအားပြန်၍လျှောက်ထားကြ၏။–
25 ထိုအခါရှောလုက``သင်တို့သည်ဒါဝိဒ်အား

မင်းကြီးသည်သင့်အားသမီးတော်ကိုပေးရ
သည့်အတွက်လက်ဆောင်အဖြစ် သင့်ထံမှ
ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားလူသေအလောင်းတစ်ရာ
တို့၏အရေဖျားများကိုသာလျှင် ရန်သူ
တို့အားလက်စားချေသည့်အနေဖြင့်အလို
ရှိတော်မူသည်ဟုပြောကြားလော့'' ဟု
အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ (ရှောလုဤသို့ပြု
ခြင်းမှာဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့၏လက် ဖြင့်ဒါဝိ
ဒ်အသတ်ခံရရန်ဖြစ်၏။-)
26 ရှောလု၏နန်းတွင်းအရာရှိတို့သည်မင်း
ကြီးမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ဒါဝိ ဒ်အား
ပြောကြားကြသောအခါဒါဝိ ဒ်သည် ဘုရင့်
သမက်တော်ဖြစ်ရမည့်အရေးကိုတွေးတော
ကာဝမ်းမြောက်လေသည်။ ထိမ်းမြားမ င်
ဂလာ ပွဲနေ့မတိုင်မီတစ်ရက်၌၊-
27 ဒါဝိ
ဒ်သည်မိမိ၏တပ်သားများနှင့်ထွက်သွား
ပြီးလျှင်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားနှစ်ရာကိုသတ်
ဖြတ်၍ သမက်တော်ဖြစ်ရန်ထိုသူတို့၏အရေ
ဖျားများကိုမင်းကြီးထံသို့ယူခဲ့ကာရေ တွက်၍ဆက်၏။
ထို့ကြောင့်ရှောလုသည်သမီး တော်မိခါလအားဒါဝိ
ဒ်နှင့်ထိမ်းမြားစုံဖက် ပေးရလေတော့၏။

28 ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်နှင့်အတူရှိတော်
မူကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မိခါလသည်ဒါဝိ ဒ်
အားချစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာသိ သဖြင့်၊-

29 ရှောလုသည်ဒါဝိ ဒ်ကိုပို၍ပင်ကြောက်ရွံ့လာ လျက်
အသက်ထက်ဆုံးရန်ငြိုးဖွဲ့တော်မူ၏။
30 ဖိလိ တ္တ တိစစ်တပ်များသည်လာရောက်တိုက်ခိုက်
လေ့ရှိကြ၏။ ဒါဝိ ဒ်သည်တိုက်ပွဲတိုင်း၌ပင်
ရှောလု၏အခြားတပ်မတော်အရာရှိများ
ထက်ပို၍အောင်မြင်သဖြင့်အလွန်ထင်ပေါ်
ကျော်စောလာ၏။

19

ဒါဝိဒ်အားရှောလုညှင်းဆဲခြင်း

1 ဒါဝိဒ်အားသတ်ပစ်ရန်[16] မိမိကြံစည်တော်မူကြောင်း
ရှောလုသည်သား တော်ယောနသန်နှင့်နန်းတွင်းအရာရှိအပေါင်း
တို့အားပြောပြ၏။ သို့ရာတွင်ယောနသန်သည်
ဒါဝိ ဒ်ကိုအလွန်ချစ်ခင်စွဲလန်းသဖြင့်၊–
2 ``အကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော်သည်သင့်အား
သေကြောင်းကြံလေပြီ။ နက်ဖြန်နံနက်၌
သတိနှင့်ပုန်းရှောင်၍နေလော့။– 3 ငါသည်သင်ရှိရာလယ်ကွင်းထဲသို့သွား
ခမည်း တော်အနီးတွင်ရပ်လျက်သင့်အကြောင်းကိုပြော
ပြမည်။ သူ့ထံမှသတင်းတစ်စုံတစ်ရာရရှိ ပါက
သင့်အားပြောကြားပါမည်'' ဟုဆို၏။
4 ယောနသန်သည်ခမည်းတော်ရှောလုထံ ဒါဝိ
ဒ် ၏ဂုဏ်ကိုချီးကူးပြောဆို၏။ ထိုနောက်``အရှင်၊

16 **19:1** * သတ်ပစ်ရန်။ ပြောပြ၏။ သို့မဟုတ်သတ်ပစ်ရန်မှာထား၏။

အရှင့်အစေခံဒါဝိ ဒ်ကိုပြစ်မှားတော်မမူ
ပါနှင့်။ သူသည်အရှင်ကိုအဘယ်အခါက
မျှမပြစ်မှားခဲ့ပါ။ သူပြုလေသမျှအမှု များအားဖြင့်
အရှင့်အတွက်အထောက်အကူ များစွာဖြစ်စေခဲ့ပါ၏။-
5 သူသည်မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ဂေါလျ တ်ကို
သတ်ခဲ့ပါ၏။ ဤနည်းအားဖြင့်ထာဝရဘုရား
သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားအောင်ပွဲ
ကြီးတစ်ရပ်ကိုခံစေတော်မူခဲ့ပါ၏။ ထို
အချင်းအရာကိုအရှင်မြင်တော်မူသော
အခါဝမ်းမြောက်တော်မူခဲ့ပါ၏။ သို့သော်
လည်းအရှင်သည်အပြစ်မရှိသူတစ်ယောက်
အား အဘယ်ကြောင့်ပြစ်မှားလိုပါသနည်း။
အဘယ်ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်ကိုအကြောင်းမဲ့သတ်
တော်မူလိုပါသနည်း'' ဟုလျှောက်၏။

6 ယောနသန်၏စကားများမှန်ကန်ကြောင်းကို
ရှောလုကောင်းစွာသဘောပေါက်သဖြင့် မိမိ
သည်ဒါဝိ ဒ်အားသေကြောင်းကြံစည်တော့မည်
မဟုတ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရား၏နာမ
တော်ကိုတိုင်တည်၍ကတိသစ္စာပြုတော်မူ၏။-
7 ထို့ကြောင့်ယောနသန်သည်ဒါဝိ ဒ်ကိုခေါ်၍
အလုံးစုံကိုပြောကြားပြီးလျှင် ရှောလုထံ
သို့ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ဒါဝိ ဒ်သည်လည်းယခင်
ကကဲ့သို့ဘုရင်၏ထံတွင်ခစားလေ၏။

8 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့နှင့်တစ်ဖန်စစ်ဖြစ်
ပြန်၏။ ဒါဝိ ဒ်သည်သူတို့အားပြင်းထန်စွာ
တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းလိုက်သဖြင့် သူတို့သည်
ထွက်ပြေးကြကုန်၏။
9 တစ်နေ့သ၌ထာဝရဘုရားထံတော်မှ
နတ် မိစ္ဆာသည်ရှောလုအားပူးဝင်လာ၏။
ရှောလု သည်လှံတံတော်ကိုကိုင်၍နန်းတော်တွင်
ထိုင်လျက်နေတော်မူ၏။ ဒါဝိ ဒ်ကားစောင်း
တီးလျက်နေ၏။- 10 ရှောလုသည်မိမိ၏လှံတံတော်ဖြင့်ဒါဝိ
ဒ် အားနံရံတွင်ကပ်၍နေအောင်ထိုးလိုက်
သော်လည်း ဒါဝိ ဒ်ရှောင်တိမ်းလိုက်သဖြင့်
လှံတံသည်နံရံတွင်စိုက်လျက်နေ၏။ ဒါဝိ ဒ်
ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားလေသည်။
11 ထိုည ဉ့်၌ပင်လျှင်ဒါဝိ ဒ်၏အိမ်ကိုစောင့်ကြည့်
ရန်နှင့် နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ဒါဝိ ဒ်ကိုသတ်
ရန်ရှောလုသည် လူအချို့တို့ကိုစေလွှတ်လိုက်၏။
ဒါဝိ ဒ်၏ဇနီးမိခါလသည်ဒါဝိ ဒ်အား``အရှင်၊
သင်သည်ယနေ့ည ဉ့်၌ပင်ထွက်ပြေးပါလော့။
သို့မဟုတ်ပါကနက်ဖြန်ခါအသတ်ခံရပါ
လိမ့်မည်'' ဟုသတိပေးပြီးနောက်၊-✡ 12 ဒါဝိ
ဒ်ကိုပြူတင်းပေါက်မှလျှောချပေးလေ သည်။

✡ **19:11** ဆာ၊ ၅၉: ဟောဖြဲခေါင်းစဉ်(သူ့ကိုသတ်ရန်သူ့
အိမ်သို့ရှောလုလူလွှတ်ပြီးသည့်နောက် ဒါဝိဒ်စပ်ဆိုသောဆာလံ)

ဒါဝိ ဒ်သည်ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွား ၏။-
13 ထိုနောက်မိခါလသည်အိမ်စောင့်နတ်ရုပ်ကို
ယူပြီးလျှင် အိပ်ရာပေါ်မှာတင်၍ဆိတ်မွေး
ခေါင်းအုံးတစ်လုံးနှင့်သိပ်ထား၏။ ထိုနောက်
စောင်ခြုံပေးထား၏။- 14 ရှောလု၏လူတို့သည်ဒါဝိ
ဒ်အားဖမ်းဆီး ရန်လာကြသောအခါ
မိခါလက``ဒါဝိ ဒ် ဖျားနေပါသည်'' ဟုဆို၏။-
15 သို့ရာတွင်ရှောလုသည်မိမိလူတို့ကိုတစ်
ဖန်စေလွှတ်လျက်``သင်တို့ကိုယ်တိုင်ဒါဝိ ဒ်ကို
ဝင်ကြည့်ကြလော့။ သူ့ကိုအိပ်ရာနှင့်တကွ
ယခုပင်ငါ့ထံသို့ယူဆောင်ခဲ့ကြလော့။
သူ့ကိုငါကိုယ်တိုင်သတ်မည်'' ဟုဆို၏။-
16 သူတို့သည်အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်ကြည့်ကြသော
အခါ ဆိတ်မွေးခေါင်းအုံးနှင့်သိပ်ထားသော
အိမ်စောင့်နတ်ရုပ်ကိုအိပ်ရာပေါ်တွင်တွေ့ရှိ ကြ၏။-
17 ရှောလုကမိခါလအား``သင်သည်အဘယ်
ကြောင့်ငါ့အားဤသို့လှည့်စား၍ ငါ့ရန်သူ
ကိုထွက်ပြေးစေပါသနည်း''ဟုမေးတော် မူလျှင်၊
မိခါလက``သူ့အားလွတ်မြောက်အောင်မကူ ညီလျှင်
ကျွန်မအားသတ်ပစ်မည်ဟုဆိုသော ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်''
ဟုလျှောက်၏။

18 ဒါဝိ ဒ်သည်ယင်းသို့ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွား
ပြီးလျှင် ရာမမြို့ရှိရှမွေလထံသို့သွား၍

မိမိ အားရှောလုပြုသမျှသောအမှုတို့ကို
ပြောပြ၏။ ထိုနောက်သူနှင့်ရှမွေလတို့သည်
နာယုတ်ရွာသို့သွားရောက်နေထိုင်ကြ၏။–
19 ရှောလုသည်ရာမမြို့အပိုင်နာယုတ်ရွာတွင်
ဒါဝိ ဒ်ရှိနေကြောင်းသတင်းရသဖြင့်၊–
20 သူ့ကိုဖမ်းဆီးရန်လူအချို့တို့ကိုစေလွှတ်
တော်မူလိုက်၏။ သူတို့သည်ရှမွေလခေါင်း
ဆောင်ကာ ကခုန်အော်ဟစ်နေကြသော
ပရောဖက်တစ်စုကိုမြင်ကြ၏။ ထိုအခါ
ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလု
၏လူတို့အပေါ်သို့သက်ရောက်သဖြင့်
သူတို့သည်လည်းကခုန်အော်ဟစ်ကြ၏။–
21 ဤအကြောင်းကိုရှောလုကြားသောအခါ
စေတမန်များကိုထပ်မံ၍လွှတ်လိုက်ပြန်၏။
သူတို့သည်လည်းကခုန်အော်ဟစ်ကြ၏။
ရှောလု သည်တတိယအကြိမ်စေတမန်များကို
လွှတ်လိုက်သောအခါ၌လည်း ဤနည်း
အတိုင်းပင်ဖြစ်ပျက်ပြန်လေသည်။–
22 ထိုအခါရှောလုသည်မိမိကိုယ်တိုင်ရာမ
မြို့သို့ထွက်လာတော်မူ၏။ သူသည်စေခုရေ
တွင်းကြီးသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ ရှမွေလ
နှင့်ဒါဝိ ဒ်တို့ရှိရာအရပ်ကိုမေးမြန်းစုံစမ်း
ရာနာယုတ်ရွာတွင်ရှိနေကြကြောင်းသိရှိ တော်မူ၏။–

23 ထိုရွာသို့ခရီးပြုနေခိုက်သူ၏အပေါ်သို့
လည်း ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်
တော်မူ၍ သူသည်တစ်လမ်းလုံးနာယုတ်ရွာ
ရောက်သည်တိုင်အောင်ကခုန်အော်ဟစ်လျက်
သွားလေသည်။- 24 သူသည်မိမိ၏အဝတ်များကိုချွတ်၍
ရှမွေလ၏ရှေ့တွင်လည်းကခုန်အော်ဟစ်
သည်။ ထို့နောက်ယင်းနေ့တစ်နေ့လုံးနှင့်တစ်
ည လုံးအဝတ်အချည်းစည်းနှင့်လဲလျက်နေ
သည်။ (ဤနည်းအားဖြင့်ရှောလုပင်လျှင်
ပရောဖက်ဖြစ်လေပြီလော'' ဟူသောဆို
ရိုးစကားဖြစ်ပေါ်၍လာသတည်း။)✡

20

ဒါဝိဒ်အားယောနသန်အကူအညီပေးခြင်း

1 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ရာမမြို့အပိုင်နာယုတ်
ရွာမှထွက်ပြေးပြီးလျှင် ယောနသန်ထံသို့
သွား၍``အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အမှုကိုပြု
မိပါသနည်း။ အဘယ်ရာဇဝတ်မှုကူးလွန်
မိပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ချင်ရအောင်
သင့်ခမည်းတော်အားကျွန်ုပ်သည်အဘယ်
သို့ပြစ်မှားမိပါသနည်း'' ဟုမေး၏။
2 ယောနသန်က``ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ သင်
သည်မသေရပါ။ ကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော်သည်

✡ **19:24** ၁ရာ၊ ၁၀:၁၁-၁၂။

အမှုကြီးငယ်မှန်သမျှကိုမပြုမီကျွန်ုပ်
အားပြောပြတတ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်ထံမှအဘယ်
အရာကိုမျှဖုံးကွယ်ထားလေ့မရှိပါ။ သင့်
ကိုသတ်မည်ဆိုသည်မှာမဖြစ်နိုင်ပါ'' ဟု ဆို၏။
3 သို့ရာတွင်ဒါဝိဒ်က``သင်ကျွန်ုပ်အားအဘယ်
မျှခင်မင်သည်ကို သင်၏ခမည်းတော်ကောင်း
စွာသိပါ၏။ သင်သည်စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်မည်စိုးသဖြင့် သူသည်မိမိ၏အကြံ
အစည်ကိုသင့်အားမပြောကြားဘဲနေ
လေပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်သေဘေးနှင့်ခြေတစ်
လှမ်းမျှသာကွာတော့ကြောင်း အသက်ရှင်
တော်မူသောထာဝရဘုရားကိုတိုင် တည်၍သင့်အားကျိန်ဆိုဖော်ပြပါ၏''
ဟုပြန်ပြော၏။
4 ယောနသန်က``သင်အလိုရှိသည်အတိုင်း
ကျွန်ုပ်ပြုပါမည်'' ဟုဆိုလျှင်၊
5 ဒါဝိဒ်က``နက်ဖြန်နေ့သည်လဆန်းနေ့ပွဲ
တော်ဖြစ်၍ကျွန်ုပ်သည်မင်းကြီးနှင့်အတူ
စားသောက်သင့်သည့်အချိန်ဖြစ်ပါ၏။
သို့ ရာတွင်သင်ကန့်ကွက်ရန်မရှိပါလျှင်
ကျွန်ုပ် သည်ကွင်းထဲသို့သွား၍သန်ဘက်ခါ
ညနေအထိပုန်းအောင်းနေပါမည်။-✡
6 အကယ်၍စားပွဲတွင်ကျွန်ုပ်မရှိကြောင်း

✡ **20:5** တော၊ ၂၈:၁၁။

သင့်ခမည်းတော်မြင်သွားခဲ့သော် ယခု
အချိန်သည်ကျွန်ုပ်၏အိမ်ထောင်စုသားတို့
နှစ်ပတ်လည်ယဇ်ပူဇော်ရာကာလဖြစ်
သဖြင့် သင့်ထံတွင်ကျွန်ုပ်အခွင့်ပန်သွား
ကြောင်းလျှောက်ထားပေးပါ။- 7 အကယ်၍မင်းကြီးက`ကောင်းပြီ'
ဟုဆိုပါ ကကျွန်ုပ်အသက်ချမ်းသာခွင့်ရပါလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင်အကယ်၍အမျက်တော်ထွက်လျှင်
မူကားမင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်အားဘေးအ နဲ့ တရာ ယ်
ပြုရန်အကြံရှိကြောင်းသင်သိရှိနိုင်ပါ လိမ့်မည်။-
8 ကျွန်ုပ်အားကျေးဇူးပြုပါ။ သင်နှင့်ကျွန်ုပ်ပြု
ထားကြသည့်သစ္စာကတိကိုလည်းတည်မြဲ
စေပါ။ သို့ရာတွင်အကယ်၍ကျွန်ုပ်မှာအပြစ်
ရှိခဲ့သော် သင်ကိုယ်တိုင်ပင်ကျွန်ုပ်အားသတ်
ပါလော့။ အဘယ်ကြောင့်သင့်ခမည်းတော်
လက်သို့အပ်ပါတော့မည်နည်း'' ဟုဆို၏။
9 ယောနသန်က``ထိုသို့မစဉ်းစားပါနှင့်။
အကယ်၍ကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော်သည်သင့်
အားဘေးအ နဲ့ တရာ ယ်ပြုရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်
ထားသည်ကိုကျွန်ုပ်သိပါမူသင့်ကို မပြောဘဲနေမည်လော''
ဟုဆို၏။
10 ထိုအခါဒါဝိ ဒ်က``အကယ်၍သင်၏
ခမည်းတော်သည်သင့်အားအမျက်ထွက်၍
ပြန်လည်ဖြေကြားပါက ကျွန်ုပ်အားအဘယ်

သူလာ၍အသိပေးပါမည်နည်း'' ဟုမေး ၏။
11 ယောနသန်က``ကွင်းထဲသို့ငါတို့သွားကြ
စို့'' ဟုဆိုပြီးလျှင်သူတို့နှစ်ယောက်သွား
ကြ၏။- 12 ထိုနောက်ယောနသန်သည်ဒါဝိ
ဒ်အား``ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ကျွန်ုပ်ကတိပြု
ပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည်နက်ဖြန်ခါနှင့်သန်ဘက်ခါ
ဤအချိန်တွင်ခမည်းတော်အားစုံစမ်းမေး မြန်းပါမည်။
သင့်အပေါ်တွင်သူ၏စိတ်နေ စိတ်ထားကောင်းမွန်ပါက
သင့်ထံသို့ အကြောင်းကြားပါမည်။-
13 သူသည်သင့်ကိုဘေးအ န္တ တရာ ယ်ပြုရန်ကြံစည်
ပါမူ ကျွန်ုပ်သည်သင့်အားဘေးလွတ်လုံခြုံရာ
သို့ထွက်ခွာသွားနိုင်ရန်အကြောင်းမကြားဘဲ
နေခဲ့သော် ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်ုပ်အား
အဆုံးစီရင်တော်မူပါစေသော။ ထာဝရ
ဘုရားသည်ကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူခဲ့သည်နည်းတူ သင်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူပါစေသော။- 14 သင်သည်ကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၌မိမိ
ကျိန်ဆိုကတိပြုခဲ့သည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်အား
သစ္စာစောင့်ရမည်သာမက၊ ကျွန်ုပ်သေဆုံးပြီး
နောက်၊- 15 သင်၏ရန်သူအပေါင်းကိုထာဝရဘုရား
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသောအခါ၌
လည်း ကျွန်ုပ်၏အိမ်ထောင်စုသားတို့အပေါ်

တွင်အစဉ်အမြဲသစ္စာစောင့်ပါလော့။-✡
16 ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးထားရှိကြသည့်ကတိ
သစ္စာမပျက်မပြယ်တည်မြဲပါစေသတည်း။
အကယ်၍ထိုကတိသစ္စာကိုဖျက်ခဲ့သော်
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားအပြစ်ဒဏ်
စီရင်တော်မူပါစေသော''ဟုဆို၏။✡
17 ယောနသန်သည်ဒါဝိဒ်အားကိုယ်နှင့်အမျှ
ချစ်သဖြင့် မိမိကိုလည်းချစ်ရန်ကတိပြု စေ၏။-
18 ထိုနောက်ယောနသန်က``နက်ဖြန်နေ့သည်
လဆန်းပွဲတော်အခါဖြစ်သဖြင့် ပွဲတော်
သို့သင်မတက်ရောက်ပါမူ သင်၏နေရာ
လစ်လပ်လျက်နေသည်ကိုတွေ့ရှိကြလိမ့် မည်။-
19 သန်ဘက်ခါ၌လည်းယင်းသို့ပင်သင်မရှိ
ကြောင်းတွေ့ရှိကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ယခင်က
သင်ပုန်းအောင်းနေခဲ့ဖူးသည့်အရပ်သို့သွား
၍ကျောက်ပုံ17 နောက်တွင်ပုန်းကွယ်လျက်နေလော့။-
20 ထိုအခါကျွန်ုပ်၏သည်ကျောက်ပုံကိုပစ်
မှတ်သဖွယ်ပြု၍ မြားသုံးစင်းပစ်လွှတ် လိုက်မည်။-
21 ထိုနောက်ကျွန်ုပ်၏အစေခံအားမြားတို့
ကိုသွား၍ရှာစေမည်။ ကျွန်ုပ်သည်သူ့အား`မြား
တို့သည်ဤဘက်မှာရှိသည်၊ သွား၍ယူချေ' ဟု

✡ **20:15** ၂ရာ၊ ၉:၁။ ✡ **20:16** ဟေဗြဲမူတွင်မရှင်းမလင်းဖြစ်သည်။
17 **20:19** * ကျောက်ပုံ။ ဟေဗြဲမူတွင်ဧဇေလကျောက်ဟုပါ ရှိသည်။

ဆိုလျှင်သင့်မှာဘေးအ န္တ တရာ ယ်မရှိတော့သဖြင့်
ထွက်၍လာနိုင်ပြီဟုဆိုလိုကြောင်းသိမှတ် ပါလော့။-
22 အကယ်၍ကျွန်ုပ်က`မြားတို့သည်ဟိုဘက်မှာ
တွင်ရှိသည်၊ သွား၍ယူချေ' ဟုဆိုလျှင်မူကား
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားထွက်ခွာသွား
စေတော်မူပြီဖြစ်၍သင်သည်ထွက်ခွာသွား ပါလော့။-
23 ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအချင်းချင်းပြုခဲ့ကြသည့်
ကတိသစ္စာကို ထာဝစဉ်မပျက်မကွက်စောင့်
ထိန်းနိုင်ကြစေရန်ထာဝရဘုရားသည်
စီမံတော်မူပါလိမ့်မည်'' ဟုဆို၏။

24 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်သည်ကွင်းထဲတွင်ပုန်းအောင်း
လျက်နေ၏။ လဆန်းပွဲတော်နေ့၌ရှောလု
မင်းသည်စားတော်ခေါ်ရန်ကြွလာတော် မူ၍၊-
25 နံရံအနီးမိမိထိုင်နေကျနေရာတွင်ထိုင်
တော်မူ၏။ အာဗနာသည်မင်းကြီး၏နံဘေး
တွင်လည်းကောင်း၊ ယောနသန်သည်မင်းကြီး
၏ရှေ့တွင်လည်းကောင်းထိုင်၏။ ဒါဝိ ဒ်၏
နေရာမူကားလပ်၍နေ၏။- 26 သို့သော်ထိုနေ့၌မင်းကြီးသည်အဘယ်သို့
မျှမိန့်မြွက်တော်မမူ။ အကြောင်းတစ်ခုခု ကြောင့်ဒါဝိ
ဒ်သည်ဘာသာရေးကျင့်ဝတ်အရ သန့်စင်မှုမရှိသဖြင့်
မလာမရောက်ခြင်း သာဖြစ်မည်ဟုမှတ်ယူတော်မူ၏။-
27 လဆန်းပွဲတော်နေ့အလွန်နောက်တစ်နေ့၌ လည်းဒါဝိ
ဒ်၏နေရာသည်လပ်လျက်ပင်ရှိ သောကြောင့်

ရှောလုကယောနသန်အား``အဘယ် ကြောင့်ဒါဝိ
ဒ်သည်ဤစားပွဲတော်သို့ယမန် နေ့ကမလာ၊
ယနေ့လည်းမလာသနည်း'' ဟုမေးတော်မူ၏။
28 ယောနသန်က``ဒါဝိ ဒ်သည်ကျွန်ုပ်ထံတွင်
ခွင့်ပန်၍ ဗက်လင်မြို့သို့သွားပါသည်။ သူ
က`အကျွန်ုပ်တို့အားကျေးဇူးပြု၍သွား ခွင့်ပြုပါ။-
29 ထိုမြို့တွင်အကျွန်ုပ်၏ဆွေမျိုးသားချင်း
တို့သည်ယဇ်ပူဇော်ပွဲကျင်းပလျက်နေကြ
သဖြင့် အစ်ကိုကလည်းအကျွန်ုပ်အားလာ
ရမည်ဟုဆိုပါသည်။ သင်သည်အကျွန်ုပ်ကို
ခင်မင်ပါကအကျွန်ုပ်အားညီအစ်ကိုတို့
ကိုတွေ့ရန်သွားခွင့်ပြုပါဟုပန်ကြားပါ၏။
ထို့ကြောင့်သူသည်အရှင်၏စားပွဲတော်
တွင်မရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်'' ဟုပြန်ကြား လျှောက်ထား၏။
30 ရှောလုသည်ယောနသန်အားပြင်းစွာအမျက်
ထွက်သဖြင့်``တရားမဝင်သောသား၊ သင်သည်
ဒါဝိ ဒ်ဘက်သားဖြစ်ကြောင်းယခုငါသိပြီ။
သင်သည်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ့်
မိခင်ကိုလည်းကောင်းအသရေယုတ်စေ လေပြီတကား။-
31 ဒါဝိ ဒ်အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး
သင်သည်ဤတိုင်းပြည်တွင်အဘယ်အခါ၌
မျှဘုရင်မဖြစ်နိုင်သည်ကိုမသိပါသလော။
ယခုပင်သွား၍သူ့ကိုခေါ်ခဲ့လော့။ သူသည်

မှချသေဒဏ်ခံရမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
32 ယောနသန်က``အဘယ်ကြောင့်သေဒဏ်ခံ
ရပါမည်နည်း။ သူသည်အဘယ်အမှုကို ပြုမိပါသနည်း''
ဟုလျှောက်လျှင်၊
33 ရှောလုသည်ယောနသန်အားထိမှန်စေရန်
လှံတံတော်နှင့်ပစ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ
ယောနသန်သည် မင်းကြီးအကယ်ပင်ဒါဝိ
ဒ် အားသတ်ရန်စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားတော်မူ
ကြောင်းကိုသိလေ၏။- 34 သူသည်ဒေါသဖြစ်လျက်စားပွဲမှထသွား
ပြီးလျှင် လဆန်းပွဲတော်ဒုတိယနေ့တစ်နေ့
လုံးမည်သည့်အစားအစာကိုမျှမစားဘဲ
နေ၏။ သူသည်ဒါဝိ ဒ်အားရှောလုအသရေ
ဖျက်သည့်အတွက်များစွာစိတ်မချမ်း မသာဖြစ်၏။-
35 နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ယောနသန်သည်ယခင်
ကချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း ဒါဝိ ဒ်နှင့်တွေ့ဆုံ
ရန်ကွင်းထဲသို့သွား၏။ မိမိနှင့်အတူသူငယ်
တစ်ယောက်ကိုလည်းခေါ်ဆောင်သွားကာ၊-
36 ထိုသူငယ်အား``ယခုပင်ငါပစ်လွှတ်လိုက်မည့်
မြားကိုပြေး၍ရှာလော့'' ဟုဆို၏။ ထိုသူငယ်
ပြေးလေလျှင်ယောနသန်သည်သူ့ကိုလွန်
အောင်မြားတစ်စင်းကိုပစ်လွှတ်၏။-
37 မြားကျရာသို့သူငယ်ရောက်သောအခါ
ယောနသန်က``မြားသည်ဟိုဘက်မှာရှိသည်။-

38 ရပ်၍မနေနှင့်။ မြန်မြန်ပြေး၍ကောက်လော့''
ဟုဟစ်အော်လိုက်၏။ သူငယ်သည်မြားကို
ကောက်ပြီးလျှင် မိမိသခင်ရှိရာသို့ပြန် လာလေသည်။-
39 သူသည်ထိုစကား၏အနက်အဓိ ပ္ပ ါ ယ်ကို
မသိ။ ယောနသန်နှင့်ဒါဝိ ဒ်တို့သာလျှင် သိကြ၏။-
40 ယောနသန်သည်မိမိ၏လေးနှင့်မြားတို့ကို
သူငယ်အားပေး၍မြို့သို့ပြန်ယူသွားစေ၏။
41 သူငယ်ထွက်သွားသောအခါ ဒါဝိ ဒ်သည်
ကျောက်ပုံ18 နောက်မှထွက်လာပြီးလျှင်ဒူးထောက်၍
ယော နသန်အားသုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပျပ်ဝပ်ဦး
ညွှတ်၏။ ထိုနောက်သူတို့သည်အချင်းချင်း
ဖက်နမ်းငိုကြွေးကြ၏။ ဒါဝိ ဒ်၏ကြေကွဲ မှုသည်
ယောနသန်၏ကြေကွဲမှုထက်ပင် ပို၍ပြင်းထန်လေသည်။-
42 ထိုအခါယောနသန်က``ဘုရားသခင်သည်
သင်နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသော။ ငါတို့
နှစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း၊ ငါတို့သားမြေး
များသည်လည်းကောင်းငါတို့တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်ပြုခဲ့သည့်ကတိသစ္စာကို ထာဝစဉ်
မပျက်မကွက်စောင့်ထိန်းနိုင်ကြစေရန်
ထာဝရဘုရားမှချကူမတော်မူပါ လိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။ ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်ထွက်ခွာ သွား၏။
ယောနသန်သည်လည်းမြို့ထဲသို့ ပြန်လေ၏။

---

18 **20:41** * ကျောက်ပုံ။ ဟေဗြဲမူတွင်တောင်ဘက်ဟုပါရှိသည်။

21

ရှောလုထံမှဒါဝိဒ်ထွက်ပြေးခြင်း

1 ဒါဝိ ဒ်သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အဟိမလက်ရှိ
ရာ နောဗမြို့သို့သွား၏။ အဟိမလက်သည်
ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်လျက် ဒါဝိ ဒ်အားလာ
ရောက်တွေ့ဆုံပြီးလျှင်``သင်သည်အဘယ်
ကြောင့်တစ်ကိုယ်တည်း၍အရပ်သို့လာ ပါသနည်း''
ဟုမေး၏။✡
2 ဒါဝိ ဒ်က``အကျွန်ုပ်သည်ဘုရင့်အမှုတော်ကို
ထမ်းဆောင်ရန်ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။
မင်းကြီးက မိမိစေခိုင်းသည့်အမှုကိစ္စကို
အဘယ်သူ့အားမျှမပြောရန်မှာကြား လိုက်ပါသည်။-
3 ယခုကိုယ်တော်၏ထံတွင်ရိက္ခာမည်မျှရှိ
ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အားမုန့်ငါးလုံးသို့
မဟုတ်ကိုယ်တော့်ထံ၌ရှိသောအစား
အစာတစ်စုံတစ်ခုကိုပေးပါ'' ဟုတောင်း၏။
4 ယဇ်ပုရောဟိတ်က``ငါ၏ထံတွင်မုန့်ရိုးရိုး
မရှိ။ ရှေ့တော်မုန့်သာလျှင်ရှိ၏။ သင့်ငယ်
သားတို့သည်မကြာသေးမီအခါက ကာမရာဂစပ်ယှက်မှုမပြုခဲ့ကြပါမူ
သင်သည်ထိုမုန့်ကိုယူနိုင်ခွင့်ရှိပါ၏'' ဟုဆို၏။
5 ဒါဝိ ဒ်က``အကျွန်ုပ်၏ငယ်သားတို့သည်ကာမ
ရာဂစပ်ယှက်မှုနှင့်ကင်းလွတ်ကြပါ၏။ သူတို့

✡ **21:1** မ၊ ၁၂:၃-၄။ မာ၊ ၂:၂၅-၂၆။ လု၊ ၆:၃။

သည်သာမန်ကိစ္စနှင့်ခရီးထွက်သည့်အခါ၌
ပင်လျှင် ဘာသာရေးကျင့်ဝတ်အရသန့်စင်မှု
ရှိအောင်နေထိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့
အထူးကိစ္စနှင့်ခရီးထွက်ချိန်၌ပို၍သန့်
စင်အောင်နေကြပါသည်'' ဟုပြော၏။
6 ထို့ကြောင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်မိမိထံ
တွင်အခြားမုန့်လည်းမရှိသဖြင့် ထာဝရ
ဘုရားအားပူဇော်ထားသည့်ရှေ့တော်မုန့်
ကိုဒါဝိ ဒ်အားပေးလေသည်။ ထိုမုန့်ဟောင်း
ကိုမုန့်သစ်ဖြင့်အစားထိုးပူဇော်ရန်ဖြစ် သည်။✡
7 (ရှောလု၏သိုးထိန်းမှူးဖြစ်သူဧဒုံပြည်
သားဒေါဂသည် ထိုနေ့၌ဘာသာရေးကျင့်
ဝတ်အရသန့်စင်မှုမ ် ဂလာပြုရန်အတွက်
ထိုအရပ်သို့ရောက်ရှိနေခိုက်ဖြစ်သတည်း။)
8 ဒါဝိ ဒ်ကအဟိမလက်အား``ကိုယ်တော်ထံ
တွင်လှံသော်လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌ ဌားသော်လည်း
ကောင်းရှိပါသလော။ ဘုရင်အမိန့်တော်ကြောင့်
အကျွန်ုပ်သည်အလျင်စလိုထွက်ခွာလာခဲ့
ရသဖြင့် ဋ္ဌ ဌားလက်နက်တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ
ယူဆောင်ရန်အချိန်မရပါ'' ဟုဆိုလျှင်၊
9 အဟိမလက်က``ငါ့မှာလောချိုင့်ဝှမ်းတွင်
သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားဂေါ

✡ **21:6** ဝတ်၊ ၂၄:၅-၉။

လျ တ်၏ဋ္ဌ ဌားရှိပါ၏။ ထိုဋ္ဌ ဌားကိုပဋ္ဌိညာဉ်
သေတ္တာတော်၏နောက်တွင်အဝတ်နှင့်ပတ်၍
ထားပါ၏။ သင်အလိုရှိလျှင်ယူပါလေ။
ဤအရပ်တွင်အခြားလက်နက်မရှိပါ'' ဟုပြန်ပြော၏။
ထိုအခါဒါဝိ ဒ်က``ထိုဋ္ဌ ဌားထက်ကောင်း
သည့်ဋ္ဌ ဌားအဘယ်မှာမျှမရှိပါ။ ယင်းကို
အကျွန်ုပ်အားပေးပါလော့'' ဟုဆို၏။✡
10 ထိုနေ့၌ဒါဝိ ဒ်သည်ရှောလုထံမှတိမ်း
ရှောင်ကာ ဂါသဘုရင်အာခိ တ်မင်းထံသို့
သွား၏။– 11 ဘုရင့်မှူးမတ်တို့က``ဤဒါဝိ
ဒ်ဆိုသူသည် ဣသရေလဘုရင်ပင်မဟုတ်ပါလော။
အမျိုး သမီးတို့သည်ကခုန်ကာ`ရှောလုသတ်သူ
အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိ ဒ်သတ်သူအသောင်း
သောင်း' ဟုသူ၏အကြောင်းကိုသီချင်းဆို
ခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလော'' ဟုလျှောက် ထားကြ၏။✡
12 ထိုသူတို့၏စကားကိုဒါဝိ ဒ်နှလုံးသွင်း၍ အာခိ
တ်မင်းအားအလွန်ကြောက်ရွံ့သော ကြောင့်၊–
✡ 13 ရူးသွပ်ဟန်ဆောင်လျက်သူတို့၏ရှေ့တွင်
အရူးကဲ့သို့ပြုပြီးလျှင် တံခါးရွက်ပေါ်
တွင်ရေးခြစ်၍နေ၏။ မိမိ၏မုတ်ဆိတ်ပေါ်
မှာသွားရည်ယိုကျစေ၏။–✡ 14 သို့ဖြစ်၍အာခိ

✡ **21:9** ၁ရာ၊ ၁၇:၅၁။ ✡ **21:11** ၁ရာ၊ ၁၈:၇။ ✡ **21:12** ဆာ၊ ၅၆ခေါင်းစဉ်။ ✡ **21:13** ဆာ၊ ၃၄ခေါင်းစဉ်။

တ်မင်းသည်မှူးမတ်တို့ အား``ကြည့်လော့၊
ဤသူသည်သူရူးဖြစ်ပါ သည်တကား။
သူ့အားသင်တို့အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့သွင်းကြသနည်း။-
15 ငါ့ထံတွင်ရူးသွပ်သူနည်းပါးနေသောကြောင့် လော။
ငါ၏နန်းတော်ထဲမှာငါ့အားအနှောင့် အယှက်ပေးရန်
အဘယ်ကြောင့်အရူးကိုသွင်း ကြသနည်း''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

22

ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အားသတ်ဖြတ်ခြင်း

1 ဒါဝိ ဒ်သည်ဂါသမြို့မှထွက်ပြေးပြီးလျှင်
အဒုလံမြို့အနီးရှိဂူသို့သွား၏။ ဤအကြောင်း
ကိုသူ၏အစ်ကိုများနှင့်အခြားဆွေမျိုးတို့
သိကြသောအခါသူနှင့်အတူလာ၍နေ ကြ၏။-
✡ 2 ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရကြသူ၊ ကြွေးမြီ
တင်သူ၊ စိတ်မကျေမနပ်ဖြစ်သူမှစ၍စုစု
ပေါင်းလူလေးရာခန့်တို့သည် သူ၏ထံသို့
ဝင်ရောက်လာကြသဖြင့် ဒါဝိ ဒ်သည်သူတို့
၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာလေသည်။
3 ဒါဝိ ဒ်သည်ထိုအရပ်မှမောဘပြည်မိဇပါ
မြို့သို့သွား၍မောဘဘုရင်အား``အကျွန်ုပ်
အဖို့ထာဝရဘုရားအဘယ်သို့စီမံတော်

✡ **22:1** ဆာ၊ ၅၇ ခေါင်းစဉ်။ ဆာ၊ ၁၄၂ ခေါင်းစဉ်။

မူမည်ကိုမသိရမီအတောအတွင်း အကျွန်ုပ်
၏မိဘနှစ်ပါးကိုအရှင်၏ထံတွင်နေထိုင်
ခွင့်ပြုတော်မူပါ'' ဟုလျှောက်လေ၏။- 4 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိ
ဒ်သည်မိဘနှစ်ပါးကိုမောဘ ဘုရင်၏ထံတွင်ထားခဲ့၏။
မိဘနှစ်ပါးသည် ဂူထဲတွင် ဒါဝိဒ်ပုန်းအောင်း၍နေရသမျှ
ကာလပတ်လုံးမောဘဘုရင်၏ထံတွင်နေ ထိုင်ကြ၏။

5 ထိုနောက်ပရောဖက်ဂဒ်သည်ဒါဝိ ဒ်ထံသို့
လာ၍``သင်သည်ဤအရပ်တွင်မနေနှင့်။
ယုဒပြည်သို့ချက်ချင်းထွက်၍သွားလော့''
ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်သည်ဟာရက်
တောသို့ထွက်သွားလေသည်။

6 တစ်နေ့သ၌ရှောလုသည်ဂိဗာမြို့သို့ရောက်
ရှိလာ၏။ မင်းကြီးသည်လှံကိုကိုင်လျက်တောင်
ကုန်းပေါ်ရှိအင်ကြ င်းပင်အောက်တွင် အရာရှိ
များခြံရံကာထိုင်လျက်နေတော်မူ၏။-
7 မင်းကြီးသည်ဒါဝိ ဒ်ရှိရာအရပ်ကိုတွေ့ရှိ
ပြီဖြစ်ကြောင်းကြားသိရသောအခါ အရာရှိ
တို့အား``အချင်းဗ ် ယာမိန်အနွယ်ဝင်တို့၊ နား
ထောင်ကြလော့။ ဒါဝိ ဒ်သည်သင်တို့အားလယ်
ယာများနှင့်စပျစ်ဥယျာ ဉ်များကိုပေး၍
တပ်မတော်အရာရှိများအဖြစ်ခန့်အပ်
လိမ့်မည်ဟုထင်မှတ်ကြပါသလော။-
8 ယင်းသို့ထင်မှတ်သဖြင့်သင်တို့သည် ငါ့

အားလုပ်ကြံရန်လှုံ့ဝှက်ကြံစည်လျက် နေကြသလော။
ငါ၏သားတော်ကိုယ်တိုင် ပင်လျှင် ဒါဝိ
ဒ်နှင့်မဟာမိတ်ဖွဲ့ထားသည့် အကြောင်းကို
သင်တို့တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ငါ့အားမပြောကြ။
ငါ့အားကြင်နာသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိ။
ငါ၏ငယ်သား တစ်ဦးဖြစ်သူဒါဝိ ဒ်သည်ငါ့အားလုပ်
ကြံရန်အခွင့်ကောင်းကို ယခုပင်ရှာလျက်
နေကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ သူ့အား
ငါ၏သားတော်ကအားပေးအားမြှောက်
ပြုခဲ့ကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း အဘယ်
သူမျှငါ့အားမပြောကြ'' ဟုမိန့်တော် မူ၏။
9 ထိုအခါ၌ဒေါ့မြို့သားဒေါဂသည်ရှောလု
၏အရာရှိများနှင့်အတူရပ်လျက် မင်းကြီး
အား``ဒါဝိ ဒ်သည်အဟိတုပ်၏သားအဟိ
မလက်ရှိရာနောဗမြို့သို့သွားရောက်သည်
ကိုအကျွန်ုပ်တွေ့မြင်ခဲ့ပါ၏။- 10 အဟိမလက်သည်ဒါဝိ
ဒ်အတွက်ထာဝရ ဘုရားထံတွင်စုံစမ်းလျှောက်ထားပြီးလျှင်
အစားအစာကိုလည်းကောင်း၊ ဖိလိ တ္ တိအမျိုး
သားဂေါလျ တ်၏ဋ္ဌ ဓားကိုလည်းကောင်းပေး
အပ်လိုက်ပါ၏'' ဟုလျှောက်လေ၏။✡
11 သို့ဖြစ်၍ရှောလုမင်းသည်နောဗမြို့နေ
ယဇ်ပုရောဟိတ်များဖြစ်သော အဟိမလက်

✡ **22:10** ၁ရာ၊ ၂၁:၇-၉။ ဆာ၊ ၅၂ ခေါင်းစဉ်။

နှင့်သူ၏ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့အားဆင့်
ခေါ်သဖြင့်သူတို့သည်အထံတော်သို့ လာကြ၏။-
12 ရှောလုကအဟိမလက်အား``အချင်း
အဟိမလက်နားထောင်လော့'' ဟုဆိုလျှင်၊
အဟိမလက်က``အမိန့်တော်ကိုနာခံလျက် ပါ''
ဟုဆို၏။
13 ရှောလုက``သင်နှင့်ဒါဝိဒ်သည်အဘယ်ကြောင့်
ငါ့အားလုပ်ကြံရန်လျှို့ဝှက်ကြံစည်ကြသနည်း။
သင်သည်အဘယ်ကြောင့်သူ့အားရိက္ခာနှင့်ဓား
ကိုပေးပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်သူ၏အတွက်
ထာဝရဘုရားထံသို့လျှောက်ထားပေးပါ
သနည်း။ ယခုသူသည်ငါ့ကိုတော်လှန်လျက်
နေလေပြီ။ ငါ့အားသတ်ရန်အခွင့်ကောင်း
ကိုစောင့်ဆိုင်းလျက်နေပါသည်တကား'' ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
14 အဟိမလက်က``ဒါဝိဒ်သည်အရှင်၏အပေါ်
တွင် သစ္စာအရှိဆုံးအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပါ၏။
သူသည်အရှင့်သမက်တော်ဖြစ်သည့်အပြင်
အရှင့်ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးလည်းဖြစ်သဖြင့်
နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားအပေါင်းတို့၏
ကြည်ညိုလေးစားမှုကိုခံရသူဖြစ်ပါ၏။-
15 သူ၏အတွက်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
အကျွန်ုပ်လျှောက်ထားပေးသည်မှာမှန်ပါ၏။

သို့ရာတွင်ယခင်ကလည်းဤသို့လျှောက်ထား
ပေးခဲ့ဖူးပါသည်။ အရှင်အားလုပ်ကြံရန်
လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှုနှင့်ပတ်သက်၍မူကား
အရှင်မင်းကြီးသည်အကျွန်ုပ်ကိုသော်လည်း
ကောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏အိမ်ထောင်စုသားတစ်ဦး
တစ်ယောက်ကိုသော်လည်းစွပ်စွဲတော်မမူ
ပါနှင့်။ ဤကိစ္စကိုအကျွန်ုပ်အလျှင်းမသိပါ''
ဟုပြန်၍လျှောက်ထား၏။
16 မင်းကြီးသည်``အဟိမလက်၊ သင်နှင့်သင်၏
ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့သည်သေရကြမည်'' ဟုဆိုပြီးလျှင်၊-
17 မိမိအနီးတွင်ရပ်လျက်နေသောအစောင့်
တပ်သားများအား``ထာဝရဘုရား၏ယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့သည်ဒါဝိဒ်နှင့်အတူကြံရာ
ပါများဖြစ်သဖြင့် ဒါဝိဒ်ထွက်ပြေးကြောင်း
ကိုသိသော်လည်း ငါ့အားမပြောသောကြောင့်
သတ်ကြလော့'' ဟုအမိန့်ပေးတော်မူ၏။ သို့
ရာတွင်အစောင့်တပ်သားတစ်စုံတစ်ယောက်
ကမျှ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့ကိုသတ်ရန်လက်ကိုမျှမဆန့်ဝံ့ကြ ချေ။
18 ထို့ကြောင့်ရှောလုသည်ဒေါဂအား``သင်သည်
သူတို့ကိုသတ်လော့'' ဟုမိန့်တော်မူလျှင်
ဒေါဂသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းကို
သတ်လေ၏။ ထိုနေ့၌ဒေါဂသည်သင်တိုင်း

ကိုဝတ်သောထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ရှစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့ကိုသတ်လိုက် သတည်း။-
19 ရှောလုသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်မြို့တည်းဟူ
သောနောဗမြို့တွင်နေထိုင်သည့် ယောကျာ်း၊ မိန်းမ၊
ကလေးသူငယ်၊ နို့စို့အရွယ်မှစ၍လူအပေါင်း
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုးတို့ကိုလည်း
ကောင်းသတ်စေတော်မူ၏။

20 သို့ရာတွင်အဟိမလက်၏သားတစ်ဦးဖြစ်
သူအဗျာသာသည် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်
သွားကာဒါဝိ ဒ်ထံသို့ရောက်ရှိလာ၏။-
21 သူသည်ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့အား
ရှောလုသတ်ဖြတ်ပုံကိုဒါဝိ ဒ်အား ပြောပြလေသည်။-
22 ဒါဝိ ဒ်က``ဒေါဂသည်ရှောလုအား၍သို့ပြန်
ကြားမည်ကို သူ့အားထိုအရပ်တွင်တွေ့ရသည့်
နေ့ကပင်လျှင်ငါသိ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်၏ဆွေ
မျိုးသားချင်းအပေါင်းသေရကြသည်မှာ
ငါ့ကြောင့်ပါတကား။ သင်သည်ငါနှင့်အတူ
နေလော့။ မကြောက်နှင့်။- 23 သင်၏အသက်အ
နၲ တရာ ယ်ကိုရှာကြံသောသူ သည်
ငါ၏အသက်အ နၲ တရာ ယ်ကိုလည်းရှာကြံ ၏။
သို့ရာတွင်သင်သည်ငါနှင့်အတူနေလျှင် လုံခြုံလိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။

23

ကိလမြို့ကိုဒါဝိဒ်ကယ်တင်ခြင်း

1 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ကိလမြို့ကို
တိုက်ခိုက်၍ ရိတ်သိမ်းပြီးစကောက်သစ်များ
ကိုလုယူသောသတင်းကိုဒါဝိ ဒ်ကြား လျှင်၊-
2 ထာဝရဘုရားအား``ကျွန်တော်မျိုးသည်
ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့ကိုသွားရောက်တိုက်
ခိုက်ရပါမည်လော'' ဟုမေးလျှောက်၏။
ထာဝရဘုရားက``သွားလော့။ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်၍
ကိလမြို့ကိုကယ်တင်လော့'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။
3 သို့ရာတွင်ဒါဝိ ဒ်၏အပေါင်းပါတို့က``ဤ
ယုဒပြည်တွင်ပင်လျှင်အကျွန်ုပ်တို့ကြောက်
လန့်လျက်နေရကြပါ၏။ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား
တို့ကိုသွားရောက်တိုက်ခိုက်ပါမူ ပို၍ပင်အခြေ
အနေဆိုးရွားပါလိမ့်မည်'' ဟုဆိုကြသဖြင့်၊-
4 ဒါဝိ ဒ်သည်ထာဝရဘုရားအားတစ်ဖန်
လျှောက်ထားမေးမြန်းပြန်၏။ ထာဝရဘုရား
က``ကိလမြို့သို့သွားရောက်တိုက်ခိုက်လော့။ ငါ
သည်သင့်အားဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အပေါ်
တွင်အောင်ပွဲခံစေမည်'' ဟုမိန့်တော်မူ၏။-
5 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်နှင့်သူ၏အပေါင်းပါတို့သည်
ကိလမြို့သို့သွား၍ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့ကို
တိုက်ခိုက်ကြ၏။ သူတို့သည်လူအမြောက်အမြား

ကိုသတ်ဖြတ်၍သိုးနွားများကိုသိမ်းယူကြ၏။
ဤသို့လျှင်ဒါဝိဒ်သည်ကိလမြို့ကိုကယ်တင် လေသည်။
6 အဟိမလက်၏သားအဗျာသာသည်ထွက်
ပြေးလွတ်မြော က်ပြီးနောက် ကိလမြို့ရှိဒါဝိ
ဒ် ထံသို့ဝင်ရောက်လာသောအခါ သူသည်မိမိ
နှင့်အတူယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းကိုယူ ဆောင်လာခဲ့၏။
7 ကိလမြို့သို့ဒါဝိ ဒ်ရောက်ကြောင်းကိုရှောလု
ကြားလျှင်``ထာဝရဘုရားသည်ဒါဝိ ဒ်အား
ငါ၏လက်သို့အပ်တော်မူပြီ။ ဒါဝိ ဒ်သည်မြို့
ရိုးနှင့်မြို့တံခါးအခိုင်အမာရှိသည့်မြို့ထဲ
သို့ရောက်ခြင်းအားဖြင့် ထောင်ချောက်တွင်း
သို့သက်ဆင်းလေပြီ'' ဟုဆို၏။- 8 ထို့ကြောင့်ရှောလုသည်စစ်သည်တပ်သ
အားဆင့်ခေါ်ပြီးလျှင် ကိလမြို့သို့ချီတက် ၍ဒါဝိ
ဒ်နှင့်အပေါင်းပါတို့အားဝိုင်းရံရန် အမိန့်ပေးတော်မူ၏။
9 ဒါဝိ ဒ်သည်မိမိအား ရှောလုတိုက်ခိုက်ရန်ကြံ
စည်လျက်နေကြောင်းကြားလျှင် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အဗျာသာအား``သင်တိုင်းတော်ကိုယူ
ဆောင်ခဲ့လော့'' ဟုဆို၏။- 10 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်က``အို
ဣသရေလအမျိုးသား တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
ရှောလု သည်ကိုယ်တော်ရှင်၏အစေခံကျွန်တော်မျိုး
ကြောင့်ကိလမြို့သို့လာရောက်၍ မြို့ကိုဖျက်
ဆီးပစ်ရန်ကြံစည်လျက်ရှိကြောင်းကြားရ ပါ၏။-
11 ကိလမြို့သားတို့သည်ကျွန်တော်မျိုးအား

ရှောလုလက်သို့ပေးအပ်ကြပါမည်လော။ ကျွန်
တော်မျိုးကြားရသည့်အတိုင်း ရှောလုသည်
အကယ်ပင်လာရောက်ပါမည်လော။ အို ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကျွန်တော်မျိုးအားဗျာ ဒိတ်ပေးသနားတော်မူပါ''
ဟုလျှောက်၏။

ထာဝရဘုရားက``ရှောလုလာလိမ့်မည်'' ဟု
ဖြေကြားတော်မူလျှင်၊
12 ဒါဝိ ဒ်က``ကိလမြို့သားတို့သည်ကျွန်တော်
မျိုးနှင့်အပေါင်းပါတို့အားရှောလုလက်သို့
ပေးအပ်ကြမည်လော'' ဟုတစ်ဖန်မေးလျှောက် ပြန်၏။

ထာဝရဘုရားက``ပေးအပ်ကြလိမ့်မည်'' ဟု
ဖြေကြားတော်မူ၏။
13 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်နှင့်ခြောက်ရာခန့်ရှိသောအပေါင်း
ပါတို့သည် ချက်ချင်းပင်ကိလမြို့မှထွက်၍သင့်
ရာသို့ဆုတ်ခွာသွားကြ၏။ ကိလမြို့မှဒါဝိ ဒ်
ထွက်ပြေးသွားကြောင်းရှောလုကြားသိသော အခါ
မိမိ၏အကြံအစည်ကိုဖျက်သိမ်းလိုက် လေသည်။

တောင်ထူထပ်သောအရပ်သို့ဒါဝိဒ်သွားရောက်ခြင်း

14 ဒါဝိ ဒ်သည်ဇိဖတောက န္တ တာရရှိတောင်ထူ
ထပ်သောအရပ်တွင်ပုန်းအောင်းလျက်နေ၏။
ရှောလုသည်သူ့အားအချိန်ရှိသမျှကြိုး
စား၍ရှာဖွေသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ဒါဝိ

ဒ်အားရှောလု၏လက်သို့ပေးအပ်တော် မမူ။-
15 ဒါဝိ ဒ်သည်မိမိ၏အသက်အန္တရာယ်ကို
ရှောလုရှာကြံကြောင်းသိမြင်၏။
ဒါဝိ ဒ်သည်ဇိဖတောက နှ တာရရှိဟောရေရှ
အရပ်သို့ရောက်ရှိနေစဉ်၊- 16 ယောနသန်သည်ဒါဝိ
ဒ်ထံသို့လာ၍ ဘုရားသခင်၏ကွယ်ကာစောင့်ထိန်းမှုကိုစိတ်ချ
ယုံကြည်ရန်အားပေးလျက်၊- 17 ``မကြောက်ပါနှင့်။
ငါ၏ခမည်းတော်ရှောလု သည်သင့်အား
အဘယ်သို့မျှဘေးအန္တရာယ် ပြုနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။
သင်သည်ဣသ ရေလဘုရင်ဖြစ်မည်ကိုလည်းကောင်း၊
ငါ သည်သင်၏ညာလက်ရုံးဖြစ်မည်ကိုလည်း
ကောင်းသူကောင်းစွာသိပါ၏'' ဟုပြော ကြား၏။-
18 ထိုနောက်သူတို့သည်အပြန်အလှန်ကတိသစ္စာ
ပြုကြပြီးလျှင် ဒါဝိ ဒ်သည်ဟောရေရှအရပ်
တွင်နေရစ်၍ယောနသန်မူကားမိမိ၏အိမ် သို့ပြန်လေ၏။✡
19 ဇိဖအရပ်မှလူအချို့တို့သည်ရှောလုရှိ
ရာဂိဗာမြို့သို့သွား၍``ဒါဝိ ဒ်သည်အကျွန်ုပ်
တို့၏နယ်အတွင်းယုဒတောက နှ တာရတောင်
ပိုင်း၊ ဟခိလတောင်ထိပ်ပေါ်ရှိဟောရေရှ
အရပ်တွင်ပုန်းအောင်းနေပါသည်။-✡
20 အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည်သူ့အားအလွန်
ပင်ဖမ်းဆီးရမိလိုကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။

✡ **23:18** ၁ရာ၊ ၁၈:၃။ ✡ **23:19** ဆာ၊ ၅၄ ခေါင်းစဉ်။

သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်တို့၏နယ် သို့ကြွတော်မူပါ။
သူ့အားဖမ်းမိရန်အကျွန်ုပ် တို့တာဝန်ယူပါမည်''
ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
21 ရှောလုက``ဤသို့ငါ့အပေါ်တွင်ကရုဏာ
ထားကြသည့်အတွက် သင်တို့အားထာဝရ
ဘုရားကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။-
22 သင်တို့သည်သွား၍တစ်ဖန်သေချာအောင်
ပြုကြလော့။ သူသည်အဘယ်အရပ်တွင်ရှိ
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအရပ်တွင်သူ့အား
အဘယ်သူတွေ့ရှိခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း
အသေအချာစုံစမ်းကြလော့။ သူသည်
အလွန်ပါးနပ်လိမ္မာသည်ဟုငါကြားသိ ရသည်။-
23 သူပုန်းအောင်းနေသည့်အရပ်များကိုတိကျ
သေချာစွာမှတ်သားပြီးမှ ငါ့ထံသို့ချက်
ချင်းသတင်းပေးပို့လော့။ ထိုအခါသင်တို့
နှင့်အတူငါလိုက်၍ရှာဖွေမည်။ ဒါဝိ ဒ်သည်
ယုဒပြည်တွင်ရှိနေသေးလျှင် ငါသည်ယုဒ
ပြည်တစ်လျှောက်လုံးကိုပင်လိုက်လံရှာဖွေ
ရစေကာမူသူ့ကိုမိအောင်ဖမ်းမည်'' ဟု မိန့်တော်မူ၏။
24 သို့ဖြစ်၍ထိုသူတို့သည်ရှောလု၏အလျင်
ဇိဖအရပ်သို့ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ
၏။ ဒါဝိ ဒ်နှင့်အပေါင်းပါတို့သည်ယေရှိမုန်
မြို့တောင်ဘက်၊ အာရဗာချိုင့်ဝှမ်းရှိမောန တောက နှ

တာရတွင်ရှိနေကြ၏။- 25 ရှောလုနှင့်စစ်သည်တပ်သားတို့သည်ဒါဝိ
ဒ် ကိုရှာရန်ထွက်လာကြ၏။ သို့ရာတွင်ထို
အကြောင်းကိုဒါဝိ ဒ်ကြားသိရလျှင် မောန
တောက န့ တာရရှိကျောက်တောင်သို့သွားရောက်
ပုန်းအောင်းလေသည်။ ဤအကြောင်းကို ကြားသောအခါ
ရှောလုသည်ဒါဝိ ဒ်ရှိ ရာသို့လိုက်၍ရှာတော်မူ၏။-
26 ရှောလုနှင့်တပ်သားများကတောင်တစ်ဘက်
တွင်ရှိ၍ ဒါဝိ ဒ်နှင့်အပေါင်းပါတို့ကအခြား
တစ်ဘက်တွင်ရှိကြ၏။ ရှောလုနှင့်တပ်သား
တို့သည်ဒါဝိ ဒ်တို့လူစုအားဖမ်းမိခါနီး ပြီဖြစ်၍ ဒါဝိ
ဒ်တို့လူစုသည်လွတ်မြောက် ရန်ကြိုးစားနေစဉ်၊-
27 ခြေလျင်တော်သည်ရှောလုထံသို့ရောက်ရှိ
လာ၍``ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်အကျွန်ုပ်
တို့၏ပြည်ကိုချင်းနင်းဝင်ရောက်လျက်နေ
ပါပြီ။ ချက်ချင်းပြန်၍ကြွတော်မူပါ''
ဟုမင်းကြီးအားလျှောက်ထားသဖြင့်၊-
28 ရှောလုသည်ဒါဝိ ဒ်ကိုဆက်၍လိုက်လံဖမ်း
ဆီးမှုမပြုတော့ဘဲ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား
တို့အားတိုက်ခိုက်ရန်ချီသွားတော်မူ၏။
ထို အရပ်တွင်သူတို့နှစ်စုအားခွဲခြားထား
သည်ကိုအကြောင်းပြု၍ ထိုအရပ်ကို``ခွဲ
ခြားထားသောတောင်'' ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ် ကြသတည်း။-
29 ဒါဝိ ဒ်သည်ထိုနေရာမှထွက်ခွာ၍ အ ႆ ဂေဒိ

ဒေသသို့သွားရောက်ပုန်းအောင်းလျက်နေ လေသည်။

24

ရှောလုအားဒါဝိဒ်အသက်ချမ်းသာပေးခြင်း

1 ရှောလုသည်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့နှင့်စစ်
တိုက်ရာမှပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ အ
င်္ ဂေဒိမြို့အနီးရှိတောက န္ တာရတွင်ဒါဝိ ဒ်
ရှိနေကြောင်းကြားလျှင်၊– 2 ဣသရေလလက်ရွေးစင်စစ်သည်တော်သုံး
ထောင်ကိုခေါ်၍ ဆိတ်ရိုင်းများနေရာကျောက်
ဆောင်များတွင် ဒါဝိ ဒ်နှင့်အပေါင်းပါတို့
အားရှာဖွေရန်ထွက်ခွာသွားတော်မူသည်။–
3 မင်းကြီးသည်လမ်းအနီးရှိသိုးခြံများ
အနားမှာဂူတစ်ခုကိုတွေ့သဖြင့် ကိုယ်လက်
သုတ်သင်ရန်ဝင်တော်မူ၏။ ထိုဂူကားအခြား
မဟုတ်၊ အတွင်းပိုင်းတွင်ဒါဝိ ဒ်တို့လူစု
ပုန်းအောင်းနေသည့်ဂူပင်ဖြစ်သည်။✡
4 ဒါဝိ ဒ်၏လူတို့က``ထာဝရဘုရားသည်ရန်
သူအား အရှင်၏လက်သို့ပေးအပ်တော်မူမည်
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သူ့အားအရှင်အလိုရှိ
သလိုပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း မိန့်
တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်းယခုအရှင်အခွင့် ကောင်းကြုံပါပြီ''
ဟုဆိုကြ၏။ ဒါဝိ ဒ်သည် ရှောလုရှိရာသို့သွားကာ

✡ **24:3** ဆာ၊ ၅၇ ခေါင်းစဉ်။ ဆာ၊ ၁၄၂ ခေါင်းစဉ်။

ရှောလု၏ဝတ်လုံ ကိုတိတ်တဆိတ်လှီးဖြတ်လိုက်၏။-
5 သို့ရာတွင်ယင်းသို့ပြုမိသည့်အတွက် ဒါဝိ ဒ်
လိပ်ပြာမသန့်ဖြစ်လာ၏။- 6 ထို့ကြောင့်မိမိ၏လူတို့အား``ထာဝရဘုရား
ဘိသိက်ပေးတော်မူသောဘုရင်၊ ငါ၏သခင်
အားဘေးအ န တရာ ယ်မပြုမိစေရန်ထာဝရ
ဘုရားသည်ငါ့ကိုဆီးတားတော်မူပါစေ
သော။ မင်းကြီးသည်ထာဝရဘုရားဘိသိက်
ပေးတော်မူသောဘုရင်ဖြစ်သဖြင့် ငါသည်သူ့
အားစိုးစဉ်းမျှဘေးအန္တရာယ်မပြုအပ်'' ဟု ဆို၏။-
✡ 7 သို့ဖြစ်၍ရှောလုအားတိုက်ခိုက်ရန်မသင့်
ကြောင်း မိမိ၏လူတို့ကိုဒါဝိ ဒ်ကကောင်း
စွာနားလည်သဘောပေါက်စေလေသည်။
ရှောလုသည်ထ၍ဂူမှထွက်သွားလေ၏။- 8 ထိုအခါဒါဝိ
ဒ်သည်လိုက်၍ထွက်ပြီးလျှင်``အ ရှင်မင်းကြီး''
ဟုဟစ်ခေါ်လိုက်၏။ ရှောလုလှည့် ၍ကြည့်သောအခါဒါဝိ
ဒ်သည်ရိုသေစွာ မြေပေါ်တွင်ဦးညွတ်ပျပ်ဝပ်လျက်၊-
9 ဤသို့လျှောက်တင်၏။ ``အကျွန်ုပ်သည်အရှင့်
အားဘေးအ န တရာ ယ်ပြုရန်ကြိုးစားနေသည်
ဟု လူတို့ပြောဆိုကြသောစကားကိုအရှင်
အဘယ်ကြောင့်ယုံတော်မူပါသနည်း။-
10 ယခုပင်လျှင်ထာဝရဘုရားသည်အရှင့် အား
အကျွန်ုပ်၏လက်သို့အပ်တော်မူခဲ့ကြောင်း

✡ **24:6** ၁ရာ၊ ၂၆:၁၁။

အရှင်ကိုယ်တိုင်သိမြင်နိုင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏
လူအချို့တို့ကအရှင့်အားအသတ်ခိုင်း
ကြပါ၏။ သို့ရာတွင်အကျွန်ုပ်သည်အရှင်
၏အတွက်စိတ်မကောင်းဖြစ်သဖြင့် အရှင့်
ကိုစိုးစဉ်းမျှဘေးအ န္တ တရာ ယ်မပြုလိုပါ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှင်သည်ထာဝရ
ဘုရားဘိသိက်ပေးတော်မူသောဘုရင်
ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။- 11 အကျွန်ုပ်၏ခမည်းတော်၊
ဤမှာကြည့်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုင်ထားသည့်အရှင့်ဝတ်လုံစ
ကိုကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင့်
အားသတ်ဖြတ်နိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့သော်လည်း ဤ
ဝတ်လုံစကိုသာလျှင်လှီးဖြတ်ခဲ့ပါ၏။ အရှင့်
အားပုန်ကန်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ ဘေးအ န္တ တရာ
ယ် ပြုရန်သော်လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်မကြံရွယ်
ကြောင်းကိုဤအချက်အားဖြင့် အရှင်မင်း
ကြီးကောင်းစွာနားလည်သဘောပေါက်သင့်
ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင့်အားအဘယ်သို့
မျှမပြစ်မှားခဲ့သော်လည်း အရှင်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ရန်လိုက်လံဖမ်းဆီး လျက်နေပါ၏။-
12 အကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအနက်အဘယ်သူမှား
ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားဆုံးဖြတ်တော်မူ
ပါစေသော။ အရှင်အကျွန်ုပ်အားပြုခဲ့သည့်
အမှုအရာအတွက် ကိုယ်တော်သည်အရှင့်

အားအပြစ်ဒဏ်ခတ်တော်မူပါစေသော။
အကျွန်ုပ်သည်အရှင်အားစိုးစဉ်းမျှ ဘေးအ န္တ ရာ
ယ်ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။- 13 `ယုတ်မာမှုကိုယုတ်မာသူတို့သာလျှင်ပြု
ကျင့်တတ်၏' ဟူသောရှေးစကားပုံကိုအရှင်
သိတော်မူပါ၏။ သို့ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်သည်
အရှင့်အားဘေးအ န္တ ရာ ယ်ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။-
14 ဣသရေလဘုရင်သည်မည်သူ့ကိုသတ်ဖြတ်
ရန် လိုက်လံဖမ်းဆီးနေပါသနည်း။
ခွေးသေ ကောင်ခွေးလှေးတို့ကိုလော။-✡
15 အကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအနက်အဘယ်သူမှား
သည်ကို ထာဝရဘုရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်
မူပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်ဤအမှုကို
ကြည့်ရှုစစ်ဆေးတော်မူပါစေသော။ အကျွန်ုပ်
၏ဘက်မှချေပတော်မူ၍အကျွန်ုပ်အား
အရှင်၏လက်မှကယ်တော်မူပါစေသော''
ဟုလျှောက်လေ၏။
16 ဤသို့ဒါဝိ ဒ်လျှောက်ထားပြီးသောအခါ
ရှောလုက``သင်သည်အကယ်ပင်ငါ၏သား ဒါဝိ
ဒ်ပေလော'' ဟုဆို၍ငိုကြွေးတော်မူ၏။- 17 ထိုနောက်ဒါဝိ
ဒ်အား``သင်သည်မှန်ကန်၍ ငါသည်မှားပါ၏။
ငါသည်သင့်အားဆိုး ယုတ်စွာပြုခဲ့သော်လည်း
သင်သည်ငါ့ ကိုကျေးဇူးပြုပါသည်တကား။-

✡ **24:14** ၁ရာ၊ ၂၆:၂၀။

18 ယနေ့ငါ့အားသင်ပြုသောကျေးဇူးသည်
ကြီးလှပါပေသည်။ ထာဝရဘုရားက
ငါ့အားသင့်လက်သို့ပေးအပ်တော်မူသော်
လည်းသင်သည်ငါ့ကိုမသတ်ခဲ့ပါ။- 19 လူသည်မိမိရန်သူကိုဖမ်းဆီးရမိပြီး
နောက် ဘယ်အခါ၌ချမ်းသာပေးဖူးပါ သနည်း။
ယနေ့ငါ့အားသင်ပြုသောအမှု အတွက်
ဘုရားသခင်သင့်ကိုကောင်းချီး ပေးတော်မူပါစေသော။-
20 သင်သည်ဣသရေလဘုရင်ဖြစ်လာမည်ကို
လည်းကောင်း၊ ဣသရေလပြည်သည်သင်၏
လက်ဝယ်ဆက်လက်တည်မြဲနေမည်ကိုလည်း
ကောင်းယခုငါအသေအချာသိပါ၏။-
21 သို့ရာတွင်ငါ၏နာမည်နှင့်ငါ့အိမ်ထောင်စုနာ
မည်သည်လုံးဝပျောက်ကွယ်၍မသွားစေရန်
သင်သည်ငါ့သားမြေးတို့အားအသက်ချမ်း
သာပေးပါမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏နာမ
တော်ကိုတိုင်တည်၍ငါ့အားကတိပြုပါ လော့''
ဟုဆိုလျှင်၊- 22 ဒါဝိဒ်သည်ကတိပြုလေ၏။
ထိုနောက်ရှောလုသည်မိမိ၏နန်းတော်သို့
ပြန်၍ ဒါဝိ ဒ်နှင့်အပေါင်းပါတို့သည်မိမိ
တို့ပုန်းအောင်းရာအရပ်သို့ထွက်သွားကြ၏။

25

ရှမွေလကွယ်လွန်ခြင်း

1 ရှမွေလကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်လာရောက်စု
ဝေးလျက်ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။ ထိုနောက်
သူ့အားရာမမြို့နေအိမ်တွင်သင်္ဂြိုဟ်လိုက် ကြ၏။

ဒါဝိဒ်နှင့်အဘိဂဲလ

ယင်းသို့သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသောအခါဒါဝိ ဒ်သည်
ပါရန်တောက နု တာရသို့ထွက်ခွာသွားလေ သည်။-
2-3 ကာလက်သားချင်းစုတွင်မောနမြို့သား
နာဗလဆိုသူလူတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည်
ကရမေလမြို့အနီးတွင်နေထိုင်သောမြေ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။
သူသည်သိုးသုံးထောင်နှင့် ဆိတ်တစ်ထောင်ကိုပိုင်သဖြင့်
အလွန်ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူဖြစ်၏။ သူ၏ဇနီးအဘိဂဲလ
သည်အဆင်းလှ၍ ပညာအမြော်အမြင်ရှိ
သူအမျိုးသမီးဖြစ်၏။ နာဗလမူကား
သဘောယုတ်၍ရိုင်းပြသူဖြစ်သတည်း။
နာဗလသည်ကရမေလမြို့တွင်မိမိ၏သိုး
များကိုအမွေးညှပ်လျက်နေ၏။- 4 ထိုအကြောင်းကိုတောက
နု တာရရှိဒါဝိ ဒ်ကြား သိရသဖြင့်၊-
5 ကရမေလမြို့သို့လူငယ်လူရွယ်ဆယ်ယောက်
ကိုစေလွှတ်ကာ``သင်တို့သည်နာဗလကိုရှာ၍
ငါ့ကိုယ်စားနှုတ်ဆက်ကြလော့။- 6 သူ့အား ဤသို့ပြောကြားလော့။
`ချစ်မိတ်ဆွေ၊ ဒါဝိ ဒ်သည်သင့်ကိုနှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။
သင် နှင့်တကွသင်၏အိမ်ထောင်စုသားများသည်

လည်းကောင်း၊ သင်နှင့်သက်ဆိုင်သူအပေါင်းတို့
သည်လည်းကောင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြစေ
ရန်ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သလိုက်ပါသည်။-
7 သင်သည်သိုးများကိုအမွေးညှပ်လျက်နေ
ကြောင်းကြားသိရသဖြင့် ဒါဝိဒ်ကသင်၏
သိုးထိန်းတို့သည်ကျွန်တော်တို့ရှိရာအရပ် တွင်
သိုးများကိုထိန်းကျောင်းနေကြသော် လည်း
ကျွန်တော်တို့သည်သူတို့အားဘေး အန္တ
တရာ ယ်မပြုခဲ့ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
သူတို့သည်ကရမေလမြို့တွင်ရှိနေစဉ် အတောအတွင်း၌
မည်သည့်အရာတစ် စုံတစ်ခုမျှခိုးဝှက်ခြင်းမခံရကြ
ကြောင်းကိုလည်းကောင်းသင့်အားသိစေ လိုပါသည်။-
8 ဤအကြောင်းကိုသိုးထိန်းတို့အားမေးမြန်း
လျှင်သင်သိရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့
သည်ဤပွဲနေ့၌ဤအရပ်သို့လာပါပြီ။
ဒါဝိ ဒ်ကကျွန်တော်တို့အားကြိုဆိုညှော့ခံ
ပါရန်ပန်ကြားလိုက်ပါ၏။ သင်၏အစေခံ
ကျွန်တော်တို့အားလည်းကောင်း၊ သင်၏မိတ်
ဆွေဒါဝိ ဒ်အားလည်းကောင်းသင်ပေးနိုင်
သည့်အရာကိုကျေးဇူးပြု၍ပေးပါလော့။'
9 ယင်းသို့ညွှန်ကြားလိုက်သည့်အတိုင်းဒါဝိ
ဒ် ၏လူတို့သည် နာဗလအားနှုတ်ဆက်ပြော
ကြားပြီးလျှင်စောင့်ဆိုင်း၍နေကြ၏။-

10 နာဗလကလည်း``ဒါဝိဒ်ဆိုသူမှာအဘယ် သူနည်း။
သူ၏အကြောင်းကိုငါတစ်ခါမျှ မကြားဘူးပါတကား။
ယခုခေတ်အခါ ၌တိုင်းပြည်သည်ကျွန်ပြေးများနှင့်ပြည့်
နှက်လျက်ရှိနေလေပြီ။- 11 သိုးမွေးညှပ်သူတို့အတွက်ပြင်ဆင်ထားသည့်
ငါ့မုန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့အမဲသားကိုယူ၍လေလွင့်
နေသူတို့အားမပေးနိုင်'' ဟုပြန်၍ပြော၏။
12 ဒါဝိဒ်၏လူတို့သည်ပြန်လာပြီးလျှင် နာဗလ
ပြောဆိုလိုက်သောစကားကိုဒါဝိဒ်အား ပြောပြကြ၏။-
13 ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်သူတို့အား``မှ ဌားကိုခါး
တွင်ပတ်စည်းကြလော့'' ဟုအမိန့်ပေးသည့်
အတိုင်းသူတို့သည်ပတ်စည်းကြ၏။ ဒါဝိဒ်
သည်လည်းမိမိ၏ဓ ဌားကိုခါးတွင်ပတ်စည်း ကာ
လူလေးရာခန့်နှင့်အတူထွက်ခွာသွား လေသည်။
လူနှစ်ရာကိုမူစခန်းစောင့်ရန် ထားခဲ့၏။
14 နာဗလ၏အစေခံတစ်ဦးက နာဗလ၏
ဇနီးအဘိဂဲလအား``ဤအကြောင်းကို
သခင်မကြားပြီးပါပြီလော။ ဒါဝိဒ်သည်
တောက န္ တာရမှနေ၍ ကျွန်တော်တို့၏သခင်
ထံသို့စေတမန်တို့ကိုလွှတ်ကာနှုတ်ဆက်
ပါ၏။ သို့ရာတွင်သခင်ကထိုသူတို့အား
စော်ကားမော်ကားပြောဆိုလိုက်ပါ၏။-
15 သူတို့သည်ကားကျွန်တော်တို့အားများစွာ
ကျေးဇူးပြုသူများဖြစ်ပါ၏။ အဘယ်အခါ

၌မျှကျွန်တော်တို့အားအနှောင့်အယှက်မ
ပေးခဲ့ကြပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်သူတို့နှင့်
အတူကွင်းထဲတွင်ရှိနေစဉ်အခါများ၌ လည်း
တစ်စုံတစ်ရာမျှပျောက်ဆုံးခဲ့သည် ဟူ၍ပင်မရှိပါ။-
16 သိုးအုပ်များကိုကျွန်တော်တို့ထိန်းကျောင်း
လျက်နေစဉ် သူတို့သည်ကျွန်တော်တို့အား
ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပါ၏။- 17 ဤအမှုကိုဆင်ခြင်စဉ်းစား၍အဘ
ပြုသင့်သည်ကိုဆုံးဖြတ်ပါလော့။ ဤကိစ္စ
သည်ကျွန်တော်တို့၏သခင်နှင့်အိမ်ထောင်စု
တစ်ခုလုံးကိုဘေးဥပဒ်ပေးနိုင်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့၏သခင်သည်စိတ်သဘော
ထားသေးသိမ်သူဖြစ်၍ အဘယ်သူ၏
စကားကိုမျှနားထောင်လိမ့်မည်မဟုတ် ပါ'' ဟုဆို၏။
18 အဘိဂဲလသည်မုန့်အလုံးနှစ်ရာ၊ စပျစ်ရည်
အပြည့်ရှိသောသားရေဘူးနှစ်ဘူး၊ သိုးကင်
ငါးကောင်၊ ပေါက်ပေါက်နှစ်တင်း၊ စပျစ်သီးခြောက်
အပြွတ်တစ်ရာနှင့်သဘောသဖ န်းသီးပျဉ်
အပြားနှစ်ရာကို အလျင်အမြန်စုဆောင်း
ပြီးလျှင်မြည်းများအပေါ်သို့တင်၏။-
19 ထိုနောက်သူ၏အစေခံတို့အား``သင်တို့ရှေ့
မှသွားနှင့်ကြ။ ငါနောက်ကလိုက်ခဲ့မည်'' ဟု ဆို၏။
မိမိ၏ခင်ပွန်းနာဗလကိုမူအသိ မပေးချေ။
20 သူသည်မြည်းကိုစီး၍လာရာတောင်ခြေလမ်း

ကွေ့သို့ရောက်သောအခါ မိမိ၏ထံသို့ဦးတည်
လာနေသောဒါဝိဒ်တို့လူစုနှင့်ရုတ်တရက် ဆုံမိလေ၏။-
21 ထိုသို့မဆုံမိခင်ဒါဝိဒ်က ဤသို့ဆို၏။ ``အဘယ်
ကြောင့်တောက နဗာလရတွင် ထိုလူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာများ
ကိုငါစောင့်ထိန်းပေးခဲ့မိပါသနည်း။ ယင်းသို့
သူ့အားကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့သဖြင့် ဤသို့ငါ့
အားကျေးဇူးကန်းလေပြီတကား။- 22 မိုးမလင်းမီသူတို့အားတစ်ယောက်
ငါမသတ်ပါမူ ဘုရားသခင်သည်ငါ့အား
အဆုံးစီရင်တော်မူပါစေသော။''
23-24 အဘိဂဲလသည်ဒါဝိဒ်ကိုမြင်လျှင်ဆောလျင်
စွာမြည်းပေါ်မှဆင်း၍ ဒါဝိဒ်၏ခြေရင်းတွင်
မြေပေါ်သို့လှဲချကာ ဤသို့လျှောက်၏။ ``အရှင်၊
ကျေးဇူးပြု၍ကျွန်မ၏စကားကိုနားထောင်
တော်မူပါ။ ဖြစ်ခဲ့သမျှအမှုအတွက်ကျွန်မ
ကိုပင်အပြစ်တင်တော်မူပါ။- 25 အသုံးမကျသူ၊
နာဗလ၏စကားကိုဂရု ပြုတော်မမူပါနှင့်။
သူသည်မိမိနာမည်နှင့် လိုက်အောင် မိုက်မဲသူဖြစ်ပါ၏။19
အရှင်၊ အရှင့်အစေခံများလာရောက်ချိန်က
အိမ်တွင်ကျွန်မမရှိပါ။- 26 ရန်သူများကိုအရှင်ကိုယ်တိုင်သတ်ဖြတ်၍
လက် စားချေမှုကိုမပြုရန်ဆီးတားတော်မူသူမှာ
ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူပါ၏။ အရှင်၏
ရန်သူများသည်လည်းကောင်း၊ အရှင့်အားဘေး

19 **25:25** * မိုက်မဲသူ။ နာဗလဟူသောဟေဗြဲနာမည်၏အနက်
မှာမိုက်မဲသူဖြစ်သည်။

အ နှ တရာ ယ်ပြုလိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း
ကောင်း နာဗလကဲ့သို့ပင်အပြစ်ဒဏ်စီရင်
ခြင်းကိုခံရကြပါစေသောဟု အသက်ရှင်
တော်မူသောထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်
၍ကျွန်မကျိန်ဆိုပါ၏။- 27 အရှင်၊
အရှင်၏ထံသို့ကျွန်မယူဆောင်လာ သောလက်ဆောင်များကိုကျေးဇူးပြု
လက်ခံပြီးလျှင် အရှင်၏လူတို့အားပေး တော်မူပါ။-
28 ကျွန်မပြုမိခဲ့သောအမှားအတွက်အပြစ်
လွှတ်တော်မူပါ။ အရှင်သည်ထာဝရဘုရား
၏စစ်ပွဲများကိုဆင်နွှဲလျက်ရှိသဖြင့် ထာဝရ
ဘုရားသည်အရှင်နှင့်အရှင့်သားမြေးတို့အား
မင်းမြှောက်တော်မူပါလိမ့်မည်။ အရှင်၌လည်း
အသက်ထက်ဆုံးဘေးရောက်မည်မဟုတ်ပါ။-
29 အကယ်၍တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်
အရှင့်အားတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ရန်ကြိုးစား
ပါမူ လူသည်အဖိုးထိုက်သည့်ရတနာကို
လုံခြုံစွာသိမ်းဆည်းထားတတ်သကဲ့သို့
ထာဝရဘုရားသည်အရှင်၏အသက်ကို
လည်းဘေးမဲ့လုံခြုံစွာထားတော်မူပါလိမ့်
မည်။ အရှင်၏ရန်သူတို့ကိုမူကား လူသည်
ကျောက်ခဲကိုလောက်လွှဲဖြင့်ပစ်ထုတ်သကဲ့
သို့ကိုယ်တော်ပစ်ထုတ်တော်မူပါလိမ့်မည်။-
30 ထာဝရဘုရားသည်မိမိကတိထားတော်မူ

သမ္မာသောကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို အရှင်
အားမုချပေးတော်မူ၍ဣသရေလဘုရင်
အဖြစ်ဖြင့်ဘိသိက်သွန်းတော်မူသောအခါ၊–
31 အရှင်သည်မိမိပြုခဲ့သည့်လက်စားချေမှုနှင့်
အကြောင်းမဲ့သတ်ဖြတ်မှုတို့အတွက်ဝမ်းနည်း
ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ နောင်တရရန်အကြောင်း
လည်းရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ အရှင်ပြုသည့်အမှု
မှန်သမျှကိုထာဝရဘုရားကောင်းချီးပေး
တော်မူသောအခါ ကျွန်တော်မအားသတိရ တော်မူပါ။''

32 ဒါဝိ ဒ်ကလည်း``ယနေ့သင့်အားငါ့ထံသို့
စေလွှတ်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မ ်
ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။– 33 လူသတ်မှုနှင့်လက်စားချေမှုတို့ကိုမပြုမိ
စေရန် သင်သည်ယနေ့အမြော်အမြင်ကြီးစွာ
ဖြင့် ငါ့အားဆီးတားခဲ့သည့်အတွက်ငါသည်
ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း ပါ၏။–
34 ထာဝရဘုရားသည်သင့်အားဘေးအ န္တ တရာ
ယ် မပြုမိစေရန်လည်း ငါ့အားဆီးတားတော်မူ
လေပြီ။ သို့ရာတွင်အကယ်၍သင်သည်ငါ့ထံ
သို့အလျင်အမြန်မရောက်လာပါမူ နက်ဖြန်
နံနက်မတိုင်မီနာဗလ၏လူအပေါင်းတို့အား
ငါသတ်မိမည်ဖြစ်ကြောင်း အသက်ရှင်တော်မူ
သောထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါကျိန် ဆို၏''

ဟုပြော၏။- 35 ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည်အဘိဂဲလယူဆောင်
လာသောလက်ဆောင်များကိုလက်ခံပြီး
လျှင်သူ့အား``သင်ပြုစေလိုသည့်အတိုင်း ငါပြုမည်။ စိုးရိ
မ်မှုမရှိဘဲအိမ်သို့ပြန် လော့'' ဟုဆို၏။
36 အဘိဂဲလသည်လည်းနာဗလထံသို့ပြန်
လေ၏။ နာဗလကားမိမိ၏အိမ်တွင်
ဘုရင့် ပွဲတော်တမျှခမ်းနားသည့်စားပွဲကြီးကို
ကျင်းပလျက်နေ၏။ သူသည်သေရည်ယစ်မူး
ကာပျော်ရွှင်လျက်ရှိသဖြင့် အဘိဂဲလ
သည်သူ့အားနောက်တစ်နေ့နံနက်တိုင်အောင်
အဘယ်အရာကိုမျှမပြောဘဲနေ၏။-
37 ထိုနောက်အရက်မူးပြေ၍လာသောအခါ၌
မူ သူ့အားဇနီးသည်ကဖြစ်သမျှသောအမှု
တို့ကိုပြောပြလေသည်။ ထိုအခါသူသည်
လေဖြတ်သဖြင့်တစ်ကိုယ်လုံးမလှုပ်မရှား နိုင်တော့ချေ။-
38 ဆယ်ရက်ခန့်ကြာသော်ထာဝရဘုရားဒဏ်
ခတ်တော်မူသဖြင့်နာဗလကွယ်လွန်လေ၏။
39 ဒါဝိ ဒ်သည် နာဗလကွယ်လွန်ကြောင်းကြား
သိရသောအခါ``ထာဝရဘုရားသည်မ ် ဂ
လာရှိတော်မူပါစေသတည်း။ ကိုယ်တော်
သည်နာဗလငါ့ကိုစော်ကားသည့်အတွက်
လက်စားချေတော်မူ၍ကိုယ်တော်၏အစေခံ
ငါ့ကိုလည်းမိုက်မှားမှုမပြုရန်ဆီးတား တော်မူပြီ။

ထာဝရဘုရားသည်နာဗလ ပြုသည့်ဒုစရိုက်အတွက်
သူ့ကိုဒဏ်ခတ် တော်မူလေပြီ'' ဟုမြွက်ဆို၏။

ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်အဘိဂဲလအား မိမိ
နှင့်ထိမ်းမြားမ ် ဂလာပြုရန်လူလွှတ်၍စကား
ကမ်းလှမ်းလိုက်လေသည်။- 40 သူ၏အစေခံတို့သည်ကရမေလမြို့သို့
သွားပြီးလျှင် အဘိဂဲလအား``ဒါဝိ ဒ်သည်
သခင်မနှင့်ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုသဖြင့်
သခင်မအားခေါ်ဆောင်ခဲ့ရန်ကျွန်တော်တို့
အားစေလွှတ်လိုက်ပါသည်'' ဟုပြောကြား ကြ၏။

41 အဘိဂဲလသည် မြေသို့တိုင်အောင်ဦးညွတ်
ပြီးလျှင်``ကျွန်မသည်ထိုသခင်၏အစေခံ ဖြစ်သဖြင့်
သူ့အစေခံများ၏ခြေကိုပင် ဆေးရန်အသင့်ရှိပါ၏''
ဟုဆိုကာ၊- 42 လျင်မြန်စွာထ၍မြည်းကိုစီးလေ၏။
ထို နောက်အမျိုးသမီးအစေခံငါးယောက် ကိုခေါ်၍
ဒါဝိ ဒ်၏စေတမန်များနှင့်အတူ လိုက်သွားပြီးလျှင် ဒါဝိ
ဒ်၏ဇနီးအဖြစ် ခံယူလေသည်။

43 ဒါဝိ ဒ်သည်ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်
နှင့်ထိမ်းမြားမ ် ဂလာပြုထားပြီးဖြစ်သော်
လည်း ယခုအဘိဂဲလအားလည်းမိမိ၏
ဇနီးအဖြစ်ဖြင့်သိမ်းပိုက်လိုက်၏။- 44 ဤအတောအတွင်း၌ရှောလုသည်
ဒါဝိ ဒ်၏ ဇနီးဟောင်း၊ မိမိ၏သမီးတော်မိခါလ
အားဂ လ္ လိမ်မြို့မှလဲရှ၏သားဖာလတိနှင့်

ထိမ်းမြားပေးစားပြီးဖြစ်သတည်း။✡

26

ရှောလုအားတစ်ဖန်ဒါဝိဒ် အသက်ချမ်းသာပေးခြင်း

1 ဇိဖမြို့မှလူအချို့တို့သည်ရှောလုရှိရာဂိဗာ
မြို့သို့လာရောက်၍ ဒါဝိ ဒ်သည်ယုဒတောက န္
တာရ အစွန်နားရှိဟခိလတောင်ပေါ်တွင်ပုန်းအောင်း
နေပါသည်ဟုလျှောက်ထားကြ၏။-✡
2 ရှောလုသည်ချက်ချင်းပင်မိမိ၏လက်ရွေး
စင်စစ်သည်တော်သုံးထောင်နှင့်အတူ ဒါဝိ ဒ်
ကိုရှာရန်ဇိဖတောက န္ တာရသို့ချီတက်ပြီး လျှင်၊-
3 ဟခိလတောင်ပေါ်လမ်းအနီးတွင်တပ်စခန်း
ချ၏။ ထိုအချိန်၌ဒါဝိ ဒ်သည်တောက န္ တာရ
တွင်ပင်ရှိ၍ မိမိအားရှာဖွေရန်ရှောလုတော
က န္ တာရထဲသို့ရောက်ရှိလာသည့်သတင်း
ကိုကြားသောအခါ၊- 4 သူလျှိုများကိုစေလွှတ်စုံစမ်းစေရာအကယ်
ပင်ရှောလုရောက်ရှိနေကြောင်းသိရှိရလေ သည်။-
5 သူသည်ရှောလုတပ်ချရာသို့ချက်ချင်းသွား
၍ရှောလုနှင့်နေရ၏သား၊ ရှောလု၏ဗိုလ်ချုပ်
အာဗနာတို့အိပ်စက်သည့်နေရာကိုကြည့်ရှု ၏။
ရှောလုသည်တပ်စခန်းအလယ်တွင်အိပ်၍
သူ၏လူတို့မူကားသူ့ကိုဝိုင်းရံလျက်အိပ် ကြ၏။

✡ **25:44** ၂ရာ၊ ၃:၁၄-၁၆။ ✡ **26:1** ဆာ၊ ၅၄ ခေါင်းစဉ်။

6 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ဟိ တ္ တိအမျိုးသားအဟိ
မလက်နှင့်ဇေရုယာ၏သား၊ ယွာဘ၏ညီ
အဘိရှဲတို့အား``သင်တို့နှစ်ဦးအနက် အဘယ်သူသည်ရှောလု၏တပ်စခန်း
ငါနှင့်အတူ လိုက်ပါမည်နည်း'' ဟုမေး၏။
အဘိရှဲက``အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်'' ဟုဆို၏။
7 သို့ဖြစ်၍ထိုည ဉ့်၌ဒါဝိ ဒ်နှင့်အဘိရှဲတို့
သည်ရှောလု၏တပ်စခန်းသို့ဝင်ရောက်ကြ
ရာတပ်စခန်းအလယ်တွင် ရှောလုသည်မိမိ
၏လှံကိုခေါင်းရင်းတွင်စိုက်၍အိပ်ပျော်နေ
သည်ကိုတွေ့ရှိကြ၏။ အာဗနာနှင့်စစ်သည်
တပ်သားတို့ကမူရှောလုပတ်လည်တွင်
အိပ်လျက်နေကြလေသည်။- 8 အဘိရှဲကဒါဝိ
ဒ်အား``ဘုရားသခင်သည် အရှင်၏ရန်သူကိုယနေ့အရှင့်လက်သို့အပ်
တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍သူ့အားသူ့လှံဖြင့်ပင်
တစ်ချက်တည်းမြေတွင်စိုက်နေအောင်ထိုး
သတ်ခွင့်ပေးတော်မူပါ။ နှစ်ချက်ထိုးရန်
လိုမည်မဟုတ်ပါ'' ဟုလျှောက်၏။
9 သို့ရာတွင်ဒါဝိ ဒ်က``သင်သည်မင်းကြီးအား
ဘေးအ န္ တရာ ယ်မပြုရ။ ထာဝရဘုရားသည်
မိမိဘိသိက်ပေးတော်မူသောဘုရင်အား ဘေး
အ န္ တရာ ယ်ပြုသူမည်သူကိုမဆိုကေန်မုချ
အပြစ်ဒဏ်ခတ်တော်မူလိမ့်မည်။- 10 ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှ
အား ဋ္ဌ ၄ မ္ မတာအလျောက်သေချိန်ရောက်သည့်အခါ

၌ဖြစ်စေ၊ စစ်ပွဲတွင်ကျဆုံးသောအခါ၌ဖြစ်
စေဒဏ်စီရင်တော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်း အသက်
ရှင်တော်မူသောထာဝရဘုရားအားဖြင့် ငါသိ၏။-
11 ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသည့်ဘုရင်ကို
ဘေးအ န္တ တရာ ယ်မပြု မိစေရန် ငါ့အားကိုယ်တော်
ဆီးတားတော်မူပါစေသော။ ငါတို့သည်မင်း
ကြီး၏လှံတော်နှင့်ရေဘူးတော်တို့ကိုယူ၍
သွားကြကုန်အံ့'' ဟုဆို၏။-✡ 12 ထိုနောက်ဒါဝိ
ဒ်သည်ရှောလု၏ခေါင်းရင်းတွင် ရှိသောလှံနှင့်ရေဘူးကိုယူ၍
အဘိရှဲနှင့် အတူထွက်သွား၏။ ထာဝရဘုရားသည်တစ်
တပ်လုံးကိုအိပ်မောကျစေတော်မူသဖြင့်
အဘယ်သူမျှမသိမမြင်မနိုးမကြား ကြ။
13 ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ဘက်သို့ကူး
ပြီးနောက် ဘေးကင်းလောက်အောင်ဝေးရာသို့
ရောက်သောအခါတောင်ကုန်းထိပ်တွင်ရပ် လျက်၊-
14 ရှောလု၏တပ်သားများနှင့်အာဗနာအား``အို
အာဗနာသင်သည်ငါပြောသည်ကိုကြား ရပါ၏လော''
ဟုဟစ်အော်လေ၏။
အာဗနာက``မင်းကြီးအိပ်ရာမှနိုးအောင်အော်
ဟစ်နေသူကားအဘယ်သူနည်း'' ဟုမေး၏။
15 ဒါဝိ ဒ်က``အို အာဗနာ၊ သင်သည်ဣသရေလ
ပြည်တွင်ခွန်အားအကြီးဆုံးသောသူမဟုတ်

✡ **26:11** ၁ရာ၊ ၂၄:၂၆။

ပါလော။ သို့ဖြစ်၍သင်၏အရှင်သခင်ဘုရင်
မင်းမြတ်အား အဘယ်ကြောင့်မကာကွယ်မစောင့်
ရှောက်ဘဲနေပါသနည်း။ ခုတင်ကပင်လျှင်လူ
တစ်ယောက်သည်သင်၏အရှင်သခင်ကိုသတ်
ရန်တပ်စခန်းထဲသို့ဝင်ခဲ့၏။- 16 အချင်းအာဗနာ၊
သင်သည်ဝ တ္ တရားပျက်ကွက် ခဲ့ပါသည်တကား။
ဘုရင်အဖြစ်ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူသောသင်၏အရှင်ကို
သင်သည် မစောင့်ရှောက်ခဲ့သဖြင့်သင်တို့အားလုံးပင်
သေဒဏ်ခံသင့်ကြောင်း အသက်ရှင်တော်မူ
သောထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါ ကျိန်ဆိုပါ၏။
ဘုရင်၏လှံတော်သည် အဘယ်မှာရှိသည်ကိုကြည့်လော့။
ခေါင်း ရင်းတော်အနီးတွင်ထားသည့်ရေဘူးတော်
ကားအဘယ်မှာရှိသနည်း'' ဟုမေး၏။
17 ရှောလုသည်ဒါဝိ ဒ်၏အသံကိုမှတ်မိသဖြင့်``သင်
သည်ငါ့သားဒါဝိဒ်ပေလော'' ဟုမေးတော်မူ၏။
ဒါဝိ ဒ်က``မှန်လှပါအရှင်မင်းကြီး၊-
18 အရှင်သည်အဘယ်ကြောင့်မိမိ၏အစေခံဖြစ်
သူအကျွန်ုပ်အား လိုက်လံဖမ်းဆီးလျက်ပင်ရှိ
နေပါသေးသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်
ရာဇဝတ်မှုကိုကူးလွန်မိပါသနည်း။- 19 အရှင်မင်းကြီး၊
အကျွန်ုပ်လျှောက်ထားသည်ကို နားညောင်းတော်မူပါ။
အရှင့်အားအကျွန်ုပ်နှင့် ရန်သူဖြစ်အောင်ပြုသူသည်
ထာဝရဘုရား ဖြစ်ခဲ့သော်အမျက်တော်ပြေစေရန်ပူဇော်

သကာကိုဆက်သနိုင်ပါသည်။ အကယ်၍
ယင်းသို့ရန်သူဖြစ်အောင်ပြုသောသူတို့မှာ
လူသားများဖြစ်ပါမူ သူတို့သည်ထာဝရ
ဘုရား၏ကျိန်စာသင့်ကြပါစေသတည်း။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူသောနယ်မြေမှ လူမျိုး
ခြားတို့၏ဘုရားများကိုသာကိုးကွယ်
နိုင်သောနယ်မြေသို့အကျွန်ုပ်အားသူတို့
နှင်ထုတ်ကြပါ၏။- 20 အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားနှင့်ဝေးရာ
တိုင်းတစ်ပါးတွင်မသေပါရစေနှင့်။ ဣသ
ရေလဘုရင်သည်အဘယ်ကြောင့်ခွေးလှေး
မျှသာဖြစ်သောအကျွန်ုပ်ကို သတ်ဖြတ်ရန်
ကြွလာတော်မူရပါသနည်း။ မင်းကြီးသည်
အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်အားတောငှက်သဖွယ်
လိုက်လံဖမ်းဆီးတော်မူရပါသနည်း။''
21 ရှောလုကလည်း``ငါမှားလေပြီ။ ငါ့သားဒါဝိ
ဒ်၊ ငါ့ထံသို့ပြန်ခဲ့လော့။ သင်သည်ယနေ့ညငါ၏
အသက်ကိုချမ်းသာပေးခဲ့သဖြင့် ငါသည်သင့်
အားနောင်အဘယ်အခါ၌မျှဘေးအ န္တ တရာ ယ်
ပြုတော့မည်မဟုတ်။ ငါသည်မိုက်မဲသူဖြစ် ချေပြီ။
အလွန်ဆိုးရွားသည့်အမှုကိုပြုမိ လေပြီတကား''
ဟုမိန့်တော်မူ၏။
22 ဒါဝိ ဒ်ကပြန်၍လျှောက်ထားသည်မှာ ``အရှင်

မင်းကြီး၊ အရှင့်လှံတော်သည်ဤမှာရှိပါ၏။
လူတစ်ယောက်ကိုစေလွှတ်၍ယူစေတော်မူပါ။-
23 ထာဝရဘုရားသည်သစ္စာစောင့်သူ၊ ဖြောင့်မှန်
သူတို့ကိုဆုတော်လာဘ်တော်များပေးသနား
တော်မူပါ၏။ ယနေ့ကိုယ်တော်သည်အရှင့်အား
အကျွန်ုပ်လက်သို့ပေးအပ်တော်မူခဲ့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်သည်ထာဝရဘုရားဘိသိက်ပေး
တော်မူသောဘုရင်အားဘေးအ န္တ ရာ ယ်မပြု ခဲ့ပါ။-
24 ယနေ့အရှင်၏အသက်ကိုအကျွန်ုပ်ချမ်းသာ
ပေးခဲ့သည့်နည်းတူ ထာဝရဘုရားသည်
အကျွန်ုပ်၏အသက်ကိုချမ်းသာပေး၍ ဆင်းရဲ
ဒုက္ခအပေါင်းမှကယ်ဆယ်တော်မူပါစေ သော''
ဟူ၍ဖြစ်၏။
25 ရှောလုကလည်း``ငါ့သား၊ သင့်အားဘုရားသခင်
ကောင်းချီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည်ပြု
လေသမျှသောအမှုကိစ္စတို့တွင်အောင်မြင် ပါလိမ့်မည်''
ဟုဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူ၏။
ထိုနောက်ဒါဝိ ဒ်သည်ထွက်ခွာ၍ရှောလုသည်
နန်းတော်သို့ပြန်သွားတော်မူ၏။

27

ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့ထံသို့ဒါဝိဒ် ရောက်ရှိလာခြင်း

1 ``ရှောလုသည်တစ်နေ့နေ့၌ငါ့ကိုသတ်လိမ့်မည်။
ငါပြုရန်အကောင်းဆုံးအမှုမှာဖိလိ တ္ တိပြည်
သို့ထွက်ပြေးရန်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါသူသည်
ငါ့အားဣသရေလပြည်တွင် လိုက်လံရှာဖွေ
တော့မည်မဟုတ်သဖြင့် ငါသည်လည်းဘေးမဲ့
လုံခြုံစွာနေရလ တ္ တံ့'' ဟုဒါဝိ ဒ်သည်တွေး
တောမိ၏။- 2 ထို့ကြောင့်မိမိ၏တပ်သားခြောက်ရာနှင့်
အတူမောခ၏သား၊ ဂါသဘုရင်အာခိ တ်
ထံသို့ချက်ချင်းထွက်ခွာသွားလေသည်။-
3 ဒါဝိ ဒ်တို့လူစုသည်မိမိတို့သားမယားများ
နှင့်တကွ ဂါသမြို့တွင်အတည်တကျနေထိုင်
ကြ၏။ ဒါဝိ ဒ်နှင့်အတူသူ၏ဇနီးများဖြစ်
သောယေဇရေလမြို့သူအဟိနောင်နှင့် ကရ
မေလမြို့မှနာဗလ၏မုဆိုးမအဘိဂဲလ တို့ပါလာကြ၏။-
4 ရှောလုသည်ဂါသမြို့သို့ဒါဝိ ဒ်ထွက်ပြေး
ကြောင်းကြားသိရသောအခါ ဒါဝိ ဒ်အား
ရှာဖွေမှုကိုလက်လျှော့လိုက်လေသည်။

5 ဒါဝိ ဒ်သည်အာခိ တ်အား``အရှင်သည်အကျွန်ုပ်
အပေါ်မိတ်ဆွေကဲ့သို့သဘောထားပါလျှင်
အကျွန်ုပ်အားမြို့ကလေးတစ်မြို့တွင်နေထိုင်
ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ဤမြို့တော်ကြီးတွင်အရှင်
နှင့်အတူအကျွန်ုပ်နေထိုင်ရန်မလိုပါ'' ဟု လျှောက်၏။-
6 သို့ဖြစ်၍အာခိ တ်သည်ဒါဝိ ဒ်အားဇိကလတ်

မြို့ကိုပေးတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့်
ဇိကလတ်မြို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်ယုဒ
ရှင်ဘုရင်တို့၏ပိုင်နက်ဖြစ်လေသည်။– 7 ဖိလိ
တ္တ တိပြည်တွင်ဒါဝိ ဒ်နေထိုင်ခဲ့သည်မှာ
တစ်ဆယ့်ခြောက်လတိုင်တိုင်ဖြစ်သတည်း။

8 ထိုကာလအတောအတွင်း၌ဒါဝိ ဒ်တို့လူစု
သည်ဂေရှုရိအမျိုးသား၊ ဂေရဇိအမျိုးသား
နှင့်အာမလက်အမျိုးသားတို့၏နယ်မြေများ
ကို အီဂျစ်ပြည်အနီးရှုရမြို့တိုင်အောင်သွား
ရောက်တိုက်ခိုက်လေ့ရှိ၏။ ထိုအမျိုးသားတို့
သည်ယင်း၏နယ်မြေများတွင်နှစ်ပေါင်းများ
စွာနေထိုင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။– 9 ဒါဝိ
ဒ်သည်သူတို့အားယောကျာ်းမိန်းမတစ်
ယောက်မကျန်သတ်ဖြတ်လျက် သိုး၊ နွား၊
မြည်း၊ ကုလားအုတ်နှင့်အင်္ကျီအဝတ်အစားများ
ကိုသိမ်းယူ၍အာခိ တ်ထံသို့ပြန်လာလေ့ ရှိ၏။–
10 အာခိ တ်ကလည်းသူ့အား``ယခုအကြိမ်သင်
သည်အဘယ်အရပ်သို့သွားရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့
ပါသနည်း'' ဟုမေးမြန်းလေ့ရှိ၏။ ထိုအခါ
ဒါဝိ ဒ်ကယုဒပြည်တောင်ပိုင်းယေရမေလ
အနွယ်ဝင်တို့နယ်မြေ၊ ကေနိအမျိုးသားတို့
၏နယ်မြေစသည်တို့ကိုသွားရောက်ခဲ့ကြောင်း
လျှောက်ထားလေ့ရှိ၏။– 11 ဒါဝိဒ်သည်မိမိပြုခဲ့သမျှတို့ကိုအဘယ်

သူမျှဂါသမြို့သို့သတင်းမပို့နိုင်စေရန်
ယောကျာ်း၊ မိန်းမရှိသမျှတို့ကိုသတ်ဖြတ်
လေသည်။ သူသည်ဖိလိ တ္တ တိပြည်တွင်နေထိုင်
ခဲ့သည့်ကာလပတ်လုံးဤနည်းအတိုင်း ပြုခဲ့သတည်း။–
12 သို့ရာတွင်အာခိ တ်သည်ဒါဝိ ဒ်၏စကားကို
ယုံကြည်သဖြင့်``ဤလူသည်မိမိဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၏မုန်းတီးမှုကိုလွန်စွာခံရ
ပြီဖြစ်၍တစ်သက်လုံးငါ၏အစေကိုခံရ ပေအံ့''
ဟုတွေးတောလျက်နေ၏။

28

1 ကာလအနည်းငယ်ကြာသောအခါဖိလိ တ္တ
တိ အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလပြည်ကို
တိုက်ခိုက်ရန်စစ်သည်များကိုစုရုံးကြ၏။
ထိုအခါအာခိ တ်သည်ဒါဝိ ဒ်အား``သင်တို့
လူစုသည်ငါ၏ဘက်မှနေ၍တိုက်ရကြ မည်'' ဟုဆိုလျှင်၊
2 ဒါဝိ ဒ်က``မှန်လှပါ။ အကျွန်ုပ်သည်အရှင်၏
အစေခံဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အဘယ်သို့စွမ်း
ဆောင်နိုင်သည်ကိုကိုယ်တော်တွေ့မြင်ရပါ လိမ့်မည်''
ဟုလျှောက်၏။
အာခိ တ်ကလည်း``ကောင်းပြီ။ သင့်အားငါ
၏အမြဲတမ်းသက်တော်စောင့်အဖြစ်ခန့် ထားမည်''
ဟုဆို၏။

နတ်ဝင်သည်မကိုရှောလုမေးမြန်းခြင်း

3 ရှမွေလကွယ်လွန်ရာဣသရေလအမျိုး
သားတစ်ရပ်လုံးသည်ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်
သူ၏နေရင်းဌာနရာမမြို့တွင်သူ၏အလောင်း
ကိုသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ရှောလုသည်ဗေဒင်ဆရာနှင့်
နတ်ဝင်သည်အပေါင်းတို့အားဣသရေလ
ပြည်မှနှင်ထုတ်[20] ထားတော်မူခဲ့၏။✡
4 ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားစစ်သည်များသည်ရှုနင်
မြို့အနီးတွင်စုရုံး၍တပ်စခန်းချလျက်နေ ကြ၏။
ရှောလုမူကားဣသရေလအမျိုး သားတို့ကိုစုရုံးပြီးလျှင်
ဂိလဗောတောင် ထိပ်တွင်တပ်စခန်းချလျက်နေ၏။-
5 ဖိလိ တ္တ တိတပ်မတော်ကိုမြင်သောအခါရှောလု
သည်ထိတ်လန့်လျက်၊- 6 မိမိအဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုထာဝရဘုရား
အားမေးလျှောက်လေသည်။ သို့သော်ထာဝရ
ဘုရားသည်အိပ်မက်များအားဖြင့်သော်လည်း
ကောင်း၊ ဥရိ မ်နှင့်သုမိ မ်အားဖြင့်သော်လည်း
ကောင်း၊ ပရောဖက်များအားဖြင့်သော်လည်း
ကောင်းလုံးဝဖြေကြားတော်မမူ။-✡ 7 ထိုအခါရှောလုသည်မိမိ၏တပ်မှူးတို့
အား``နတ်ဝင်သည်တစ်ဦးကိုရှာကြလော့။
သူ၏ထံသို့သွား၍ငါစုံစမ်းမေးမြန်း မည်'' ဟုဆို၏။

---

20 **28:3** * ဗေဒင်ဆရာနှင့်နတ်ဝင်သည်....နှင်ထုတ်။
နှင်ထုတ်ထားတော်မူ၏။ သို့မဟုတ်ရှောလု
သည်ဣသရေလပြည်ရှိဗေဒင်ဆရာနှင့်
နတ်ဝင်သည်အပေါင်းတို့အားသတ်ဖြတ် တော်မူခဲ့၏။ ✡ **28:3** ၁ရာ၊
၂၅:၁။ ဝတ်၊ ၁၀:၂၇။ တရား၊ ၁၈:၁၀-၁၁။ ✡ **28:6** တော၊ ၂၇:၂၁။

ထိုသူတို့က``အ င်္ ဒေါရမြို့တွင်နတ်ဝင်သည်မ
တစ်ယောက်ရှိပါသည်'' ဟုလျှောက်ထားကြ၏။
8 ထို့ကြောင့်ရှောလုသည်ရုပ်ဖျက်ပြီးလျှင်
အဝတ်အစားများကိုလည်း ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်
ကာည ဥ့်အချိန်ကျသောအခါငယ်သားနှစ်
ယောက်နှင့်အတူနတ်ဝင်သည်မထံသို့သွား
လေ၏။ သူသည်ထိုအမျိုးသမီးအား``ငါ၏
ကံကြမ္မာကိုနတ်တို့အားငါ၏ကိုယ်စားစုံ
စမ်းမေးမြန်းပေးပါ။ ငါနာမည်ထုတ်ဖော်သူ
၏ဝိညာဉ်ကိုခေါ်ပေးပါ'' ဟုဆို၏။
9 ထိုအမျိုးသမီးက``ရှောလုမင်းသည်ဗေဒင်
ဆရာနှင့်နတ်ဝင်သည်တို့အား ဣသရေလ
ပြည်မှအဘယ်သို့နှင်ထုတ်တော်မူခဲ့သည်
ကိုသင်အမှန်ပင်သိပါလျက် ကျွန်မအသတ်
ခံရလေအောင်အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ကျွန်မ
အားကျော့ကွင်းထောင်၍ဖမ်းပါသနည်း'' ဟု ဆို၏။
10 ထိုအခါရှောလုက``ဤအမှုကိုပြုသည့်
အတွက်သင်အပြစ်ဒဏ်မသင့်စေရပါဟု
အသက်ရှင်တော်မူသောထာဝရဘုရား
ကိုတိုင်တည်၍ငါကျိန်ဆိုကတိပြုပါ၏'' ဟုဆိုလျှင်၊
11 နတ်ဝင်သည်မက``သင့်အတွက်အဘယ်သူ
ကိုခေါ်ပေးရပါမည်နည်း'' ဟုမေး၏။ ရှောလု
က``ရှမွေလ'' ဟုဆို၏။

12 နတ်ဝင်သည်မသည်ရှမွေလကိုမြင်လျှင်
အသံကုန်အော်၍ရှောလုအား``အဘယ်ကြောင့်
ကျွန်မအားလိမ်လည်လှည့်စားတော်မူပါ သနည်း။
အရှင်ကားရှောလုဘုရင်ပင်ဖြစ် ပါသည်တကား''
ဟုဆို၏။
13 မင်းကြီးကလည်း``မကြောက်နှင့်။ သင်မြင်သည့်
အရာကိုငါ့အားဖော်ပြလော့'' ဟုမိန့်တော် မူ၏။
ထိုအမျိုးသမီးက``မြေထဲမှနတ်တစ်ပါး
ပေါ်ထွက်လာသည်ကိုကျွန်မမြင်ပါ၏'' ဟု ဆိုလျှင်၊
14 ရှောလုက``ထိုသူသည်အဘယ်သို့အဆင်း
သဏ္ဍာန်ရှိပါသနည်း'' ဟုမေးတော်မူ၏။
အမျိုးသမီးက``ထိုသူသည်အိုမင်းသူတစ်
ဦးဖြစ်၍ဝတ်လုံကိုခြုံထားပါ၏'' ဟုဖြေ ကြား၏။
ထိုအခါရှောလုသည်ရှမွေလ ဖြစ်ကြောင်းကိုသိသဖြင့်
ရိုသေစွာမြေသို့ ဦးညွှတ်လျက်နေ၏။
15 ရှမွေလသည်ရှောလုအား``သင်သည်အဘယ်
ကြောင့်ငါ့ကိုနှောင့်ယှက်ပါသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့်ငါ့ကိုပြန်၍ခေါ်ယူပါသနည်း'' ဟုမေး၏။
ရှောလုက``အကျွန်ုပ်သည်ဒုက္ခအကြီးအကျယ်
ရောက်လျက်နေပါ၏။ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့
သည်အကျွန်ုပ်နှင့်စစ်ဖြစ်လျက်ရှိပါသည်။
ထာဝရဘုရားကလည်းအကျွန်ုပ်ကိုစွန့်
တော်မူပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည်ပရောဖက်

များအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အိပ်မက်
များအားဖြင့်သော်လည်းကောင်းအကျွန်ုပ်
အားဖြေကြားတော်မမူပါ။ သို့ဖြစ်၍
အကျွန်ုပ်သည်အရှင့်ကိုခေါ်ယူရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
အကျွန်ုပ်အဘယ်သို့ပြုရ မည်ကိုမိန့်ကြားတော်မူပါ''
ဟုဆို၏။
16 ရှမွေလက``ထာဝရဘုရားသည်သင့်ကို
စွန့်တော်မူ၍ရန်ဘက်ဖြစ်ပါလျက် သင်
သည်အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုခေါ်ယူပါ သနည်း။-
17 ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားဖြင့်မိန့်မြွက်
တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုသင့်ကိုပြု
တော်မူလေပြီ။ ကိုယ်တော်သည်သင်၏နိုင်ငံ
ကိုသင့်ထံမှရုပ်သိမ်း၍ဒါဝိ ဒ်အားပေး
အပ်တော်မူလေပြီ။-✡ 18 သင်သည်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
လွန်ဆန်၍ အာမလက်အမျိုးသားများနှင့်
သူတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုအကုန်
အစင်မဖျက်ဆီးသဖြင့် ယခုထာဝရ
ဘုရားသည်သင့်အားဤသို့ဒဏ်ခတ်တော်
မူခြင်းဖြစ်၏။-✡ 19 ကိုယ်တော်သည်သင်နှင့်တကွဣသရေလ
နိုင်ငံကို ဖိလိ တ္တ တိအမျိုးသားတို့၏လက်သို့
ပေးအပ်တော်မူလိမ့်မည်။ နက်ဖြန်ခါသင်
နှင့်သင်၏သားတို့သည်ငါရှိရာအရပ်သို့

✡ **28:17** ၁ရာ၊ ၁၅:၂၈။ ✡ **28:18** ၁ရာ၊ ၁၅:၃-၉။

ရောက်ရှိလာကြလိမ့်မည်။ ထိုနောက်ထာဝရ
ဘုရားသည်ဣသရေလတပ်မတော်ကို လည်း ဖိလိ တ္
တိအမျိုးသားတို့၏လက်သို့ ပေးအပ်တော်မူလိမ့်မည်''
ဟုဆို၏။
20 ရှမွေလ၏စကားကြောင့်ရှောလုသည်ထိတ်
လန့်ကာရုတ်တရက်မြေပေါ်သို့လဲကျပြီး လျှင်
အလျားမှောက်၍နေလေသည်။ သူသည်
တစ်နေ့လုံးတစ်ည ဥ့်လုံးမည်သည့်အစား
အစာကိုမျှမစားသဖြင့်အားအင် ချည့်နဲ့၍နေ၏။-
21 နတ်ဝင်သည်မသည်သူ့အားသွား၍ကြည့်
ရာထိတ်လန့်လျက်နေသည်ကိုတွေ့သဖြင့်
``အရှင်၊ ကျွန်မသည်မိမိအသက်ကိုစွန့်၍
အရှင်ခိုင်းစေရာကိုပြုခဲ့ပါ၏။- 22 ယခုကျွန်မလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း
ပြုတော်မူပါ။ အရှင့်အားကျွန်မအစား
အစာအနည်းငယ်ကိုရှေ့တော်၌တင်ပါရ
စေ။ အရှင်သည်ခရီးပြုနိုင်အောင်ခွန်အား
ရရှိရန်စားတော်ခေါ်ပါ'' ဟုလျှောက်၏။
23 ရှောလုကမိမိအဘယ်အရာကိုမျှမစား
လိုကြောင်းငြင်းဆန်၍နေ၏။ သို့ရာတွင်သူ၏
ငယ်သားတို့ကဝိုင်း၍တိုက်တွန်းကြသဖြင့်
သူသည်နောက်ဆုံး၌အလျော့ပေးပြီးလျှင်
မြေပေါ်မှထ၍ကုတင်ပေါ်တွင်ထိုင်တော် မူ၏။-
24 နတ်ဝင်သည်မလည်းမိမိဝအောင်ကျွေးထား

သည့်နွားငယ်ကိုအလျင်အမြန်စီရင်၍ မုန့်
ညက်အနည်းငယ်ကိုနယ်ကာတဆေးမပါ
သောမုန့်ကိုဖုတ်လေ၏။- 25 ထိုနောက်ထိုအစားအစာကိုရှောလုနှင့်
ငယ်သားတို့အားကျွေး၏။ သူတို့သည်စား
သောက်ကြပြီးလျှင်ထိုည၌ပင်ထွက် ခွာသွားကြ၏။

29

ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့ကဒါဝိဒ်အား ဝိုင်းပယ်ခြင်း

1 ဖိလိ တ္တိအမျိုးသားတို့သည်မိမိတို့၏စစ်
သည်အပေါင်းတို့ကို အာဖက်မြို့တွင်စုဝေး
စေကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က
ယေဇရေလချိုင့်ဝှမ်းရှိစမ်းချောင်းအနီး
တွင်စခန်းချကြ၏။- 2 ဖိလိတ္တိဘုရင်ငါးပါးတို့သည်မိမိတို့၏တစ်
ရာတပ်၊ တစ်ထောင်တပ်များနှင့်ချီတက်လာကြ၏။
ဒါဝိ ဒ်တို့လူစုသည်နောက်တပ်မှအာခိ
တ်မင်း နှင့်အတူလိုက်ကြ၏။- 3 ဖိလိ
တ္တိ တိတပ်မှူးတို့သည်သူတို့ကိုမြင်လျှင်``ဤ
ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ငါ
တို့နှင့်အတူလိုက်လာကြသနည်း'' ဟုမေး၏။
အာခိ တ်က``သူသည်ဣသရေလဘုရင်ရှောလု
၏အစေခံဒါဝိ ဒ်ဖြစ်၏။ ငါ့ထံတွင်နေထိုင်
လျက်ရှိသည်မှာကာလအတော်ကြာပါပြီ။
ငါ့ဘက်သို့ဝင်ရောက်လာသည့်နေ့မှစ၍သူ

၏အပေါ်တွင်အပြစ်ဆိုစရာတစ်စုံတစ်ခု မျှမတွေ့ရပါ''
ဟုပြော၏။
4 သို့ရာတွင်ဖိလိ တ္ တိတပ်မှူးတို့သည်အာခိ
တ် ကိုစိတ်ဆိုး၍``ထိုသူ့အားသင်ပေးအပ်ထား
သည့်မြို့သို့ပြန်လွှတ်လိုက်လော့။ ငါတို့နှင့်
အတူစစ်တိုက်ရာသို့မလိုက်စေနှင့်။ စစ်
တိုက်နေစဉ်သူသည်ငါတို့အားရန်မူကောင်း
ရန်မူပါလိမ့်မည်။ သူသည်မိမိအ ရှင့်ထံတွင်
ပြန်၍မျက်နှာရအောင်ပြုလုပ်နိုင်သည့်
နည်းမှာငါတို့လူများကိုသတ်သောနည်း
ထက်ပို၍ကောင်းသောနည်းရှိပါသလော။-
5 အမျိုးသမီးတို့သည်ကခုန်လျက်`ရှောလု
သတ်သူအထောင်ထောင်၊ ဒါဝိ ဒ်သတ်သူအသောင်း
သောင်း' ဟုသီဆိုခဲ့ရာတွင်ဤဒါဝိ ဒ်၏အကြောင်း
ကိုသီဆိုခြင်းပင်မဟုတ်ပါလော'' ဟုဆိုကြ ၏။ ✡
6 အာခိ တ်သည်ဒါဝိ ဒ်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်``သင်သည်
ငါ့အပေါ်၌သစ္စာစောင့်ကြောင်းကိုဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုးကွယ်သည့်အသက်ရှင်တော်
မူသောဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ငါကျိန်ဆို
ပါ၏။ ငါသည်သင့်အားငါနှင့်အတူစစ်ပွဲတွင်
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်စေလိုပါ၏။ ငါ၏ထံသို့
သင်ဝင်ရောက်လာသည့်နေ့မှစ၍သင့်အပေါ်

✡ **29:5** ၁ရာ၊ ၁၈:၇၊ ၂၁:၁၁။ ၁ရာ၊ ၂၅:၄၂-၄၃။

တွင်အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှငါမတွေ့ မမြင်ပါ။
သို့ရာတွင်အခြားဘုရင်တို့က သဘောမတူကြပါ။-
7 သို့ဖြစ်၍သင်သည်အေးချမ်းစွာအိမ်သို့ပြန်၍
သူတို့မနှစ်သက်မည့်အမှုတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြုပါနှင့်''
ဟုဆို၏။
8 ဒါဝိ ဒ်ကလည်း``အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်အမှား
ကိုပြုမိပါသနည်း။ အရှင်မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း
အရှင့်အမှုတော်ကိုစတင်ဆောင်ရွက်သည့်နေ့
မှစ၍ အကျွန်ုပ်အပေါ်တွင်အပြစ်တစ်စုံတစ်
ရာမျှမတွေ့ရပါမူ အကျွန်ုပ်၏သခင်နှင့်ဘုရင်
ဖြစ်သောကိုယ်တော်အတွက်အကျွန်ုပ်အဘယ်
ကြောင့်လိုက်၍ ရန်သူတို့ကိုတိုက်ခိုက်ခွင့်မရ ပါသနည်း''
ဟုလျှောက်၏။
9 အာခိ တ်ကလည်း``သင်၏စကားမှန်ကန်ပါ
ပေသည်။ ငါသည်သင့်အားဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့သစ္စာရှိသူဟုမှတ်
ယူပါ၏။ သို့ရာတွင်အခြားဘုရင်တို့က
သင့်အားငါတို့နှင့်အတူစစ်ပွဲဝင်ခွင့်မပေး နိုင်သဖြင့်၊-
10 ဒါဝိ ဒ်၊ သင်နှင့်တကွရှောလုထံမှငါ့ထံသို့
ပြောင်းရွှေ့လာကြသူအပေါင်းတို့သည် နက်ဖြန်
နံနက်စောစောထ၍မိုးလင်းလျှင်လင်းချင်း
ထွက်ခွာသွားကြလော့'' ဟုပြန်ပြော၏။
11 ထို့ကြောင့်ဒါဝိ ဒ်တို့လူစုသည်နောက်တစ်နေ့

နံနက်စောစောအချိန်၌ ဖိလိ တ္ တိပြည်သို့ပြန်
သွားကြ၏။ ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့လည်း
ယေဇရေလမြို့သို့ချီတက်ကြ၏။

30

အာမလက်အမျိုးသားတို့နှင့်စစ်ဖြစ်ခြင်း

1 နှစ်ရက်မျှကြာသောအခါဒါဝိ ဒ်တို့လူစု
သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ
ကြ၏။ အာမလက်အမျိုးသားတို့သည်ယုဒ
ပြည်တောင်ပိုင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်ကာဇိ
ကလတ်မြို့ကိုတိုက်ခိုက်မီးရှို့၍၊- 2 အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့ကိုဖမ်းဆီးပြီ
လျှင်ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ သို့ရာတွင်မည်
သူတစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှမသတ်ခဲ့ကြ။
3 ဒါဝိ ဒ်တို့လူစုရောက်ရှိလာသောအခါ မြို့မှာ
မီးကျွမ်းလျက် မိမိတို့၏မယားနှင့်သားသမီး များကို
ရန်သူတို့ဖမ်းဆီးသွားကြောင်းကို တွေ့ရှိသဖြင့်၊-
4 အားအင်ကုန်ခန်းသည့်တိုင်အောင်ငိုကြွေး ကြ၏။-
5 ဒါဝိ ဒ်၏မယားများဖြစ်ကြသော အဟိနောင်
နှင့်အဘိဂဲလတို့ပင်လျှင်ပါသွားကြလေ သည်။✡
6 ဒါဝိ ဒ်၏လူတို့သည်မိမိတို့သားသမီးများ
ဆုံးရှုံးရကြသည့်အတွက် စိတ်ညှိုးငယ်လျက်
ဒါဝိ ဒ်အားခဲနှင့်ပေါက်ရန်ခြိမ်းခြောက်နေသဖြင့်
ဒါဝိ ဒ်သည်အတိဒုက္ခရောက်လျက်ရှိ၏။

✡ **30:5** ၁ရာ၊ ၂၅:၄၂-၄၃။

သို့ရာ တွင်သူသည်မိမိ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားထံတော်မှခွန်အားကိုရရှိပေသည်။-
7 ဒါဝိ ဒ်သည်အဟိမလက်၏သား၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အဗျာသာအား``သင်တိုင်းတော်ကိုယူ
ဆောင်ခဲ့လော့'' ဟုဆိုလျှင်အဗျာသာသည်
သင်တိုင်းတော်ကိုယူဆောင်ခဲ့၏။-✡ 8 ထိုအခါဒါဝိ
ဒ်သည်ထာဝရဘုရား အား``အကျွန်ုပ်သည်ဤမြို့ကိုတိုက်ခိုက်
လုယက်သူတို့၏နောက်သို့လိုက်ရပါမည် လော။
သူတို့အားဖမ်းဆီးရမိပါမည် လော'' ဟုမေးလျှောက်၏။
ကိုယ်တော်က``သူတို့၏နောက်သို့လိုက်လော့။
သင် သည်သူတို့ကိုဖမ်းဆီးရမိ၍သုံ့ပန်းများ
ကိုကယ်ဆယ်နိုင်လိမ့်မည်'' ဟုပြန်လည်မိန့်
ကြားတော်မူ၏။
9 သို့ဖြစ်၍ဒါဝိ ဒ်နှင့်လူခြောက်ရာတို့သည်
ထွက်ခွာသွားကြရာဗေသော်ချောင်းသို့ရောက်
ရှိသောအခါ အချို့သောသူတို့သည်ထို
အရပ်တွင်နေရစ်ကြ၏။- 10 ဒါဝိ
ဒ်သည်လူလေးရာနှင့်ဆက်၍သွား၏။
အခြားလူနှစ်ရာမှာမောပန်းလွန်းသဖြင့်
ချောင်းကိုမကူးနိုင်ဘဲနေရစ်ကြ၏။
11 ဒါဝိ ဒ်နှင့်ပါလာသောလူတို့သည် အီဂျစ်
အမျိုးသားလူငယ်တစ်ယောက်ကိုကျေးတော

✡ **30:7** ၁ရာ၊ ၂၂:၂၀-၂၃။

တွင်တွေ့၍ဒါဝိ ဒ်ထံသို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
သူတို့သည်ထိုလူငယ်အားအစားအစာ
နှင့်ရေကိုလည်းကောင်း၊- 12 သင်္ဘောသဖ
န်းသီးခြောက်အနည်းငယ်နှင့် စပျစ်
သီးခြောက်နှစ်ပြွတ်ကိုလည်းကောင်းပေးကြ၏။
လူငယ်သည်ထိုအစားအစာများကိုစားပြီး
နောက်ပြန်၍အားပြည့်လာလေသည်။ သူသည်
သုံးရက်တိုင်တိုင်မည်သည့်အစာရေစာမျှ
မစားမသောက်ခဲ့ရ။- 13 ဒါဝိဒ်သည်သူ့အား``သင်၏သခင်ကားမည်သူ
နည်း။ သင်အဘယ်အရပ်မှလာသနည်း'' ဟု မေး၏။
လူငယ်က``ကျွန်တော်သည်အာမလက်အမျိုး
သားတစ်ဦး၏ကျွန်၊ အီဂျစ်လူမျိုးဖြစ်ပါ၏။
ဖျားနာနေသောကြောင့်ကျွန်တော်အားလွှန်ခဲ့
သည့်သုံးရက်ကပင်သခင်ကထားခဲ့ပါ၏။-
14 ကျွန်တော်တို့သည်ယုဒပြည်တောင်ပိုင်းခေရသိ
နယ်မြေနှင့် ကာလက်သားချင်းစု၏နယ်မြေကို
တိုက်ခိုက်၍ဇိကလတ်မြို့ကိုမီးရှို့ခဲ့ကြပါ ၏''
ဟုပြန်ပြော၏။
15 ဒါဝိ ဒ်က``သင်သည်ထိုလူစုရှိရာသို့ငါ့ကို
လမ်းပြပါမည်လော'' ဟုမေးလျှင်၊
လူငယ်က``အရှင်သည်ကျွန်တော်ကိုမသတ်၊
ကျွန်တော်၏သခင်လက်သို့မပေးအပ်ပါဟု
၍ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုတိုင်တည်၍

ကတိပြုပါလျှင်အရှင့်အားလမ်းပြပါ
မည်'' ဟုဆိုပြီးလျှင်၊- 16 ဒါ ဝိ
ဒ်ကိုထိုသူတို့ထံသို့ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။
ထိုသူတို့သည်ဖိလိ တ္ တိပြည်နှင့်ယုဒပြည်တို့မှ
ပစ္စည်းဥစ္စာအမြောက်အမြားကို သိမ်းယူရရှိခဲ့
သဖြင့် နေရာအနှံ့အပြားတွင်စားသောက်ကာ
အောင်ပွဲခံလျက်နေကြ၏။- 17 ဒါဝိ
ဒ်သည်နောက်တစ်နေ့အရု ဏ်တက်ချိန်မှအစ
ပြု၍ည ဥ့်ဦးတိုင်အောင် သူတို့အားတိုက်ခိုက်ရာ
ကုလားအုတ်စီးသူလူငယ်လေးရာမှလွဲ၍
အခြားအဘယ်သူမျှထွက်မပြေးနိုင်ချေ။-
18 ဒါဝိ ဒ်သည်မိမိမယားနှစ်ယောက်နှင့်တကွ
အာမလက်အမျိုးသားတို့သိမ်းယူသွား
သမျှတို့ကိုပြန်လည်ရရှိလိုက်လေသည်။-
19 အဘယ်အရာမျှပျောက်ဆုံးမှုမရှိ။ ဒါဝိ
ဒ် သည်မိမိလူစု၏သားသမီးအပေါင်းကို
လည်းကောင်း၊ အာမလက်အမျိုးသားတို့တိုက်
ယူသွားသည့်ပစ္စည်းမှန်သမျှကိုလည်းကောင်း
ပြန်၍ရလေသည်။- 20 သူတို့လူစုသည်[21]
သိုးအုပ်နွားအုပ်တို့ကိုလည်းပြန်လည်ရရှိသ ဖြင့်
မိမိတို့ရှေ့တွင်မောင်းနှင်ကာ``ဤသိုးနွားများ ကားဒါဝိ
ဒ်ပိုင်ပစ္စည်းများဖြစ်သည်'' ဟုဆိုကြ၏။

---

21 **30:20** * သူတို့၏လူစုသည်။ မောင်းနှင်ကာ။
ဟေဗြဲမူတွင်မရှင်းမလင်းဖြစ်သည်။

21 ထိုနောက်မောပန်းလွန်းသဖြင့် မိမိနှင့်မလိုက်နိုင်
ဘဲဗေသော်ချောင်းအနီးတွင် နေရစ်သူလူနှစ်ရာ
ရှိရာသို့ဒါဝိဒ်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုသူ
တို့သည်ခရီးဦးကြိုပြုရန်ထွက်လာ၍ ဒါဝိဒ်
တို့လူစုအားနှုတ်ဆက်ကြ၏။- 22 သို့ရာတွင်ဒါဝိ
ဒ်နှင့်အတူလိုက်ပါသွားသူများ အနက်
စိတ်သဘောထားသေးသိမ်ယုတ်မာသောလူ
အချို့တို့က``ထိုသူတို့သည်ငါတို့နှင့်အတူမလိုက်
ခဲ့ကြသဖြင့် သူတို့အားတိုက်ရာပါပစ္စည်းကိုမျှ
မပေးနိုင်ပါ။ သူတို့သည်မိမိတို့ဇနီးသားသမီး
များကိုခေါ်၍ထွက်ခွာသွားနိုင်ပါသည်'' ဟုဆို ကြ၏။

23 သို့သော်ဒါဝိဒ်က``ညီအစ်ကိုတို့၊ ထာဝရဘုရား
ငါတို့အားပေးသနားတော်မူသောပစ္စည်းဥစ္စာများ
ကိုသင်တို့ဤသို့မပြုရ။ ကိုယ်တော်သည်ငါတို့
အားဘေးမဲ့လုံခြုံစွာထားတော်မူ၍ ငါတို့မြို့
ကိုချင်းနင်းဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူတို့အား
နှိမ်နင်းနိုင်ခွင့်ပေးတော်မူ၏။- 24 သင်တို့၏အကြံပေးချက်ကိုအဘယ်သူ
လက်ခံနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သင်တို့အားလုံးညီ
တူညီမျှခွဲဝေယူရကြမည်။ စခန်းစောင့်နေ
ရစ်ခဲ့သူသည်စစ်ပွဲဝင်ရန်သွားရောက်သူရရှိ
သည့်အတိုင်းပင်ရရှိစေရမည်'' ဟုဆို၏။-
25 ဒါဝိဒ်သည်ဤသို့ဥပဒေကိုပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့်
ဣသရေလပြည်တွင်ယင်းဥပဒေသည်ယနေ့

တိုင်အောင်တည်မြဲလျက်ရှိပေသည်။
26 ဒါဝိဒ်သည်ဇိကလတ်မြို့သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိ
လာသောအခါ တိုက်ရာပါပစ္စည်းအချို့တို့ကို
မိမိ၏မိတ်ဆွေများဖြစ်သောယုဒခေါင်းဆောင်
များထံသို့အမှာစာရေး၍ပေးပို့လိုက်လေ
သည်။ အမှာစာတွင်``ထာဝရဘုရား၏ရန်သူ
များထံမှအကျွန်ုပ်ရရှိခဲ့သည့်တိုက်ရာပါ
ပစ္စည်းအချို့ကိုသင်တို့အတွက်လက်ဆောင်
ပေးပို့လိုက်ပါသည်'' ဟုဖော်ပြပါရှိ၏။-
27 သူသည်ပစ္စည်းအချို့ကိုလည်းဗေသလမြို့၊
ယုဒပြည်တောင်ပိုင်းရှိရာမမြို့၊ ယတ္တိရမြို့၊-
28 အာရော်မြို့၊ ရှိဖမုတ်မြို့၊ ဧရှတမောမြို့၊-
29 ရာခလမြို့၊ ယေရမေလသားချင်းစုတို့နေ
ထိုင်ရာမြို့၊ ကေနိသားချင်းစုတို့နေထိုင်ရာမြို့၊-
30 ဟောမာမြို့၊ ခေါရာရှန်မြို့၊ အာသက်မြို့၊-
31 ဟေဗြုန်မြို့မှစ၍မိမိနှင့်မိမိ၏လူစုတည်း
ခိုခဲ့ဖူးသည့်မြို့ရွာရှိသမျှသို့ပေးပို့လိုက် လေသည်။

31

ရှောလုနှင့်သားတော်များကွယ်လွန်ခြင်း
(၅ရာ၊ ၁၀:၁-၁၂)

1 ဂိလဗောတောင်ပေါ်တွင်ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသား
တို့နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တိုက်ပွဲ ဖြစ်ရာ
ဣသရေလအမျိုးသားအများ အပြားကျဆုံးကြ၏။
ကျန်သောသူတို့ သည်ထွက်ပြေးကြ၏။–
2 ဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်ရှောလု၏သား
များဖြစ်ကြသောယောနသန်၊ အဘိနဒပ်
နှင့်မေလခိ ရှုတို့ကို လိုက်၍မီသဖြင့်
သတ်ဖြတ်လိုက်ကြ၏။– 3 ရှောလု၏ပတ်လည်တွင်တိုက်ပွဲပြင်းထန်သည
ဖြစ်၍ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်ပင်မြားမှန်သဖြင့်
ပြင်းစွာဒဏ်ရာရလေ၏။– 4 မင်းကြီးသည်လက်နက်ဆောင်လုလင်အား``
ဘုရားမဲ့သူဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်နှစ်
ထောင်းအားရဖြစ်လျက် ငါ့ကိုညှင်းဆဲသတ်
ဖြတ်မှုမပြုနိုင်စေရန် သင်သည်မိမိ၏ဋ္ဌ ဌား
ကိုထုတ်၍ငါ့အားသတ်ပါလော့'' ဟုဆို၏။
သို့ရာတွင်ထိုလုလင်သည်ကြောက်အားကြီး
သဖြင့် မသတ်ရဲသောကြောင့်ရှောလုသည်
မိမိ၏ဋ္ဌ ဌားကိုယူ၍ထောင်ပြီးလျှင် ထို ဋ္ဌ
ဌားပေါ်တွင်လှဲချလျက်သေလေသည်။–
5 ရှောလုသေသွားသည်ကိုမြင်လျှင် လုလင်သည် မိမိဋ္ဌ
ဌားပေါ်တွင်လှဲချကာရှောလုနှင့်အတူ သေလေ၏။–
6 ဤကားရှောလုသားတော်သုံးပါးနှင့် လုလင်
တို့သေရကြပုံဖြစ်ပေသည်။ ထိုနေ့၌ရှောလု

၏လူအပေါင်းတို့သည်သေဆုံးကြကုန်၏။–
7 ယေဇရေလချိုင့်ဝှမ်းတစ်ဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်
အရှေ့ဘက်ရှိဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် ဣသရေလတပ်မတော်ထွက်ပြေးပြီ
ဖြစ်ကြောင်းကြားသိကြသောအခါ မိမိ
တို့မြို့များကိုစွန့်၍ထွက်ပြေးကြကုန်၏။
ထိုအခါဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့သည်လာ
ရောက်၍ထိုမြို့များတွင်နေထိုင်ကြ၏။
8 တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီးနောက်တစ်နေ့၌ဖိလိ တ္
တိ အမျိုးသားတို့သည် လူသေအလောင်းတို့
ထံမှပစ္စည်းတန်ဆာများကိုချွတ်ရန်ရောက်
ရှိလာကြရာ ဂိလဗောတောင်ထိပ်တွင်လဲ
၍သေနေသောရှောလုနှင့်သားတော်သုံးပါး
ကိုတွေ့ရှိကြ၏။– 9 သူတို့သည်ရှောလု၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍
သူ့ ထံမှချွတ်ယူသောလက်နက်တန်ဆာများနှင့်
တကွ ဖိလိ တ္ တိပြည်ရှိမိမိတို့၏နတ်ဘုရား
ရုပ်တုများနှင့် မိမိတို့၏အမျိုးသားများ
ထံသတင်းကောင်းကိုပြောကြားရန်လူ
လွှတ်ပေးပို့ကြလေသည်။– 10 ထိုနောက်သူတို့သည်အဆိုပါလက်နက်
တန်ဆာများကို အရှတရက်နတ်သမီး
၏ဝတ်ကျောင်းတွင်ထားရှိ၍ရှောလု၏
အလောင်းကိုမူဗက်ရှန်မြို့ရိုးတွင်ဆွဲ ထားကြ၏။
11 ရှောလုအားဖိလိ တ္ တိအမျိုးသားတို့အဘယ်

သို့ပြုကြသည်ကို ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့
သားတို့ကြားသိကြသောအခါ၊- 12 သူရဲကောင်းအချို့တို့သည်
ဗက်ရှ န်မြို့ကို တစ်ညလုံးချီတက်သွားကြ၏။
သူတို့သည် ရှောလုနှင့်သားတော်တို့၏အလောင်းများ
ကိုမြို့ရိုးမှဖြုတ်ယူပြီးလျှင် ယာဗက်မြို့
သို့သယ်ဆောင်၍မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြ၏။-
13 ထိုနောက်အရိုးတို့ကိုကောက်ယူ၍မြို့ရှိ
မန်ကျည်းပင်အောက်တွင်မြှုပ်နှံပြီးနောက်
ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်အစာရှောင်ကြ၏။ ဋ္ဌ ဌ မ္
မရာဇဝင်ပထမစောင်ပြီး၏။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without Deuterocanon

Public Domain

Language: Mynmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.
If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at https://bsmyanmar.org/.

© 2005 Bible Society of Myanmar

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 1 Jul 2021
de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793